

USP Izvršba - ZIZ

Urejena sodna praksa je del e-paketa Izvršba – elektronski komentar ZIZ z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-ZIZ>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov e-paketa Izvršba. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (Vsebina zakona)

1.a člen (Izvajanje uredb Evropske unije)

Ni relevantne sodne prakse.

2. člen (Začetek postopka)

3. člen (Obseg izvršbe in zavarovanja)

Začasna odredba je le provizorično pravno varstvo, izjema od pravila, da sodišče zagotavlja sodno varstvo v rednem sodnem postopku z vsemi zagotovljenimi procesnimi jamstvi. Navedeno še toliko bolj velja za regulacijske začasne odredbe, pri katerih se začasna odredba pokriva s tožbenim zahtevkom.

Za nedopustno odločbo presenečenja gre lahko le takrat, ko stranka kljub vsej potrebni skrbnosti z določenim pravnim stališčem sodišča ni mogla računati. V konkretnem primeru iz izpodbijanega sklepa ne izhajajo kakšna takšna stališča sodišča, ki jih tožnika (ki ju zastopa kvalificirana pravna pooblaščenka) ob zadostni skrbnosti že pred izdajo izpodbijanega sklepa ne bi mogla vzeti v zakup.

Zgolj dejstvo, da sta izkazana oba kumulativno predpisana pogoja za izdajo začasne odredbe, še ne pomeni, da je ta nujno utemeljena.

VSL Sklep I Cp 1050/2024, 14. 8. 2024

4. člen (Dolžnost posredovanja podatkov)

Temeljno vodilo izvršilnega postopka je interes upnika, da doseže poplačilo svoje terjatve. V uresničevanje tega cilja je usmerjena tudi določba 31. člena ZIZ, katere namen je ugotoviti, ali ima dolžnik kakšno premoženje, s katerim upnik ni seznanjen, je pa na to premoženje mogoče poseči za realizacijo upnikove terjatve.

Sodišče prve stopnje z zastavitvijo s strani upnika pripravljenih vprašanj z dne 3. 3. 2014, ki so po vsebini takšna, da so usmerjena v pridobivanje informacij, ki bi mu omogočala razkrivanje dejanskega oziroma prikrita dolžnikovega premoženja, ni izčrpalo možnosti, da z zaslišanjem dolžnika pred sodiščem dne 12. 2. 2014, z opozorilom o posledicah krive izpovedi, razišče okoliščine, ki bi upniku pomagale razkriti premoženje, ki ga je dolžnik imel že ob zaslišanju zgoraj navedenega dne. Glede na navedeno je prvostopenjsko sodišče v izpodbijanem sklepu ponovno izvedbo naroka za ugotavljanja dolžnikovega premoženja neupravičeno pogojilo s tem, da upnik kot verjetno izkaže, da je dolžnik pridobil novo premoženje.

VSM Sklep I Ip 191/2024, 6. 5. 2024

5. člen (Stvarna pristojnost sodišča)

6. člen (Sestava sodišča)

Sklep o izvršbi, v okviru katerega je bilo odločeno tudi o priznanju tuje sodne odločbe kot o predhodnem vprašanju (torej s pravnimi učinki le za konkretni postopek), je v skladu s svojimi pooblastili iz citiranega 6. člena ZIZ izdala strokovna sodelavka. Zoper sklep o izvršbi je imel dolžnik možnost ugovora, kjer je lahko izpostavil tudi pravilnost presoje spornega priznanja. O njegovem ugovoru je odločala sodnica, torej je bila presoja pravilnosti priznanja dejansko v okviru odločanja o pravnem sredstvu opravljena oziroma preverjena po sodniku.

Zahteva po kontradiktornem postopku mora biti spoštovana tudi v postopku priznanja (in izvršitve) tuje sodne odločbe po ZMZPP. Pri opredeljevanju njene vsebine pa je treba upoštevati določene posebnosti, ki izhajajo iz narave tega sodnega postopka. Upoštevati je treba predvsem, da so stranke postopka v tujini že vodile sodni postopek in tako rešile civilnopravni spor z učinkom pravnomočnosti. Slovensko sodišče v okviru priznanja tuje sodne odločbe tako ne preizkuša več pravilnosti uporabe materialnega prava in ugotovitve dejanskega stanja, kot tudi ne same po sebi zakonitosti postopka, v katerem je bila izdana tuja sodna odločba. Slovensko sodišče kot sodišče države priznanja preizkuša le, ali so za priznanje tuje sodne odločbe izpolnjene določene, v 95. do 103. členu ZMZPP predpisane pozitivne in negativne procesne predpostavke (gre za t. i. sistem omejenega preizkusa). Se pa sodišče v postopku priznavanja ne more ogniti vpogledu na kršitve, ki se nanašajo na temeljna načela pravne države.

Sodišče na v pritožbi predlagano zahtevo za presojo ustavnosti ni vezano. Sodišče je dolžno prekiniti postopek in sprožiti postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem le v primeru, ko samo meni, da je zakon oziroma del zakona, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven. Sodišče predlogu stranke tako ni dolžno slediti, če meni, da je zakon ustavno skladen.

[VSL Sklep I Ip 843/2024, 28. 8. 2024](#)

Sodišče prve stopnje je postopalo napačno, ko je v pravnem pouku plačilnega naloga z dne 4. 1. 2023 dolžnika (ob hkratnem pravnem pouku, navedenem v sklepu z dne 3. 1. 2023, da je zoper sklep dovoljena pritožba v 15 dneh od vročitve) poučilo o pravici do vložitve ugovora v roku 8 dni in ko je nato 1. 2. 2023 vloženo pravno sredstvo dolžnika vsebinsko obravnavalo kot ugovor zoper plačilni nalog. Ugovor zoper plačilni nalog, izdan na podlagi tretjega odstavka 34.a člena ZST-1 (enako velja za plačilne naloge, izdane na podlagi drugega odstavka 34.a člena ZST-1), namreč ni dovoljen, temveč je pravno sredstvo, s katerim je mogoče izpodbijati sklep o ugovoru ter plačilni nalog, ki je del tega sklepa, pritožba, o tej pa je (razen pod pogoji iz osmega odstavka 9. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju - ZIZ in 343.a člena Zakona o pravnem postopku - ZPP v zvezi s 366. členom ZPP in 15. členom ZIZ, ki pa v obravnavani zadevi niso izpolnjeni) pristojno odločati višje sodišče (peti odstavek 6. člena ZIZ).

[VSM Sklep I Ip 176/2023, 21. 3. 2023](#)

7. člen (Izvršitelji)

8. člen (Odločbe)

9. člen (Pravna sredstva in krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na podlagi verodostojne listine)

V času poletnega poslovanja sodišča razpisujejo naroke in odločajo v nujnih zadevah, v teh zadevah pa

Izvršba

procesni roki tečejo. Nujne zadeve so tudi izvršilne zadeve v zvezi s postopki za varstvo koristi otrok. Tudi postopki, v katerih se odloča o preživljanju otroka (torej tudi postopek izterjave preživnine, ki je v zvezi s tem postopkom), so postopki za varstvo koristi otroka ne glede na to, ali se rešujejo samostojno ali skupaj z zakonskimi spori ali spori o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva. Glede na navedeno je zato materialnopravni zaključek sodišča prve stopnje, da obravnavana zadeva predstavlja nujno zadevo, pravilna.

VSL Sklep I Ip 1026/2024, 2. 10. 2024

Nujne zadeve so tudi izvršilne zadeve v zvezi s postopki za varstvo koristi otrok. Nujni so namreč tudi postopki, v katerih se odloča o preživljanju otroka, torej tudi postopek izterjave preživnine, ki je v zvezi s tem postopkom.

VSL Sklep I Ip 1037/2024, 2. 10. 2024

Pravica do izvedbe predlaganih dokazov ni absolutna, zato lahko sodišče predlagane dokaze tudi zavrne, če za zavrnitev obstajajo upravičeni razlogi. Zavrne lahko nepotrebne in nerelevantne dokaze, s katerimi bi se potrjevala zatrjevana dejstva, ki niso pravno odločilna in ne bi mogla spremeniti odločitve sodišča. Pravno nepomembno v tem postopku je, kdo je sestavil dolžnikov ugovor zoper sklep o izvršbi, kakor tudi, kdo ga je oddal v nabiralnik, ter da je bila sodna taksa za ugovor plačana, kakor tudi vsebina ugovora zoper sklep o izvršbi. Samo plačilo sodne takse je procesna predpostavka za odločanje o ugovoru, vendar plačilo obveznosti dolžnika v razmerju do sodišča v ničemer ne vpliva na ugotovitev, ali in kdaj naj bi dolžnikov ugovor prispel na sodišče prve stopnje glede na prejemno teorijo pri navadno oddanih pošiljkah.

Z institutom razveljavitve potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti sklepa o izvršbi se strankam omogoča, da sodišče samo po uradni dolžnosti ali na predlog stranke ugotovi, ali je bila pravnomočnost in izvršljivost sodne odločbe ugotovljena nepravilno, predvsem iz razloga, ker sodna odločba stranki ni bila pravilno vročena, kakor tudi iz razloga, ker je stranka vložila pravno sredstvo, ki preprečuje izdajo potrdila o pravnomočnosti sodne odločbe. Pravnomočnost sodne odločbe zato preprečuje pravočasna vložitev pravnega sredstva, saj zamuda roka za vložitev pravnega sredstva lahko pomeni za stranko hude posledice. Ravno zato mora stranka izbrati zanesljivi način oziroma metodo pošiljanja pravnega sredstva, ki zagotavlja dokazilo o pravočasnosti vloge. Pravno pomembno vprašanje torej je, ali je dolžnik uspel dokazati pravočasno vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi (posledično bi bilo potrdilo o pravnomočnosti sklepa o izvršbi izdano neutemeljeno)

VSL Sklep I Ip 766/2024, 28. 8. 2024

V primeru, če naslovnik elektronske pošiljke ne prevzame v 15 dneh od dneva prejema obvestila o prispeli pošiljki, informacijski sistem za varno elektronsko vročanje naslednji dan po poteku tega roka informacijskemu sistemu e-sodstvo zgolj pošlje sporočilo s potrdilom o opravljeni elektronski vročitvi na podlagi fikcije (prvi odstavek 35. člena Pravilnika o elektronskem poslovanju v civilnih sodnih postopkih in v kazenskem postopku), naslovniku pa je skladno s sedmim odstavkom 141.a člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ omogočena seznanitev z vsebino pisanja (z vložitvijo v varnem elektronskem predalu). Sama fikcija vročitve ni vezana na to, kdaj je bilo pisanje puščeno v varnem elektronskem predalu, temveč zgolj na potek 15 dnevne roka, odkar je bilo naslovniku v varnem elektronskem predalu puščeno obvestilo o prispeli elektronski pošiljki in nastopi 15. dan od prejetja obvestila o prispelem pisanju.

VSL Sklep I Ip 299/2024, 8. 4. 2024

Po 141.a členu ZPP se vročitev pisanja, ki se osebno vroča po varni elektronski poti, opravi tako, da informacijski sistem sodstva neposredno pošlje pisanje naslovniku na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v njegov varni elektronski predal. Naslovnik mora pisanje prevzeti v 15 dneh. Naslovnik se z vsebino pisanja seznanja in ga prevzame tako, da se pred prevzemom na predpisan način identificira, elektronsko podpiše vročilnico in jo tako podpisano vrne pošiljatelju po varni elektronski poti. V šestem odstavku tega člena je predpisana zakonska domneva (fikcija), da se je naslovnik ob seznanitvi in prevzemu enega pisanja na način iz petega odstavka seznanil in prevzel tudi vsa pisanja, ki se v varnem elektronskem predalu ali na naslovu za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, nahajajo v trenutku, ko je prevzel (eno) pisanje po petem odstavku.

Na podlagi 35. člena Pravilnika o elektronskem poslovanju v civilnih sodnih postopkih in v kazenskem postopku v primerih, ko naslovnik prevzame eno ali več elektronskih pošiljk, informacijski sistem za varno elektronsko vročanje, informacijskemu sistemu e-sodstvo šele naslednji dan pošlje sporočilo s potrdilom o opravljeni elektronski vročitvi na podlagi fikcije iz šestega odstavka 141.a člena ZPP tudi za vse ostale pošiljke, ki so se v trenutku prevzema zadnje elektronske pošiljke nahajale v varnem elektronskem predalu.

VSL Sklep I Ip 100/2024, 6. 2. 2024

10. člen (Revizija in obnova postopka)

Sodišče prve stopnje se je v izpodbijanem sklepu pravilno oprlo na 54. člen ZNP-1, ki določa, da proti sklepu, s katerim je postopek pravnomočno končan, obnova postopka ni dovoljena, razen če zakon določa drugače, pri čemer v ZPND ni določbe, ki bi omogočala obnovo postopka, ki je sicer izredno pravno sredstvo, namenjeno prav za primere pravnomočno končanih meritornih odločitev.

Sodišče prve stopnje je tudi pravilno ugotovilo, da postopki, v katerih so izrečeni ukrepi po ZPND, nimajo narave meritornih odločitev, temveč gre začasne odločitve in začasne ureditve razmerij. Odločbe, izdane po ZPND imajo tako naravo regulacijskih začasnih odredb, ki jih ureja Zakon o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ), ki pa v drugem odstavku 10. člena prav tako določa, da obnova postopka ni dovoljena.

VSM Sklep III Cp 807/2024, 23. 10. 2024

Stranke lahko vložijo revizijo zoper sklep sodišča druge stopnje, s katerim je postopek (o glavni stvari) pravnomočno končan (prvi odstavek 384. člena ZPP). Sklep, s katerim sodišče druge stopnje potrdi sklep sodišča prve stopnje, da se zavrne ugovor nasprotne udeleženke o nepristojnosti sodišča Republike Slovenije za odločanje o varstvu in vzgoji, stikih in preživljanju mld. otrok, ni sklep, s katerim bi bil postopek pravnomočno končan.

Zoper sklep, izdan na drugi stopnji, s katerim je pravnomočno odločeno, da se predlog za izvršbo zavrže ali zavrne ali se predlogu za izvršbo ugotovi, je revizija dovoljena pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja pravdni postopek (prvi odstavek 10. člena ZIZ). Zakonodajalec je s tem revizijo v izvršilnih postopkih omejil le na točno določene sklepe. Zoper ostale sklepe, izdane v postopkih izvršbe in zavarovanja, revizija ni dovoljena.

VSRS Sklep II DoR 299/2024, 16. 10. 2024

11. člen (Hitrost in vrstni red postopanja)

12. člen (Vrstni red poplačila več upnikov)

13. člen (Izvršitev tujih odločb, tujih poravnjav in tujih javnih listin)

14. člen (Izvršba na premoženje tuje države)

15. člen (Uporaba določb zakona o pravnem postopku)

Litispendenca ali visečnost pravde je negativna procesna predpostavka za dopustnost tožbe (enako velja za predlog za izvršbo). Gre za absolutno procesno predpostavko, na katero pazi sodišče ves čas postopka po uradni dolžnosti. Kadar sodišče ugotovi, da med strankami že teče prej začeta pravda (izvršba) o isti stvari,

kasnejšo tožbo (predlog za izvršbo) zavrže.

Splošna presoja o obstoju litispendence kot procesne ovire temelji na kriteriju identitete spora: dva spora sta po uveljavljanem stališču sodne prakse identična, če sta podana subjektivna istovetnost in objektivna istovetnost. Istovetnost primerjanih zahtevkov se presoja po njuni podlagi, ki je podana, kadar je pravno razmerje, o katerem teče pravda (izvršba), po vsebini in nastanku enako pravnemu razmerju tekoče pravde. Po določbi 15. člena ZIZ se določbe ZPP v izvršilnem postopku uporabljajo smiselno, zato za presojo ali že poteka postopek ni pomemben le zahtevek, temveč tudi isti izvršilni naslov, izvršilno sredstvo in predmet izvršbe. Vse navedeno je v konkretnem primeru identično.

VSL Sklep I Ip 904/2024, 4. 9. 2024

V skladu z načelnim pravnim mnenjem obče seje VS RS z dne 14. 1. 2015 in sklepom VS RS II Ips 39/2012 z dne 11.4.2012 besedna zveza "po poteku tega roka" iz četrtega odstavka 142. člena ZPP pomeni, da se pisanje šteje za vročeno s potekom 15-dnevnega roka oziroma da fikcija vročitve nastopi s pretekom zadnjega 15 dne, od kar je bilo stranki puščeno obvestilo v hišnem predalčniku.

VSL Sklep I Ip 664/2024, 3. 7. 2024

Pojem "po zakonu overjena zasebna listina" je treba razlagati tako, kot jo glede na smiselno uporabo ob upoštevanju 15. člena ZIZ določa ZPP v 2. točki prvega odstavka 431. člena, to je kot listino, na kateri je po zakonu (64. člen Zakona o notariatu) overjen podpis zavezanca.

Izvršilno sodišče je dolžno že ob vložitvi predloga za izvršbo paziti na to ali je listina, ki je v predlogu za izvršbo označena kot verodostojna, verodostojna listina v skladu s 23. členom ZIZ, saj obstoj take listine predstavlja formalno predpostavko za odločitev o predlogu za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 696/2024, 1. 7. 2024

Ker je dolжник zoper sklep o zavrženju predloga za obročno plačilo takse vložil pritožbo, se je rok za plačilo takse za ugovora po naravi stvari sicer zamaknil do izdaje oziroma vročitve sklepa pritožbenega sodišča o potrditvi prvostopenjskega sklepa, pri čemer dolжник zmotno meni, da bi ga o dolžnosti plačila takse in o roku za plačilo moralo posebej opozoriti tudi višje sodišče. Za takšno stališče v tretjem odstavku 14.a člena ZST-1 ni podlage, kar kaže tudi primerjava besedila navedene določbe s sedmim odstavkom 34.a člena ZST-1. Iz citiranega tretjega odstavka 14.a člena ZST-1 izhaja, da če sodišče predlogu za oprostitev, odlog ali obročno plačilo takse ne ugodi, začeta teči rok za plačilo takse in rok za ugovor zoper že izdani plačilni nalog iz 34. člena tega zakona naslednji dan po vročitvi sklepa o zavrženju ali zavrnitvi predloga, na kar mora sodišče stranko opozoriti. Skladno s sedmim odstavkom 34.a člena ZST-1, ki se nanaša na ugovor zoper plačilni nalog, pa če sodišče pravnemu sredstvu iz prvega (ugovor zoper plačilni nalog) ali četrtega odstavka tega člena (pritožba zoper sklep o ugovoru proti plačilnemu nalogu) ne ugodi, začne teči rok za plačilo takse naslednji dan po vročitvi sklepa, s katerim je odločeno o pravnem sredstvu, na kar mora sodišče stranko opozoriti. Besedilo tretjega odstavka 14.a člena ZST-1 torej začetek teka roka veže na vročitev sklepa o zavrženju ali zavrnitvi predloga za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse, besedilo sedmega odstavka 34.a člena ZST-1 pa na vročitev sklepa o neugoditvi pravnemu sredstvu.

VSL Sklep I Ip 565/2024, 5. 6. 2024

V izvršilnem postopku upnik uveljavlja svojo terjatev iz izvršilnega naslova in ima pravico do njene izterjave v novem izvršilnem postopku kljub temu, da je bil predhodni izvršilni postopek, v katerem je terjatev prvič uveljavljal, že pravnomočno ustavljen. Pravnomočnost sklepa o ustavitvi namreč zajema samo tekočo izvršbo v njenih časovnih mejah, ki obsegajo pravno razmerje, kakršno obstaja v času ustavitve postopka. Upnik lahko zato vložil nov predlog, ki temelji na spremenjenih okoliščinah. Sodišče ustavi izvršbo med drugim v primeru, če ugovoru dolžnika ugoditi, ker je podan kateri od ugovornih razlogov, ki preprečujejo izvršbo. V takšnem primeru, torej ko je bila izvršba ustavljena zaradi pravnomočne ugoditve ugovoru proti sklepu o izvršbi, je za presojo pravnega učinka take odločitve bistveno, iz katerega ugovornega razloga je bilo ugovoru ugodeno.

VSL Sklep I Ip 525/2024, 5. 6. 2024

V zadevi C-287/22 pa je SEU razsodilo, da je treba člen 6 (/1) in člen 7 (1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. 4. 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah v povezavi z načelom učinkovitosti razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni sodni praksi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče zavrne predlog potrošnika za sprejetje začasnih ukrepov, s katerim se predlaga, naj se do sprejetja končne odločitve o ugotovitvi neveljavnosti potrošniške kreditne pogodbe, ker ta kreditna pogodba vsebuje nepoštene pogoje, odloži plačilo mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi navedene kreditne pogodbe, kadar je sprejetje teh začasnih ukrepov potrebno za zagotovitev polnega učinka te odločitve.

VSL Sklep IV Ip 613/2024, 5. 6. 2024

V konkretnem primeru gre za gospodarski spor v smislu 2. točke prvega odstavka 481. člena ZPP. Upnik ima namreč status samostojnega podjetnika, kot izhaja iz pritožbenih trditev in podatkov AJPES-a. Res je upnik vložil predlog za izvršbo brez pristavka pravno organizacijske oblike samostojnega podjetnika, torej s. p., vendar je v posledici enovitosti fizične osebe irelevantno, ali je zahtevek postavljen v imenu s. p. ali v imenu fizične osebe. Za tak postopek pa je glede na 7. točko drugega odstavka 32. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ stvarno pristojno pristojno okrožno sodišče.

VSL Sklep I Ip 507/2024, 14. 5. 2024

V primeru, če naslovnik elektronske pošiljke ne prevzame v 15 dneh od dneva prejema obvestila o prispeli pošiljki, informacijski sistem za varno elektronsko vročanje naslednji dan po poteku tega roka informacijskemu sistemu e-sodstvo zgolj pošlje sporočilo s potrdilom o opravljeni elektronski vročitvi na podlagi fikcije (prvi odstavek 35. člena Pravilnika o elektronskem poslovanju v civilnih sodnih postopkih in v kazenskem postopku), naslovníku pa je skladno s sedmim odstavkom 141.a člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ omogočena seznanitev z vsebino pisanja (z vložitvijo v varen elektronski predal). Sama fikcija vročitve ni vezana na to, kdaj je bilo pisanje puščeno v varnem elektronskem predalu, temveč zgolj na potek 15 dnevne roka, odkar je bilo naslovníku v varnem elektronskem predalu puščeno obvestilo o prispeli elektronski pošiljki in nastopi 15. dan od prejetja obvestila o prispelém pisanju.

VSL Sklep I Ip 299/2024, 8. 4. 2024

V pravnem oziroma smiselno v izvršilnem postopku je sodišče na prej izdano pravnomočno obsodilno kazensko sodbo, ki temelji na istem dejanskem stanju, glede obstoja kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti vezano. Dolžnica je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja goljufije, s čimer je upnikoma povzročila veliko premoženjsko škodo. Gre za kaznivo dejanje, ki ga je mogoče storiti le z naklepom. Oboje navedeno pa pomeni, da je v obravnavanem primeru izpolnjen zakonski dejanski stan iz 5. točke drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, to je, da je dolžnica upnikoma namerno povzročila škodo.

VSL Sklep I Ip 252/2024, 21. 3. 2024

16. člen (Pomen posameznih izrazov)

16.a člen (Identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

17. člen (Izvršilni naslov)

1. Splošno in načelo formalne legalitete

Na zastaranje davčnega dolga izvršilno sodišče pazi že po uradni dolžnosti. Če je davčni dolg zastaral, je namreč treba izvršbo ustaviti. Davčna obveznost, razen zamudnih obresti, ne preneha, če je davčni dolg zavarovan s hipoteko in če je pred potekom zastaranja pravice do izterjave vložen predlog za izvršbo na nepremičnino.

Pri ugotavljanju zastaranja davčnih obveznosti je treba upoštevati, da je bilo zaradi razglašene epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) v Republiki Sloveniji zastaranje delno zadržano.

VSL Sklep I Ip 578/2024, 21. 8. 2024

Preverjanje višine terjatev iz seznama izvršilnih naslovov ne more biti predmet sodnega izvršilnega postopka, temveč bi višinam dolžnik moral ugovarjati v postopkih, kjer so posamezni izvršilni naslovi nastali, torej v upravnih postopkih, kjer so bile izdane odmerne odločbe za plačilo terjatev iz naslova socialnih prispevkov (načelo stroge formalne legalitete). Že v seznamu izvršilnih naslovov je tudi pojasnjeno, da obresti tečejo po ("davčni") obrestni meri, določeni v 96. členu ZDavP-2.

Dolžnik je tisti, na katerem je breme zatrjevanja in izkazovanja plačil. Višje sodišče ne sprejema argumentov dolžnika, da za datume plačil le-ta ni mogel vedeti, tudi če so posledica uspešnih davčnih izvršb, saj je dolžnik tisti, ki ima dostop do podatkov, kdaj so bila bremenjena njegova sredstva z namenom poplačila upnikove terjatve.

VSL Sklep I Ip 571/2024, 10. 7. 2024

Izvršljivost terjatve je materialna predpostavka tako izvršbe kot določitve sodnih penalov. Presoja izvršljivosti terjatve pa vsekakor sodi v pristojnost izvršilnega sodišča. Terjatev je izvršljiva, če je njen predmet, vrsta, obseg določen. Predmet je določen, če je določen ali vsaj določljiv. Takšna terjatev mora biti tudi mogoča in dopustna. V pristojnosti izvršilnega sodišča je presoja, ali je obveznost kot taka neizvršljiva, ker ni dopustna ali mogoča. Do neizvršljivosti obveznosti po izvršilnem naslovu pride tudi takrat, ko je dejanje, ki ga mora dolžnik narediti, nedopustno. Predmet obveznosti je nedopusten, kadar nasprotuje ustavi, morali ali prisilnim predpisom.

VSL Sklep I Ip 663/2022, 12. 7. 2022

Načelo stroge formalne legalitete ne pomeni, da morajo biti nedenarne obveznosti brez izjeme izpolnjene dobesedno tako, kot se glasijo, ampak je treba ustrezno upoštevati tudi namen, ki naj se doseže z izpolnitvijo obveznosti. Zlasti, kadar je predmet obveznosti storitev, ki je po naravi stvari tehnično zahtevna in podvržena zapletenim pravilom stroke, pri čemer vsi tehnični detajli izvedbe vnaprej, zaradi narave stvari, ne morejo biti znani ali pa bi njihovo poznavanje predstavljalo nesorazmerno visoke stroške (v primerljivih zadevah celo vnaprejšnja izdelava projekta za izvedbo, geološke raziskave...), izreka sodbe ni vedno mogoče razlagati dobesedno, saj tehnične podrobnosti izvedbe storitve ne predstavljajo bistva obveznosti. V konkretnem primeru je torej treba upoštevati naravo stvari, ki je predmet obveznosti in upnikov interes v zvezi z namenom uporabe stvari, t.j. ali ima zgrajena (javna!) cesta lastnosti, ki ustrezajo običajni rabi - ali ima običajne lastnosti, med katere sodijo zlasti lastnosti, ki so določene s tehničnimi in drugimi predpisi oziroma jih opredeljujejo pravila stroke. Pri tem je kot bistveno potrebno upoštevati tudi, da dolžnica ni smela zgraditi ceste, ki pravilom stroke ne bi ustrezala in ki bi zato ogrožala splošno varnost, tako uporabnikov dostopne ceste, kot uporabnikov štiripasovnice ob njej. Če bi bilo izrek sodbe treba razlagati in izpolniti dobesedno, bi ob tem lahko trčili ob situacijo, ko bi bil predmet obveznosti po sodbi lahko celo nedopusten ter bi lahko v poštev prišla presoja odreka izvršljivosti sodbi kot celoti.

VSL Sklep II Ip 15/2019, 30. 1. 2019

2. Sodna odločba in sodna poravnava

Ker upniki zapadlosti terjatve niso dokazali na način, določen v drugem in tretjem odstavku 20. člena ZIZ, zapadlost terjatve iz sodne poravnave in na to vezana izvršljivost sodne poravnave nista izkazani. Posledično predložena sodna poravnava ni izvršilni naslov, na podlagi katerega bi bilo mogoče dovoliti izvršbo za izterjavo v tem postopku uveljavljanih terjatev

VSM Sklep I Ip 537/2024, 25. 11. 2024

Dolžniku je bila po izvršilnem naslovu naložena zgolj obveznost, da upnici predloži v podpis pogodbo o služnosti, kar pa ne obsega tudi obveznosti dolžnika, da z upnico (tudi dejansko) sklene pogodbo o služnosti.

Za situacijo, ko ne pride do sklenitve pogodbe o služnosti v javnem interesu sporazumno med strankami, je predviden postopek, ki se (sprva) vodi pred upravnim organom. V primeru, da stranke po pravnomočno zaključenem upravnem postopku ne dosežejo soglasja glede (višine) nadomestila za služnost, pa nadomestilo

določi sodišče v nepravdnem postopku.

VSL Sklep I Ip 986/2024, 22. 10. 2024

Sprememba firme pomeni le preimenovanje upnika, pri čemer je tudi matična številka gospodarskega subjekta ostala enaka oziroma nespremenjena. Povedano drugače, kot upnik (le z drugim imenom) tudi v tem izvršilnem postopku nastopa ista pravna oseba kot v prvotnem postopku, iz katerega izvirajo izvršilni naslovi, in torej ne gre za statusno preoblikovanje upnika, pri katerem bi prišlo do potrebe po izkazovanju prehoda terjatve.

V skladu z 42. členom ZIZ lahko neutemeljeno potrdilo o pravnomočnosti na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom razveljavi tisto sodišče, ki ga je izdalo. Dokler pa le to ni razveljavljeno, je sodišče v postopku, v katerem se izvršuje terjatev, nanj vezano.

Sodišče pri trditvah, ki niso konkretizirane oziroma niso pravno pomembne, ni dolžno izvajati nobenih dokazov. Dokazni postopek je namreč namenjen temu, da se ugotovi resničnost pravno pomembnih dejstev, ki so že konkretno zatrjevana.

Desetletni zastaralni rok začne teči naslednji dan po pravnomočnosti odločbe, vendar pa se za terjatev, ki je bila pravnomočno ugotovljena v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine, lahko uporabi šele po (neuspešnem) koncu izvršilnega postopka. Ker je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Z vložitvijo predloga za izvršbo je namreč zastaranje pretrgano in dokler teče izvršilni postopek, zastaranje ne teče. Za presojo zastaranja je v teh primerih torej pomemben tudi razlog, zaradi katerega se je ta postopek zaključil. Morebitna aktivnost upnika pred sodiščem namreč nima učinka pretrganja zastaranja, če upnik pozneje izgubi pravni interes za sodno varstvo, ki ga je najprej uveljavljal. Pretrganja zastaranja ob umiku predloga za izvršbo pa ni le tedaj, ko je ta podan z namenom, da se odstopi od izterjave obveznosti.

Vse terjatve, ki so bile ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo zastarajo v desetih letih, tudi tiste, za katere zakon sicer določa krajši zastaralni rok. Vse občasne terjatve (tudi obresti), ki izvirajo iz takšnih odločb ali poravnav in zapadejo v bodoče, pa zastarajo v roku, določenem za zastaranje občasnih terjatev, to je tri leta od zapadlosti vsake posamezne terjatve. Obresti od glavnice, ki so zapadle v plačilo po koncu glavne obravnave, zastarajo torej v treh letih. Pravnomočno je namreč odločeno le o glavnici ter o obrestih, ki so zapadle do trenutka odločanja v času sojenja, to je do izdaje prvostopenjske sodbe oziroma sklepa. Ta znesek obresti je torej judikatna terjatev.

VSL Sklep I Ip 760/2024, 9. 10. 2024

3. Izvršljiv notarski zapis

56. člen OZ določa, da če je pogodba sklenjena v posebni obliki (kar izvršljivi notarski zapis je), bodisi na podlagi zakona bodisi po volji strank, velja samo tisto, kar je v tej obliki izraženo. Veljavni so le sočasni ustni dogovori, o katerih v pogodbi ni nič rečeno, če niso v nasprotju z njeno vsebino ali če niso v nasprotju z njenim namenom, zaradi katerega je oblika predpisana. Nedvomno pa čas najema ni stranska točka, zato velja tisto, kar je glede časa najema zapisano v izvršljivem notarskem zapisu.

VSL Sklep I Ip 976/2024, 24. 9. 2024

Notarski zapis ni ne odločba ne poravnava pred sodiščem ali drugim pristojnim organom in nima učinka pravnomočnosti, temveč ima (lahko) le učinek neposredne izvršljivosti. Učinek pravnomočnosti imajo zgolj sodne odločbe in sodne poravnave in le glede njih zakon predpisuje, da se tožba zavreže, če sodišče ugotovi, da teče pravda o predmetu, o katerem je že bilo (s sodno odločbo) pravnomočno razsojena ali o katerem je že sklenjena sodna poravnava (prvi odstavek 274. člena ZPP in 308. člen ZPP). Ker neposredno izvršljiv notarski zapis nima učinka pravnomočnosti, ne predstavlja ovire za sojenje, zato sodišče prve stopnje tožbe ne bi smelo zavreči, temveč bi moralo tožbeni zahtevek na ugotovitev obsega skupnega premoženja in deležev na njem zavrniti kot neutemeljen iz razloga, ker skupno premoženje ne obstaja več (saj je bilo s sporazumom v obliki notarskega zapisa že veljavno razdeljeno med bivša izvenzakonska partnerja).

Vendar se je v predmetni zadevi pritožil zgolj tožnik, zavrnitev tožbenega zahtevka pa je za tožnika manj ugodna odločitev kot zavrženje tožbe (ker je v primeru zavrženja tožbe možno isto tožbo vložiti še enkrat, v primeru zavrnitve tožbenega zahtevka pa zaradi učinka materialne pravnomočnosti sodbe to več ni mogoče).

VSM Sklep I Cp 538/2023, 7. 11. 2023

4. Druga izvršljiva odločba ali listina, za katero zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, določa, da je izvršilni naslov

Sklep o izvršbi, v okviru katerega je bilo odločeno tudi o priznanju tuje sodne odločbe kot o predhodnem vprašanju (torej s pravnimi učinki le za konkretni postopek), je v skladu s svojimi pooblastili iz citiranega 6. člena ZIZ izdala strokovna sodelavka. Zoper sklep o izvršbi je imel dolžnik možnost ugovora, kjer je lahko izpostavil tudi pravilnost presoje spornega priznanja. O njegovem ugovoru je odločala sodnica, torej je bila presoja pravilnosti priznanja dejansko v okviru odločanja o pravnem sredstvu opravljena oziroma preverjena po sodniku.

Zahteva po kontradiktornem postopku mora biti spoštovana tudi v postopku priznanja (in izvršitve) tuje sodne odločbe po ZMZPP. Pri opredeljevanju njene vsebine pa je treba upoštevati določene posebnosti, ki izhajajo iz narave tega sodnega postopka. Upoštevati je treba predvsem, da so stranke postopka v tujini že vodile sodni postopek in tako rešile civilnopравни spor z učinkom pravnomočnosti. Slovensko sodišče v okviru priznanja tuje sodne odločbe tako ne preizkuša več pravilnosti uporabe materialnega prava in ugotovitve dejanskega stanja, kot tudi ne same po sebi zakonitosti postopka, v katerem je bila izdana tuja sodna odločba. Slovensko sodišče kot sodišče države priznanja preizkuša le, ali so za priznanje tuje sodne odločbe izpolnjene določene, v 95. do 103. členu ZMZPP predpisane pozitivne in negativne procesne predpostavke (gre za t. i. sistem omejenega preizkusa). Se pa sodišče v postopku priznavanja ne more ogniti vpogledu na kršitve, ki se nanašajo na temeljna načela pravne države.

Sodišče na v pritožbi predlagano zahtevo za presojo ustavnosti ni vezano. Sodišče je dolžno prekiniti postopek in sprožiti postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem le v primeru, ko samo meni, da je zakon oziroma del zakona, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven. Sodišče predlogu stranke tako ni dolžno slediti, če meni, da je zakon ustavno skladen.

VSL Sklep I Ip 843/2024, 28. 8. 2024

18. člen (Odločba in poravnava)

19. člen (Izvršljivost odločbe)

20. člen (Izvršljivost poravnave)

Ker upniki zapadlosti terjatve niso dokazali na način, določen v drugem in tretjem odstavku 20. člena ZIZ, zapadlost terjatve iz sodne poravnave in na to vezana izvršljivost sodne poravnave nista izkazani. Posledično predložena sodna poravnava ni izvršilni naslov, na podlagi katerega bi bilo mogoče dovoliti izvršbo za izterjavo v tem postopku uveljavljanih terjatev

VSM Sklep I Ip 537/2024, 25. 11. 2024

20.a člen (Izvršljivost notarskega zapisa)

V primeru, da bo hipotekarni dolžnik uspel s tožbo zaradi izdaje izbrisne pobotnice, bodo zanj nastale enake

Izvršba

posledice kot v primeru uspešne tožbe zaradi neveljavnosti pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Za hipotekarnega dolžnika ima analogen učinek ugotovitvi ničnosti notarskega zapisa - izvršilnega naslova - sodba, ki upniku nalaga izdajo izbrisnega dovoljenja. Povedano drugače, sodišče v primeru vložene tožbe iz 5. točke prvega odstavka 71. člena ZIZ lahko ugotovi verjetnost nastanka nenadomestljive ali težko nadomestljive škode zaradi realizacije izvršbe, če je verjetno izkazano, da bo dolžnik v pravnem postopku uspel.

Kot neutemeljene pritožbeno sodišče presoja trditve, da naj bi sodišče preširoko uporabilo analogijo intra legem glede presoje izpolnjenosti objektivnega pogoja za odlog izvršbe, ker takšne analogije dolžnik ni niti zatrjeval. Kot je višje sodišče že navedlo, mora vsako sodišče paziti na ustavne pravice strank, med njimi na pravico do sodnega varstva. Kadar sodišče v zakonu opazi (protiustavno) pravno praznino, jo mora zapolniti z analogijo intra legem oziroma je dolžno zakon ustavno skladno razlagati, kar pritožbeno sodišče meni, da je sodišče prve stopnje povsem pravilno storilo. Gotovo namreč namen zakonodajalca ni bil, da hipotekarnemu dolžniku (ki ni obenem tudi osebni dolžnik upnika, temveč je nepremičnine kupil od prvotnega dolžnika, pri čemer jih ni sam zastavil in tudi ni stranka kreditne pogodbe) v primeru, kot je obravnavani, onemogoči odlog izvršbe oziroma pravico do sodnega varstva.

VSL Sklep I Ip 633/2024, 6. 9. 2024

Sodišče prve stopnje je pravilno razlagalo določbo petega odstavka 20.a člena ZIZ, ko je navedlo, da priporočeno pošiljanje pošte ne zahteva hkrati tudi nujnega osebnega prevzema oziroma da bi bila vročitev dokazana s podpisano povratnico, ker da bi s tem lahko upniku odvzeli pravno varstvo v primeru, ko se dolžnik izogiba prejemu poštnih pošiljk in pričakuje, da ne bo prišlo do posledic zaradi kršitev pogodbenih določil, praviloma neplačila obveznosti. V sodni praksi je bilo oblikovano stališče, da je namen določbe petega odstavka 20.a člena ZIZ, čeprav je v njem predvideno, da se pisna izjava vroča priporočeno po pošti, da upnik pridobi dokaz o vročitvi, ali pa (v primerih izogibanja vročitvi) vsaj dokaz o poskušani vročitvi, tudi če do dejanske vročitve ni prišlo.

VSL Sklep Cst 196/2024, 14. 8. 2024

Notarski zapis ni ne odločba ne poravnava pred sodiščem ali drugim pristojnim organom in nima učinka pravnomočnosti, temveč ima (lahko) le učinek neposredne izvršljivosti. Učinek pravnomočnosti imajo zgolj sodne odločbe in sodne poravnave in le glede njih zakon predpisuje, da se tožba zavrže, če sodišče ugotovi, da teče pravda o predmetu, o katerem je že bilo (s sodno odločbo) pravnomočno razsojena ali o katerem je že sklenjena sodna poravnava (prvi odstavek 274. člena ZPP in 308. člen ZPP). Ker neposredno izvršljiv notarski zapis nima učinka pravnomočnosti, ne predstavlja ovire za sojenje, zato sodišče prve stopnje tožbe ne bi smelo zavreči, temveč bi moralo tožbeni zahtevek na ugotovitev obsega skupnega premoženja in deležev na njem zavrniti kot neutemeljen iz razloga, ker skupno premoženje ne obstaja več (saj je bilo s sporazumom v obliki notarskega zapisa že veljavno razdeljeno med bivša izvenzakonska partnerja).

Vendar se je v predmetni zadevi pritožil zgolj tožnik, zavrnitev tožbenega zahtevka pa je za tožnika manj ugodna odločitev kot zavrženje tožbe (ker je v primeru zavrženja tožbe možno isto tožbo vložiti še enkrat, v primeru zavrnitve tožbenega zahtevka pa zaradi učinka materialne pravnomočnosti sodbe to več ni mogoče).

VSM Sklep I Cp 538/2023, 7. 11. 2023

21. člen (Primernost izvršilnega naslova za izvršbo)

1. Splošno

S prvotno tožbo je tožnica zahtevala plačilo dodatka za delovno dobo v skupnem bruto znesku 2.576,25 EUR in zakonske zamudne obresti od 19. dne v mesecu glede razlike v plači preteklega meseca, do plačila. Ker takšen obrestni zahtevek ni bil določen in izvršljiv (niso bile znane mesečne razlike v plači, na katere se nanaša obrestni zahtevek), je sodišče prve stopnje na podlagi 108. člena ZPP tožnico utemeljeno pozvalo k odpravi te pomanjkljivosti. Tožnica je tožbeni zahtevek ustrezno modificirala tako, da je za vsak mesec vtoževanega obdobja opredelila zahtevane bruto zneske in pripadajoče zakonske zamudne obresti, pri čemer

je vrednost spornega predmeta ostala enaka.

Po mnenju pritožbe za tožbeni zahtevek iz tega spora že obstaja pravnomočen izvršilni naslov, saj je bilo s sodbo Pd 80/2019 v zvezi s Pdp 785/2019 toženki naloženo, da za obdobje nezakonitega prenehanja delovnega razmerja (od 9. 12. 2017 do 30. 6. 2019) tožnici prizna vse pravice iz delovnega razmerja, predvsem pa ji obračuna osnovno plačo v višini 1.155,27 EUR bruto in ji izplača ustrezen neto znesek z obrestmi od 19. dne v naslednjem mesecu, do plačila. Pritožbena navedba ni utemeljena. Kar se tiče izreka citirane sodbe v delu, ki se nanaša na priznanje vseh pravic iz delovnega razmerja, je prvostopenjsko sodišče pravilno obrazložilo, da ne predstavlja ustreznega izvršilnega naslova. V skladu s prvim odstavkom 180. člena ZPP mora tožba obsegati določen zahtevek glede glavne stvari in stranskih terjatev. Smiselno podobna je določba prvega odstavka 21. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ; Ur. l. RS, št. 51/1998 in nadaljnji), ki predpisuje, da je izvršilni naslov primeren za izvršbo, če so v njem navedeni upnik in dolžnik ter predmet, vrsta, obseg in čas izpolnitve obveznosti. Tem določbam tožbeni predlog za "priznanje vseh pravic iz delovnega razmerja" (in sodba, s katero je takšnemu tožbenemu predlogu ugodeno) ne ustreza, saj ni jasno niti na katero vrsto terjatve se nanaša (regres za letni dopust, stroški v zvezi z delom, osnovna plača, dodatek k plači itd.) niti kolikšna je višina terjatve.

[VDSS Sodba Pdp 339/2024, 28. 8. 2024](#)

Izvršljivost terjatve je materialna predpostavka tako izvršbe kot določitve sodnih penalov. Presoja izvršljivosti terjatve pa vsekakor sodi v pristojnost izvršilnega sodišča. Terjatev je izvršljiva, če je njen predmet, vrsta, obseg določen. Predmet je določen, če je določen ali vsaj določljiv. Takšna terjatev mora biti tudi mogoča in dopustna. V pristojnosti izvršilnega sodišča je presoja, ali je obveznost kot taka neizvršljiva, ker ni dopustna ali mogoča. Do neizvršljivosti obveznosti po izvršilnem naslovu pride tudi takrat, ko je dejanje, ki ga mora dolžnik narediti, nedopustno. Predmet obveznosti je nedopusten, kadar nasprotuje ustavi, morali ali prisilnim predpisom.

[VSL Sklep I Ip 663/2022, 12. 7. 2022](#)

Načelo stroge formalne legitete ne pomeni, da morajo biti nedenarne obveznosti brez izjeme izpolnjene dobesedno tako, kot se glasijo, ampak je treba ustrezno upoštevati tudi namen, ki naj se doseže z izpolnitvijo obveznosti. Zlasti, kadar je predmet obveznosti storitev, ki je po naravi stvari tehnično zahtevna in podvržena zapletenim pravilom stroke, pri čemer vsi tehnični detajli izvedbe vnaprej, zaradi narave stvari, ne morejo biti znani ali pa bi njihovo poznavanje predstavljalo nesorazmerno visoke stroške (v primerljivih zadevah celo vnaprejšnja izdelava projekta za izvedbo, geološke raziskave...), izreka sodbe ni vedno mogoče razlagati dobesedno, saj tehnične podrobnosti izvedbe storitve ne predstavljajo bistva obveznosti. V konkretnem primeru je torej treba upoštevati naravo stvari, ki je predmet obveznosti in upnikov interes v zvezi z namenom uporabe stvari, t.j. ali ima zgrajena (javna!) cesta lastnosti, ki ustrezajo običajni rabi - ali ima običajne lastnosti, med katere sodijo zlasti lastnosti, ki so določene s tehničnimi in drugimi predpisi oziroma jih opredeljujejo pravila stroke. Pri tem je kot bistveno potrebno upoštevati tudi, da dolžnica ni smela zgraditi ceste, ki pravilom stroke ne bi ustrezala in ki bi zato ogrožala splošno varnost, tako uporabnikov dostopne ceste, kot uporabnikov štiripasovnice ob njej. Če bi bilo izrek sodbe treba razlagati in izpolniti dobesedno, bi ob tem lahko trčili ob situacijo, ko bi bil predmet obveznosti po sodbi lahko celo nedopusten ter bi lahko v poštev prišla presoja odreka izvršljivosti sodbi kot celoti.

[VSL Sklep II Ip 15/2019, 30. 1. 2019](#)

2. Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti

Sodišče določi rok za prostovoljno izpolnitev in dovoli izvršbo šele po poteku roka, torej za primer, da dolžnik obveznosti v danem roku ne bo prostovoljno izpolnil. Z določitvijo paricijskega roka dolžnik tako dobi dodatno možnost prostovoljne izpolnitve in šele v primeru neizpolnitve bo ta terjatev prisilno izterjana. To pa glede na 21. člen ZIZ sodišče naredi v ponovno izdanem sklepu o izvršbi in ne v sklepu o ugovoru.

[VSL Sklep I Ip 791/2024, 7. 8. 2024](#)

Preverjanje višine terjatev iz seznama izvršilnih naslovov ne more biti predmet sodnega izvršilnega postopka, temveč bi višinam dolžnik moral ugovarjati v postopkih, kjer so posamezni izvršilni naslovi

Izvršba

nastali, torej v upravnih postopkih, kjer so bile izdane odmerne odločbe za plačilo terjatev iz naslova socialnih prispevkov (načelo stroge formalne legalitete). Že v seznamu izvršilnih naslovov je tudi pojasnjeno, da obresti tečejo po ("davčni") obrestni meri, določeni v 96. členu ZDavP-2.

Dolžnik je tisti, na katerem je breme zatrjevanja in izkazovanja plačil. Višje sodišče ne sprejema argumentov dolžnika, da za datume plačil le-ta ni mogel vedeti, tudi če so posledica uspešnih davčnih izvršb, saj je dolžnik tisti, ki ima dostop do podatkov, kdaj so bila bremenjena njegova sredstva z namenom poplačila upnikove terjatve.

VSL Sklep I Ip 571/2024, 10. 7. 2024

22. člen (Plačilo zamudnih obresti)

23. člen (Verodostojna listina)

Upnik ima sicer pravico do povrnitve potrebnih stroškov, vključno s stroški poizvedb, vendar pa ima pritožnik prav, da upnik ni izkazal, da je sploh opravil kakšne stroške poizvedb, niti mu v izvršilnem postopku na podlagi verodostojne listine ni treba opravljati poizvedb o premoženju dolžnika. Kar se tiče stroškov za prejem sklepa in obvestila stranki, pa le-teh sodna praksa strankam usklajeno ne priznava.

VSL Sklep I Ip 925/2024, 12. 9. 2024

Pojem "po zakonu overjena zasebna listina" je treba razlagati tako, kot jo glede na smiselno uporabo ob upoštevanju 15. člena ZIZ določa ZPP v 2. točki prvega odstavka 431. člena, to je kot listino, na kateri je po zakonu (64. člen Zakona o notariatu) overjen podpis zavezanca.

Izvršilno sodišče je dolžno že ob vložitvi predloga za izvršbo paziti na to ali je listina, ki je v predlogu za izvršbo označena kot verodostojna, verodostojna listina v skladu s 23. členom ZIZ, saj obstoj take listine predstavlja formalno predpostavko za odločitev o predlogu za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 696/2024, 1. 7. 2024

Sodna praksa je glede vprašanja, ali sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, kakršen je bil izdan v predmetni zadevi, omogoča izdajo evropskega izvršilnega naloga, enotna. Zgolj oznaka verodostojne listine z datumom njene izdaje in zapadlostjo ter zneskom terjatve temeljna zahtevka ne opredeljuje v zahtevani meri, posebej še, ker verodostojna listina ni vročena dolžniku hkrati s sklepom o izvršbi.

VSK Sklep II Ip 73/2024, 28. 3. 2024

24. člen (Prehod terjatve ali obveznosti)

Sprememba firme pomeni le preimenovanje upnika, pri čemer je tudi matična številka gospodarskega subjekta ostala enaka oziroma nespremenjena. Povedano drugače, kot upnik (le z drugim imenom) tudi v tem izvršilnem postopku nastopa ista pravna oseba kot v prvotnem postopku, iz katerega izvirajo izvršilni naslovi, in torej ne gre za statusno preoblikovanje upnika, pri katerem bi prišlo do potrebe po izkazovanju prehoda terjatve.

V skladu z 42. členom ZIZ lahko neutemeljeno potrdilo o pravnomočnosti na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom razveljavi tisto sodišče, ki ga je izdalo. Dokler pa le to ni razveljavljeno, je sodišče v postopku, v katerem se izvršuje terjatev, nanj vezano.

Sodišče pri trditvah, ki niso konkretizirane oziroma niso pravno pomembne, ni dolžno izvajati nobenih dokazov. Dokazni postopek je namreč namenjen temu, da se ugotovi resničnost pravno pomembnih dejstev, ki so že konkretno zatrjevana.

Desetletni zastaralni rok začne teči naslednji dan po pravnomočnosti odločbe, vendar pa se za terjatev, ki je bila pravnomočno ugotovljena v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine, lahko uporabi šele po (neuspešnem) koncu izvršilnega postopka. Ker je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Z vložitvijo predloga za izvršbo je namreč zastaranje pretrgano in dokler teče izvršilni postopek, zastaranje ne teče. Za presojo zastaranja je v teh primerih torej pomemben tudi razlog, zaradi katerega se je ta postopek zaključil. Morebitna aktivnost upnika pred sodiščem namreč nima učinka pretrganja zastaranja, če upnik pozneje izgubi pravni interes za sodno varstvo, ki ga je najprej uveljavljal. Pretrganja zastaranja ob umiku predloga za izvršbo pa ni le tedaj, ko je ta podan z namenom, da se odstopi od izterjave obveznosti.

Vse terjatve, ki so bile ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo zastarajo v desetih letih, tudi tiste, za katere zakon sicer določa krajši zastaralni rok. Vse občasne terjatve (tudi obresti), ki izvirajo iz takšnih odločb ali poravnav in zapadejo v bodoče, pa zastarajo v roku, določenem za zastaranje občnih terjatev, to je tri leta od zapadlosti vsake posamezne terjatve. Obresti od glavnice, ki so zapadle v plačilo po koncu glavne obravnave, zastarajo torej v treh letih. Pravnomočno je namreč odločeno le o glavnici ter o obrestih, ki so zapadle do trenutka odločanja v času sojenja, to je do izdaje prvostopenjske sodbe oziroma sklepa. Ta znesek obresti je torej judikatna terjatev.

VSL Sklep I Ip 760/2024, 9. 10. 2024

Stališču, da je v tretjem odstavku 17. člena ZOKIPOSR urejen zakonit prevzem dolgov iz izvršilnih naslovov, je pritrdilo tudi Ustavno sodišče RS v odločbi U-I-115/23 z dne 4. 4. 2023, s katero je ugotovilo, da izpodbijane odločbe ZOKIPOSR niso v neskladju z Ustavo RS. Republika Slovenija je tako postala novi dolžnik za dolgove iz obstoječih izvršilnih naslovov že z uveljavitvijo zakona in ne šele po zaključku posebnega postopka pred Državnim odvetništvom.

Odgovor na ugovor zoper sklep o izvršbi je odraz pravice do enakega varstva pravic na prvi stopnji. Pravici dolžnika, da nasprotuje predlogu in sklepu o izvršbi, ustreza pravica upnika, da na dolžnikova izvajanja odgovori. Če mu pri tem nastanejo stroški, dolžnik pa z ugovorom propade, je zavrnitev upnikovega stroškovnega zahtevka pravilna le takrat, ko upnik z odgovorom ni prav v ničemer prispeval k odločitvi sodišča prve stopnje oziroma ko odgovor ni bil potreben zaradi očitne neobrazloženosti ugovora.

VSL Sklep I Ip 212/2024, 15. 5. 2024

O vprašanju višine podedovanega premoženja se ne odloča pri izdaji sklepa o nadaljevanju izvršilnega postopka, zaradi česar tudi navedba višine podedovanega premoženja oziroma, da se izvršilni postopek nadaljuje do višine podedovanega premoženja, v izreku takšnega procesnega sklepa ni potrebna. Neutemeljeno se pritožnica zavzema, da bi se njena odgovornost omejila zgolj na vrednost ugotovljeno po GURS, ki je bila uporabljena v zapuščinskem postopku za potrebe odmere sodne takse. Glede ugovora omejitve odgovornosti dedičev za zapustnikove dolgove je bilo v sodni praksi že večkrat pojasnjeno, da mora biti vrednost podedovanega premoženja v utemeljitev takega ugovora ugotovljena bodisi na podlagi popisa in cenitve v zapuščinskem postopku bodisi s cenitvijo v postopku, v katerem se ugotavlja odgovornost dedičev za zapustnikove dolgove. Če je na eni strani sodišče prve stopnje pojasnilo, da je namen ugotovitve vrednosti zapuščine v zapuščinskem postopku odmera sodne takse, na drugi strani pritožba ne navaja argumentov, ki bi potrjevali njeno stališče o ustreznosti ocenjene vrednosti 57.000 EUR. Trditve o obremenjenosti nepremičnine lahko dolžnik uveljavlja v postopku cenitve nepremičnin v izvršilnem postopku - če je bila ta že opravljena, pa dolžnik tega ni uveljavljal, novi dolžnik takih trditev ne more več podati, saj prevzema izvršbo v zatečenem stanju.

VSL Sklep I Ip 394/2024, 16. 4. 2024

25. člen (Izvršba proti družbeniku)

26. člen (Pogojna in vzajemna obveznost)

27. člen (Alternativna obveznost po dolžnikovi izbiri)

Skladno s prvim odstavkom 27. člena ZIZ mora upnik, če ima dolžnik po izvršilnem naslovu pravico izbirati med več predmeti svoje obveznosti, v predlogu za izvršbo označiti predmet, s katerim naj bo obveznost izpolnjena. Dolžnik ima pravico izbire, vse dokler upnik ni vsaj delno prejel predmeta, ki ga je v predlogu za izvršbo zahteval. Alternativna obveznost je obveznost z več predmeti, dolžnik pa je prost obveznosti, če izpolni en predmet. Z namenom izpolnitve obveznosti po izvršilnem naslovu je upnik sicer predlagal izvršbo, vendar pa v prvi vrsti niti ni povsem jasno označil predmeta, s katerim naj se obveznost izpolni, saj je po eni strani predlagal, da se dolžniku naloži vgradnja cilindričnega vložka (ključavnice), ki je bil vgrajen pred motilnim ravnanjem, kumulativno k temu pa še izročitev ključev, kar pa je del druge, alternativno določene obveznosti dolžnika. Že iz tega razloga njegov predlog za izvršbo ni povsem ustrezal določilom 27. člena ZIZ. Poleg tega pa upnik za opravo izvršbe tudi ni predlagal pravnega izvršilnega sredstva. Ker gre za nenadomestno obveznost, bi upnik za izterjavo obveznosti moral predlagati izvršbo z izterjavo denarne kazni po 226. členu ZIZ, sam pa je predlagal izvršbo z napačnim izvršilnim sredstvom, t.j. opravo izvršbe z izvršiteljem. Sredstvo izvršbe je materialna predpostavka izvršbe, zato upnika niti ne bi bilo mogoče pozivati k popravi predloga.

VSL Sklep I Ip 531/2024, 3. 7. 2024

28. člen (Fakultativna pravica dolžnika)

29. člen (Vloge)

29.a člen (Narok)

Materialno procesno vodstvo v izvršilnem postopku je zelo omejeno; na podlagi določbe drugega odstavka 53. člena in določbe 56. člena ZIZ namreč velja breme vložitve obrazloženega ugovora na eni strani in breme prekluzije na drugi. Dolžnik torej v fazi ugovora ne more računati na pomoč sodišča v okviru materialnega procesnega vodstva. Ne samo, ker narok za obravnavo ugovora ni obligatoren (29.a člen ZIZ); zaradi določbe drugega odstavka 53. člena ZIZ (sodišče je dolžno ugovor, ki ni obrazložen, zavrniti) in prekluzije ugovornih navedb (56. člen ZIZ), dolžnik po izteku ugovornega roka ne more učinkovito navajati dejstev, ki bi jih lahko že v predhodnem ugovoru. Dolžnik mora že v ugovoru navesti vsa dejstva, ki so v okviru posameznega ugovornega razloga pomembna, in zanje predložiti dokaze. Sicer pa je o tem poučen tudi v pravnem pouku sklepa o izvršbi. Zahteva po materialnem procesnem vodstvu dlje od tega ne gre. To pomeni, da mora dolžnik trditveno in dokazno breme v celoti izpolniti v pravočasnem ugovoru, ki ga mora vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi. Navedeno pomeni, da dolžnik kasneje, po ugovoru, ne more dopolniti svojih navedb, o katerih naj bi bili predlagani priči zaslišani.

VSL Sklep I Ip 451/2024, 15. 5. 2024

29.b člen (Plačilo sodne takse)

Določbo šestega odstavka 10. člena ZST-1 je treba razlagati tako, da taksna oprostitev, ki je na podlagi zakona predpisana za pritožbo zoper sklep o ustavitvi postopka zaradi domneve umika pravnega sredstva iz razloga neplačila takse, velja tudi za takse v postopku odločanja o predlogu za vrnitev v prejšnje stanje

zaradi zamude roka za plačilo sodne takse oziroma roka za vložitev predloga za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse in torej tudi za pritožbo zoper sklep, s katerim sodišče dolžnikov predlog za takšno vrnitev v prejšnje stanje zavrne.

VSM Sklep I Ip 531/2024, 11. 11. 2024

Dolžnik mora doseči zadostno mero določenih in z dokazi podprtih trditev o razlogih za neverodostojnost potrdila o vročitvi. Vendar drugega kot golo zanikanje prejema plačilnega naloga dolžnik ni pojasnil.

VSC Sklep II Ip 194/2024, 17. 7. 2024

Ker je dolžnik zoper sklep o zavrženju predloga za obročno plačilo takse vložil pritožbo, se je rok za plačilo takse za ugovora po naravi stvari sicer zamaknil do izdaje oziroma vročitve sklepa pritožbenega sodišča o potrditvi prvostopenjskega sklepa, pri čemer dolžnik zmotno meni, da bi ga o dolžnosti plačila takse in o roku za plačilo moralo posebej opozoriti tudi višje sodišče. Za takšno stališče v tretjem odstavku 14.a člena ZST-1 ni podlage, kar kaže tudi primerjava besedila navedene določbe s sedmim odstavkom 34.a člena ZST-1. Iz citiranega tretjega odstavka 14.a člena ZST-1 izhaja, da če sodišče predlogu za oprostitev, odlog ali obročno plačilo takse ne ugotovi, začeta teči rok za plačilo takse in rok za ugovor zoper že izdani plačilni nalog iz 34. člena tega zakona naslednji dan po vročitvi sklepa o zavrženju ali zavrnitvi predloga, na kar mora sodišče stranko opozoriti. Skladno s sedmim odstavkom 34.a člena ZST-1, ki se nanaša na ugovor zoper plačilni nalog, pa če sodišče pravnemu sredstvu iz prvega (ugovor zoper plačilni nalog) ali četrtega odstavka tega člena (pritožba zoper sklep o ugovoru proti plačilnemu nalogu) ne ugotovi, začne teči rok za plačilo takse naslednji dan po vročitvi sklepa, s katerim je odločeno o pravnem sredstvu, na kar mora sodišče stranko opozoriti. Besedilo tretjega odstavka 14.a člena ZST-1 torej začetek teka roka veže na vročitev sklepa o zavrženju ali zavrnitvi predloga za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse, besedilo sedmega odstavka 34.a člena ZST-1 pa na vročitev sklepa o neugoditvi pravnemu sredstvu.

VSL Sklep I Ip 565/2024, 5. 6. 2024

Plačila sodnih taks je oproščena stranka za postopek, za katerega ji je bila dodeljena redna ali izredna brezplačna pravna pomoč po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

VSL Sklep I Ip 236/2024, 27. 2. 2024

30. člen (Sredstva izvršbe)

31. člen (Seznam dolžnikovega premoženja)

Temeljno vodilo izvršilnega postopka je interes upnika, da doseže poplačilo svoje terjatve. V uresničevanje tega cilja je usmerjena tudi določba 31. člena ZIZ, katere namen je ugotoviti, ali ima dolžnik kakšno premoženje, s katerim upnik ni seznanjen, je pa na to premoženje mogoče poseči za realizacijo upnikove terjatve.

Sodišče prve stopnje z zastavitvijo s strani upnika pripravljenih vprašanj z dne 3. 3. 2014, ki so po vsebini takšna, da so usmerjena v pridobivanje informacij, ki bi mu omogočala razkrivanje dejanskega oziroma prikrita dolžnikovega premoženja, ni izčrpalo možnosti, da z zaslišanjem dolžnika pred sodiščem dne 12. 2. 2014, z opozorilom o posledicah krive izpovedi, raziše okoliščine, ki bi upniku pomagale razkriti premoženje, ki ga je dolžnik imel že ob zaslišanju zgoraj navedenega dne. Glede na navedeno je prvostopenjsko sodišče v izpodbijanem sklepu ponovno izvedbo naroka za ugotavljanja dolžnikovega premoženja neupravičeno pogojilo s tem, da upnik kot verjetno izkaže, da je dolžnik pridobil novo premoženje.

VSM Sklep I Ip 191/2024, 6. 5. 2024

Sedmi odstavek 31. člena ZIZ, ki določa potek in vsebino naroka, le določa, da na naroku sodišče zasliši dolžnika o dejstvih iz prvega odstavka tega člena, torej o njegovem premoženjskem stanju, na predlog

Izvršba

upnika pa lahko zasliši tudi druge osebe kot priče ali od drugih oseb ali organov zahteva posredovanje podatkov. Glede na navedeno in ker ZIZ ne določa kakršnokoli nadaljnjo obvezno procesno aktivnost strank in sodišča potem, ko je narok opravljen oziroma kasneje, tudi v primeru, če se upnik naroka za ugotovitev dolžnikovega premoženja ne udeleži, se izvršilni postopek v zvezi s predlogom za ugotovitev seznama dolžnikovega premoženja konča. Razlog končanja je neuspešna izvršba in neaktivnost upnika, posebnega sklepa o ustavitvi pa ZIZ ne v 31. členu ne v drugi določbi ne zahteva.

VSL Sklep I Ip 56/2024, 13. 2. 2024

32. člen (Predmet izvršbe)

33. člen (Denarna kazen)

34. člen (Več sredstev in predmetov izvršbe)

Dolžnik ves čas postopka navaja, da je dolžan plačati manj kot 10.000,00 EUR. To oceno dolžnika je upoštevalo tudi sodišče druge stopnje pri materialnopravnem preizkusu izpodbijane odločitve o omejitvi izvršbe.

Sodišče prve stopnje je iz javnih podatkov GURS ugotovilo orientacijske vrednosti vseh treh parcel 342/1 15.473,00 EUR, parc. št. 482/4 iste k.o. 216,00 EUR, parc. št. 740/2 iste k.o. pa 41.428,00 EUR ter da je na parc. št. 342/1 kot prvi hipotekarni upnik vpisana Zavarovalnica Sava d.d. za zavarovanje terjatve 912,02 EUR s pripadki (9. stran sklepa). Vse to pritožbeno ni sporno. Dolžnik utemeljeno navaja, da bo glede na do sedaj opravljeno izvršbo z že dovoljenima sredstvoma druga nepremičnina parc. št. 342/1 zadoščala za poplačilo. Njena prodaja bo predstavljala najmanjši možni poseg v premoženje dolžnika in hkratno realno možnost poplačila upnika. Poseg na to nepremičnino je najbolj racionalen tudi zato, ker je na njej že vpisana hipoteka drugega upnika 912,02 EUR s pripadki in je velika verjetnost, da bo sodišče s prodajo ene nepremičnine poplačalo oba upnika.

VSC Sklep II Ip 210/2024, 14. 8. 2024

35. člen (Pristojnost)

- 1. Splošno**
- 2. Več dolžnikov**
- 3. Več predmetov in sredstev izvršbe**
- 4. Med sredstvi tudi nepremičnine**
- 5. Novo sredstvo ali predmet izvršbe**
- 6. Novo sredstvo ali predmet izvršbe na nepremičnino**
- 7. Izvršba na poslovni delež**
- 8. Izvršba na ladjo ali letalo**

36. člen (Vrnitev v prejšnje stanje)

1. Splošno

Tudi če bi sodišče verjelo dolžniku, bi dokazal samo bolniško odsotnost zakonitega zastopnika v času vročanja sklepa o izvršbi s fikcijo, ne pa že kar takih okoliščin na njegovi strani, da ne bi bil zmožen vložiti pravočasnega ugovora. To terja več trditev, te v predlogu niso bile konkretizirane. Zgolj zato, ker je sklep o izvršbi prvo pisanje in ga dolžnik ni mogel pričakovati, še ne pomeni, da je avtomatično utemeljen predlog za vrnitev v prejšnje stanje.

VSC Sklep II Ip 235/2024, 4. 9. 2024

2. Stranka postopka je pravna oseba

37. člen (Smrt stranke)

38. člen (Izvršilni stroški)

1. Upnik najprej plača stroške (prvi odstavek)

Cenilec se neupravičeno zavzema za uskladitev plačila po 51. členu Pravilnika. Pravilno in skladno s stališči sodne prakse je stališče sodišča prve stopnje, da višine plačila za opravljeno cenitev ni mogoče uskladiti neposredno z uporabo zgoraj citirane določbe zgolj na podlagi podatkov Statističnega urada RS o letni stopnji rasti cen življenjskih potrebščin. Iz besedila te določbe takšnega pooblastila sodišču ni mogoče razbrati. V zadnjem stavku 51. člena Pravilnika uporabljena besedna zveza "od uveljavitve zadnjega zvišanja," po stališču pritožbenega sodišča potrjuje stališče sodišča prve stopnje, da ta določba Pravilnika predstavlja splošno napotilo oziroma pooblastilo ministru. Ta pa lahko v skladu s četrtem odstavkom 45. člena ZSICT uveljavi zvišanje s spremembo Pravilnika.

Cenilec nima pravice do plačila za uporabo plačljive aplikacije (Arvio), s pomočjo katere je za potrebe cenitve opravil pregled opravljenih transakcij z nepremičninami. Glede na navedbe pritožbe je opravljene transakcije z nepremičninami mogoče pregledati zgolj z uporabo plačljive aplikacije. Pridobivanje podatkov o opravljenih transakcijah z nepremičninami predstavlja osnovo za izdelavo cenitve po metodi primerljivih prodaj, plačljiva aplikacija pa je, glede na navedbe cenilca, temeljno orodje, ki ga cenilec potrebuje, da sploh lahko opravlja dejavnost cenilca. Povrnitve stroškov, ki jih ima z opremo oziroma delovnimi sredstvi, ki mu

Izvršba

omogočajo, da sploh lahko opravlja cenilsko delo, pa cenilec ne more zahtevati v okviru zahteve za povrnitev materialnih stroškov, nastalih v zvezi z izdelavo posamezne konkretne ceditve in ti stroški ne predstavljajo materialnih stroškov, do povrnitve katerih je cenilec upravičen na podlagi določb 49. člena Pravilnika.

Utemeljeno je pritožbeno zavzemanje cenilca, da bi mu sodišče prve stopnje na podlagi petega odstavka 47. člena Pravilnika moralo priznati nagrado za izdelavo dveh pisnih cenitev. Drži namreč, da je cenilec v okviru istega ceditvenega poročila izdelal ceditvi dveh samostojnih in medsebojno ločenih sklopov nepremičnin, ki vsak zase predstavljata zaključeno celoto in sta neodvisna drug od drugega.

VSM Sklep I Ip 128/2024, 27. 8. 2024

- 2. Predujem (drugi odstavek)**
- 3. Varščina (tretji odstavek)**
- 4. Upnik je dolžan povrniti stroške (šesti odstavek)**
- 5. Dolжник je dolžan povrniti stroške (peti odstavek)**

Sodišče prve stopnje je nekritično sledilo navedbam in specifikaciji upnika (podane s strani selitvenega servisa) o številu dni oprave deložacije, postavki 20,00 EUR za delavca na uro, številu opravljenih ur, številu uporabljenih vozil, voženj in o ceni vožnje vsakega od vozil, saj teh navedb upnik, kot pravilno uveljavljata dolžnika, ni z ničemer izkazal. Dolžnika sta že v prejšnji pritožbi navedla, katere so tiste (na primer) primerne listine oziroma dokazila, s katerimi bi upnik navedeno lahko izkazal, vsekakor pa vse navedeno ni izkazano na podlagi specifikacije selitvenega servisa, ki se, kot pravilno opozarjata dolžnika, niti ne začne na pravi dan. Sodišče prve stopnje tej specifikaciji ne more slediti zgolj na podlagi domnevnih razmer na trgu, kjer gre za opravljanje profitne dejavnosti, glede na velikost prostorov, ki jih je bilo treba izprazniti, drugih del, ki jih je bilo ob tem treba opraviti (demotaža kuhinj itd...), s sklepanjem, da gre za bruto zneske, nekaj od tega pa odpade še na stroške delavcev v administraciji in stroške kapitala, saj ne gre za odločanje po prostem preudarku, temveč morajo biti nastali stroški izkazani.

VSL Sklep I Ip 939/2024, 22. 10. 2024

Ni sporno, da je upnik delno umaknil predlog za izvršbo za plačana zneska, dodatnih plačil drugodolžnik ne navaja. Sodišče prve stopnje je pravilno odločilo v skladu s prvim in tretjim odstavkom 43. člena ZIZ.

Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je upnik z dvema vlogama zahteval povrnitev stroškov izvršiteljev in citralo priložena obračuna ter zneske. Zakaj konkretno naj bi bila nepravilna, drugodolžnik ne navede.

VSC Sklep II Ip 332/2024, 16. 10. 2024

Upnik ima sicer pravico do povrnitve potrebnih stroškov, vključno s stroški poizvedb, vendar pa ima pritožnik prav, da upnik ni izkazal, da je sploh opravil kakšne stroške poizvedb, niti mu v izvršilnem postopku na podlagi verodostojne listine ni treba opravljati poizvedb o premoženju dolžnika. Kar se tiče stroškov za prejem sklepa in obvestila stranki, pa le-teh sodna praksa strankam usklajeno ne priznava.

VSL Sklep I Ip 925/2024, 12. 9. 2024

Upnik je izvršbo za uveljavitev nedenarne obveznosti upravičen voditi vse do takrat, ko uveljavljana nedenarna obveznost ni v celoti oziroma dokončno izpolnjena. Vse do takrat je posledično upravičena tudi izvršba z izrekanjem in izterjavo denarnih kazni za dosego nenadomestnih nedenarnih obveznosti. Sodišče prve stopnje je zato pravilno štelo, da upnik dolžniku stroškov vlog z dne 11. 1. 2023 in z dne 5. 7. 2023 ni neutemeljeno povzročil.

VSL Sklep I Ip 374/2024, 24. 4. 2024

6. Tretji je dolžan povrniti stroške (sedmi odstavek)

7. Priglasitev stroškov

8. Vpliv stečaja na izvršilne stroške

9. Stroški začasnega zastopnika

10. Stroški postopka zavarovanja

V sodni praksi ni enotnega stališča o tem, ali se pri odločanju o stroških, nastalih v zvezi z izdajo in izvršitvijo začasne odredbe v pravnem postopku, upošteva načelo končnega uspeha v pravnem postopku ali uspešnost posameznih dejanj, torej (primeroma) ločeno uspešnost predloga za izdajo začasne odredbe oziroma ugovora zoper njo (pri čemer je v obeh primerih podlaga za odločanje 154. člen ZPP), redko pa je stališče, da je pri presoji stroškov zavarovanja treba upoštevati določbe ZIZ. Sodna praksa tako večinsko zastopa stališče, da se (tudi) o stroških izdaje začasne odredbe, ki je bila predlagana in izdana med pravdo, ter stroških njene (morebitne) prisilne izvršitve, odloča ob upoštevanju določb ZPP in končnega uspeha v postopku.

VSL Sklep III Cp 853/2024, 26. 8. 2024

Tudi v primeru, da se pravno sredstvo zavrže, je potrebno v vsakem primeru posebej ugotavljati, ali je upnik dolžniku stroške te vloge neutemeljeno povzročil in vsebinsko odločiti o stroških ugovora po roku. Odločitev o zavrženju ugovora namreč ne vsebuje tudi odločitve o zavrženju zahteve za povračilo stroškov te vloge. O stroškovnem zahtevku je potrebno posebej odločiti.

VSL Sklep I Ip 145/2024, 6. 2. 2024

11. Izvršilni stroški v izvršbi po uradni dolžnosti

12. Stroški pooblaščenca po uradni dolžnosti, brezplačne pravne pomoči in oprostitev stroškov postopka

13. Postopek s taksami

14. Izvršitelj je dolžan povrniti stroške strankam

38.a člen (Varščina za plačilo dela in stroškov izvršitelja)

38.b člen (Hramba in izplačilo varščine)

38.c člen (Obračun plačila za delo in stroškov izvršitelja)

39. člen (Varščina)

40. člen (Vsebina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova)

1. Splošno

Pri razlagi izvršilnega naslova pri sklepih, izdanih v postopkih motenja posesti, je potrebno upoštevati, da se prepovedni del odločitve razlaga v povezavi z ugotovitvenim delom. Zahtevk zaradi motenja posesti je res dajatveni, vendar sodna praksa dopušča tudi oblikovanje posebej ugotovitvenega zahtevka in posebej

Izvršba

dajatvenega zahtevka, kot so ga oblikovale tožeče stranke v tožbi in je oblikovan posledično v izreku izvršilnega naslova. Torej sodna praksa dopušča, da se poleg prepovedi nadaljnjega motenja zahteva tudi ugotovitev načina motenja posesti. Tak tožbeni zahtev in posledično tak izrek v sodni odločbi pa je šteti kot celoto in ga je treba tudi obravnavati kot celoto. S tem, ko se najprej v sklepu o motenju posesti ugotovi način motenja posesti, je določno opredeljen dajatveni tožbeni zahtev v motenjski pravdi, posledično pa zadostuje potrdilo o izvršljivosti dajatvenega dela.

[VSL Sklep I Ip 433/2024, 16. 4. 2024](#) Ker tožeča stranka ni predlagala ustreznega izvršilnega sredstva, je že predlog za izdajo začasne odredbe neutemeljen, zato do vprašanja, ali bi bilo mogoče sklep o začasni odredbi, ki ne vsebuje izvršilnega sredstva, realizirati z določitvijo sodnih penalov, sploh ne more priti. Tudi sicer pa je sodna praksa že zavzela stališče, da določitev sodnih penalov na podlagi sklepa o začasni odredbi ni mogoča, v bistvenem zato, ker ima že sklep o začasni odredbi učinek sklepa o izvršbi.

[VSL Sklep II Cp 76/2024, 26. 1. 2024](#)

- 2. Predlog zoper dolžnikovega delodajalca**
- 3. Predlog za novim sredstvom, predmetom ali stranko**
- 4. Predlog za zavarovanje**

40.c člen (Pristojnost za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na premočnine je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega so stvari, upnik pa lahko tudi predlaga, naj sodišče dovoli izvršbo na premočnine, ne da bi navedel, kje so stvari, v takšnem primeru pa je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

Območje krajevne pristojnosti okrajnih sodišč je opredeljeno s katastrskimi občinami. Uredba vlade RS, ki bi določila katastrske občine, ki obsegajo območje posameznega okrajnega sodišča, še ni sprejeta, zato so katastrske občine, ki spadajo pod določen sodni okraj, še vedno določene z Zakonom o postopku za ustanovitev, združitvev oziroma spremembo območij občine ter območjih občin. Omenjeni ZPUZSO je bil sicer razveljavljen z ZUODNO ter določitvi njihovih območij, ki pa katastrskih območij ne določa in zato pri določanju območja krajevne pristojnosti ni relevanten.

[VSL Sklep II R 193/2023, 12. 12. 2023](#)

41. člen (Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Pojem "po zakonu overjena zasebna listina" je treba razlagati tako, kot jo glede na smiselno uporabo ob upoštevanju 15. člena ZIZ določa ZPP v 2. točki prvega odstavka 431. člena, to je kot listino, na kateri je po zakonu (64. člen Zakona o notariatu) overjen podpis zavezanca.

Izvršilno sodišče je dolžno že ob vložitvi predloga za izvršbo paziti na to ali je listina, ki je v predlogu za izvršbo označena kot verodostojna, verodostojna listina v skladu s 23. členom ZIZ, saj obstoj take listine predstavlja formalno predpostavko za odločitev o predlogu za izvršbo.

[VSL Sklep I Ip 696/2024, 1. 7. 2024](#)

41.a člen (Predlog za izvršbo na podlagi priložene menice)

42. člen (Potrdilo o izvršljivosti)

Sprememba firme pomeni le preimenovanje upnika, pri čemer je tudi matična številka gospodarskega subjekta ostala enaka oziroma nespremenjena. Povedano drugače, kot upnik (le z drugim imenom) tudi v tem izvršilnem postopku nastopa ista pravna oseba kot v prvotnem postopku, iz katerega izvirajo izvršilni naslovi, in torej ne gre za statusno preoblikovanje upnika, pri katerem bi prišlo do potrebe po izkazovanju prehoda terjatve.

V skladu z 42. členom ZIZ lahko neutemeljeno potrdilo o pravnomočnosti na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom razveljavi tisto sodišče, ki ga je izdalo. Dokler pa le to ni razveljavljeno, je sodišče v postopku, v katerem se izvršuje terjatev, nanj vezano.

Sodišče pri trditvah, ki niso konkretizirane oziroma niso pravno pomembne, ni dolžno izvajati nobenih dokazov. Dokazni postopek je namreč namenjen temu, da se ugotovi resničnost pravno pomembnih dejstev, ki so že konkretno zatrjevana.

Desetletni zastaralni rok začne teči naslednji dan po pravnomočnosti odločbe, vendar pa se za terjatev, ki je bila pravnomočno ugotovljena v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine, lahko uporabi šele po (neuspešnem) koncu izvršilnega postopka. Ker je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Z vložitvijo predloga za izvršbo je namreč zastaranje pretrgano in dokler teče izvršilni postopek, zastaranje ne teče. Za presojo zastaranja je v teh primerih torej pomemben tudi razlog, zaradi katerega se je ta postopek zaključil. Morebitna aktivnost upnika pred sodiščem namreč nima učinka pretrganja zastaranja, če upnik pozneje izgubi pravni interes za sodno varstvo, ki ga je najprej uveljavljal. Pretrganja zastaranja ob umiku predloga za izvršbo pa ni le tedaj, ko je ta podan z namenom, da se odstopi od izterjave obveznosti.

Vse terjatve, ki so bile ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo zastarajo v desetih letih, tudi tiste, za katere zakon sicer določa krajši zastaralni rok. Vse občasne terjatve (tudi obresti), ki izvirajo iz takšnih odločb ali poravnav in zapadejo v bodoče, pa zastarajo v roku, določenem za zastaranje občnih terjatev, to je tri leta od zapadlosti vsake posamezne terjatve. Obresti od glavnice, ki so zapadle v plačilo po koncu glavne obravnave, zastarajo torej v treh letih. Pravnomočno je namreč odločeno le o glavnici ter o obrestih, ki so zapadle do trenutka odločanja v času sojenja, to je do izdaje prvostopenjske sodbe oziroma sklepa. Ta znesek obresti je torej judikatna terjatev.

VSL Sklep I Ip 760/2024, 9. 10. 2024

Z listinama, ki jih je predložila k svojemu predlogu, dolžnica ni uspela dokazati, da je v času vročanja sklepa o izvršbi (torej v obdobju od 1. 10. 2021 do 16. 10. 2021) dejansko bivala v tujini in ne na naslovu, kjer je bila opravljena fikcija vročitve sklepa o izvršbi. Z omenjenima listinama je dolžnica zgolj dokazala, da je dne 27. 7. 2021 odpotovala za en dan v Republiko B., ter da je bila z Ukazom predsednika Republike Slovenije postavljena za veleposlanico v Republiko B., pri čemer iz Ukaza ni razvidno, za točno katero obdobje je bila postavljena za veleposlanico RS v Republiko B. oziroma s katerim dnem nastopi funkcijo veleposlanice v tujini-državi sprejemnici.

Pravilno sodišče prve stopnje ni izvedlo dokaza z zaslišanjem dolžnice, saj je dokazni postopek tudi v izvršilnem postopku namenjen temu, da se ugotovi resničnost že zatrjevanih pravno pomembnih dejstev. Zato je nedovoljen t.i. informativni dokaz, pri katerem manjkajo dejanske navedbe oziroma so le-te pavšalne, in ki naj se izpelje zato, da bo šele njegova izvedba dala podlago za trditve. Dolžnica v svojem predlogu za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti ni trdila, na katerem naslovu naj bi dejansko in neprekinjeno bivala v obdobju od 1. 10. 2021 do 16. 10. 2021, te pomanjkljive trditvene podlage pa zaradi nedovoljenega informativnega dokaza ne sme v dokaznem postopku dopolnjevati.

Ne drži tudi dolžničina pritožbena teza, da je sodišče poklonilo preveliko težo izpiskom MNZ (vpogled v

CRP) z dne 13. 7. 2022 in 18. 4. 2024. Iz izpiska MNZ z dne 18. 4. 2024 jasno izhaja, da je dolžnica začasno bivanje v tujini prijavila za obdobje od 16. 11. 2021 do 16. 11. 2025, torej za obdobje, ki se ne nanaša na čas vročanja sklepa o izvršbi v tej zadevi. Tudi očitki o tem, da se sodišče ni opredelilo do predloženega dokaza Ukaza predsednika Republike Slovenije z dne 12. 7. 2021, so neutemeljeni. Pravica stranke do izvedbe dokazov ni absolutna, zato sodišče tudi ni dolžno izvesti vseh predlaganih dokazov, če za zavrnitev obstajajo upravičeni razlogi. Sodišče zato lahko zavrne nesubstancirane dokazne predloge strank in tudi nepotrebne oziroma nerelavantne dokaze, s katerimi bi se dokazovale trditve o dejstvih, ki niso pravno odločilna oziroma pravno relevantna in ne bi mogla spremeniti odločitve sodišča. Kot že navedeno, predloženi dokaz ne izkazuje in dokazuje dolžničinih trditev, da je v času vročanja sklepa o izvršbi dejansko bivala v tujini. Navedeni dokaz le potrjuje trditve, da je bila dolžnica postavljena za veleposlanico RS v tujini, pri čemer čas nastopa funkcije ni razviden. Neutemeljeni so tudi pritožbeni očitki, da bi sodišče prve stopnje moralo sodno pisanje dolžnici vročati po diplomatski poti.

VSL Sklep I Ip 878/2024, 11. 9. 2024

Pravica do izvedbe predlaganih dokazov ni absolutna, zato lahko sodišče predlagane dokaze tudi zavrne, če za zavrnitev obstajajo upravičeni razlogi. Zavrne lahko nepotrebne in nerelevantne dokaze, s katerimi bi se potrjevala zatrjevana dejstva, ki niso pravno odločilna in ne bi mogla spremeniti odločitve sodišča. Pravno nepomembno v tem postopku je, kdo je sestavil dolžnikov ugovor zoper sklep o izvršbi, kakor tudi, kdo ga je oddal v nabiralnik, ter da je bila sodna taksa za ugovor plačana, kakor tudi vsebina ugovora zoper sklep o izvršbi. Samo plačilo sodne takse je procesna predpostavka za odločanje o ugovoru, vendar plačilo obveznosti dolžnika v razmerju do sodišča v ničemer ne vpliva na ugotovitev, ali in kdaj naj bi dolžnikov ugovor prispel na sodišče prve stopnje glede na prejemno teorijo pri navadno oddanih pošiljkah.

Z institutom razveljavitve potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti sklepa o izvršbi se strankam omogoča, da sodišče samo po uradni dolžnosti ali na predlog stranke ugotovi, ali je bila pravnomočnost in izvršljivost sodne odločbe ugotovljena nepravilno, predvsem iz razloga, ker sodna odločba stranki ni bila pravilno vročena, kakor tudi iz razloga, ker je stranka vložila pravno sredstvo, ki preprečuje izdajo potrdila o pravnomočnosti sodne odločbe. Pravnomočnost sodne odločbe zato preprečuje pravočasna vložitev pravnega sredstva, saj zamuda roka za vložitev pravnega sredstva lahko pomeni za stranko hude posledice. Ravno zato mora stranka izbrati zanesljivi način oziroma metodo pošiljanja pravnega sredstva, ki zagotavlja dokazilo o pravočasnosti vloge. Pravno pomembno vprašanje torej je, ali je dolžnik uspel dokazati pravočasno vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi (posledično bi bilo potrdilo o pravnomočnosti sklepa o izvršbi izdano neutemeljeno)

VSL Sklep I Ip 766/2024, 28. 8. 2024

Predlagatelj je bil najkasneje z dnem 22. 6. 2022, ko je vložil predlog za izdajo potrdila o neizvršljivosti, seznanjen s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti relevantnega sklepa. Predlog za razveljavitve potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti, ki je bil vložen 18. 2. 2023, je zato prepozen.

VSL Sklep Cst 145/2024, 5. 6. 2024

42.a člen (Potrdilo o izvršljivosti na podlagi Uredbe 2201/2003/ES, Uredbe 805/2004/ES, Uredbe 1896/2006/ES, Uredbe 861/2007/ES, Uredbe 4/2009/ES, Uredbe 1215/2012/EU, Uredbe 606/2013/EU, Uredbe 2016/1103/EU in Uredbe 2016/1104/EU ter na podlagi Uredbe 207/2009/ES, Uredbe 6/2002/ES, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in Pogodbe o delovanju Evropske unije)

42.b člen (Priznanje in izvršitev tuje odločbe, tuje poravnave ali tuje javne listine)

a42.b člen (Priznanje in izvršitev po Uredbi 1215/2012/EU in Uredbi 606/2013/EU)

42.c (Popravek in razveljavitev potrdila o izvršljivosti)

43. člen (Umik in omejitev predloga)

1. Splošno

Ni sporno, da je upnik delno umaknil predlog za izvršbo za plačana zneska, dodatnih plačil drugodolžnik ne navaja. Sodišče prve stopnje je pravilno odločilo v skladu s prvim in tretjim odstavkom 43. člena ZIZ.

Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je upnik z dvema vlogama zahteval povrnitev stroškov izvršiteljev in citiralo priložena obračuna ter zneske. Zakaj konkretno naj bi bila nepravilna, drugodolžnik ne navede.

VSC Sklep II Ip 332/2024, 16. 10. 2024

Ni sporno, da je dolžnik delno plačal dolg, tudi niso sporni zneski. Dolžnik ne navaja, da bi morala biti izvršba delno ustavljena še za morebitne dodatne zneske, kot je upnik delno umaknil predlog za izvršbo in odločilo sodišče prve stopnje.

VSC Sklep II Ip 128/2024, 5. 6. 2024

2. Umik s privolitvijo dolžnika

44. člen (Sklep o izvršbi)

Sklep o izvršbi, v okviru katerega je bilo odločeno tudi o priznanju tuje sodne odločbe kot o predhodnem vprašanju (torej s pravnimi učinki le za konkretni postopek), je v skladu s svojimi pooblastili iz citiranega 6. člena ZIZ izdala strokovna sodelavka. Zoper sklep o izvršbi je imel dolžnik možnost ugovora, kjer je lahko izpostavil tudi pravilnost presoje spornega priznanja. O njegovem ugovoru je odločala sodnica, torej je bila presoja pravilnosti priznanja dejansko v okviru odločanja o pravnem sredstvu opravljena oziroma preverjena po sodniku.

Zahteva po kontradiktornem postopku mora biti spoštovana tudi v postopku priznanja (in izvršitve) tuje sodne odločbe po ZMZPP. Pri opredeljevanju njene vsebine pa je treba upoštevati določene posebnosti, ki izhajajo iz narave tega sodnega postopka. Upoštevati je treba predvsem, da so stranke postopka v tujini že vodile sodni postopek in tako rešile civilnopравни spor z učinkom pravnomočnosti. Slovensko sodišče v okviru priznanja tuje sodne odločbe tako ne preizkuša več pravilnosti uporabe materialnega prava in ugotovitve dejanskega stanja, kot tudi ne same po sebi zakonitosti postopka, v katerem je bila izdana tuja sodna odločba. Slovensko sodišče kot sodišče države priznanja preizkuša le, ali so za priznanje tuje sodne odločbe izpolnjene določene, v 95. do 103. členu ZMZPP predpisane pozitivne in negativne procesne

predpostavke (gre za t. i. sistem omejenega preizkusa). Se pa sodišče v postopku priznavanja ne more ogniti vpogledu na kršitve, ki se nanašajo na temeljna načela pravne države.

Sodišče na v pritožbi predlagano zahtevo za presojo ustavnosti ni vezano. Sodišče je dolžno prekiniti postopek in sprožiti postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem le v primeru, ko samo meni, da je zakon oziroma del zakona, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven. Sodišče predlogu stranke tako ni dolžno slediti, če meni, da je zakon ustavno skladen.

VSL Sklep I Ip 843/2024, 28. 8. 2024

V konkretnem primeru je tek izvršilnega postopka na podlagi verodostojne listine I 20053/1999, vse do njegove pravnomočne ustavitve s sklepom z dne 9. 4. 2013, imel učinek pretrganja zastaranja, čeprav je bila ustavitev posledica upnikovega predloga za ustavitev izvršbe oziroma umika izvršilnega predloga. Upnik je namreč, že k predlogu za izvršbo, priložil vlogo svojega pravnega prednika z dne 28. 3. 2013, vloženo v izvršilnem postopku I 20053/1999, iz katere izhaja, da upnik ustavitve izvršbe I 20053/1999 ni predlagal iz razloga, ker bi se želel odpovedati pravnemu varstvu zoper dolžnika. Upnik je navedeno storil zato, ker se do tedaj ni uspel prisilno poplačati, glede na pridobljene podatke pa tudi ni bilo izgledov za poplačilo v bližnji prihodnosti ter bi vztrajanje pri izvršilnem postopku I 20053/1999 upniku povzročilo le dodatne stroške.

Predlog za ustavitev oziroma umik ni bil posledica upnikovega odreka pravnemu varstvu, pri čemer tudi ni bistveno, da za nezmožnost oprave izvršbe ni bil odgovoren dolžnik. Bistveno je, da se upnik z umikom ni imel namena odreči pravnemu varstvu.

VSL Sklep I Ip 238/2024, 27. 3. 2024

44.a člen (Določitev izvršitelja)

44.b člen (Določitev pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

45. člen (Vročitev sklepa o izvršbi)

S sklepom o začasni odredbi sodišče določi denarno kazen in v primeru, če dolžnik ne izpolni obveznosti, opravi po uradni dolžnosti izvršbo na podlagi sklepa o izrečeni denarni kazni. Sklep o izrečeni denarni kazni je izvršljiv takoj po izteku v njem določenega roka za opravo nenadomestnega dejanja in teče od vročitve sklepa, v katerem je denarna kazen dolžniku izrečena za primer neizpolnitve obveznosti ne glede na to, ali je sklep tedaj že pravnomočen ali ne. Sodišče prve stopnje mora tako ugotoviti, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi v naloženem roku izpolnil ali ne, pri tem pa dolžnikov ugovor zoper sklep o izdani začasni odredbi ne zadrži izvršitve dolžnikove obveznosti iz sklepa o začasni odredbi. Bistveno torej je, da sodišče ugotovi, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi izpolnil pravočasno in v celoti. Namen izrečene denarne kazni v sklepu o začasni odredbi ni le v prisiljevanju dolžnika k izpolnitvi nederarne obveznosti kadarkoli, temveč k izpolnitvi v roku, ki ga je določilo sodišče. V nasprotnem primeru bi izrečena denarna kazen izgubila svoj pomen. Z drugimi besedami to pomeni, da bi lahko dolžnik sam po lastni presoji in mimo naloženega roka kasneje izpolnil obveznost, pa bi se izognil izterjavi že izrečene denarne kazni.

VSL Sklep IV Ip 736/2024, 10. 7. 2024

46. člen (Izvršba na podlagi nepravnomočnega sklepa)

47. člen (Meje izvršbe)

48. člen (Čas izvršbe)

Ni relevantne sodne prakse.

49. člen (Ravnanje izvršitelja)

50. člen (Izvršba v prostoru pravne osebe)

51. člen (Pomoč policije)

52. člen (Nepravilnosti pri opravljanju izvršbe)

53. člen (Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo)

1. Splošno

Pogoj težko nadomestljive škode iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ je upošteva Sodbo SEU treba razlagati tako, da je izpolnjen, kadar je izkazano, da brez začasnega ukrepa za odlog plačila mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi obravnavane pogodbe z nepoštenim pogodbenim pogojem, ne bi bilo mogoče zagotoviti polnega učinka končne meritorne odločitve. To je po že pojasnjenem mogoče doseči le, če potrošnik lahko vse svoje zahtevke v celoti uveljavi v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo. Sprejetje takih začasnih ukrepov je še toliko nujnejše, kadar je potrošnik banki plačal znesek, ki je višji od izposojenega zneska, še preden je začel ta postopek. Položaj, v katerem se znajde potrošnik, ki mu to ni omogočeno, glede na ustaljeno sodno prakso že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot na nepremoženjskem področju, to pa ob lojalni evroskladni razlagi Sodbe SEU ustreza standardu težko nadomestljive škode.

V fazi zavarovanja terjatve je treba upoštevati le evrsko glavnico brez obrestnega dela.

Vprašanje reverzibilnosti in tehtanja neugodnih posledic za upnika in dolžnika za ureditvenečasne odredbe za zadržanje izvrševanja potrošniških pogodb z nepoštenimi pogodbenimi pogoji nista pravno odločilni.

[VSL Sklep II Cp 1364/2024, 24. 10. 2024](#)

Sprememba firme pomeni le preimenovanje upnika, pri čemer je tudi matična številka gospodarskega subjekta ostala enaka oziroma nespremenjena. Povedano drugače, kot upnik (le z drugim imenom) tudi v tem izvršilnem postopku nastopa ista pravna oseba kot v prvotnem postopku, iz katerega izvirajo izvršilni naslovi, in torej ne gre za statusno preoblikovanje upnika, pri katerem bi prišlo do potrebe po izkazovanju prehoda terjatve.

V skladu z 42. členom ZIZ lahko neutemeljeno potrdilo o pravnomočnosti na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom razveljavi tisto sodišče, ki ga je izdalo. Dokler pa le to ni razveljavljeno, je sodišče v postopku, v katerem se izvršuje terjatev, nanj vezano.

Sodišče pri trditvah, ki niso konkretizirane oziroma niso pravno pomembne, ni dolžno izvajati nobenih dokazov. Dokazni postopek je namreč namenjen temu, da se ugotovi resničnost pravno pomembnih dejstev,

ki so že konkretno zatrjevana.

Desetletni zastaralni rok začne teči naslednji dan po pravnomočnosti odločbe, vendar pa se za terjatev, ki je bila pravnomočno ugotovljena v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine, lahko uporabi šele po (neuspešnem) koncu izvršilnega postopka. Ker je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Z vložitvijo predloga za izvršbo je namreč zastaranje pretrgano in dokler teče izvršilni postopek, zastaranje ne teče. Za presojo zastaranja je v teh primerih torej pomemben tudi razlog, zaradi katerega se je ta postopek zaključil. Morebitna aktivnost upnika pred sodiščem namreč nima učinka pretrganja zastaranja, če upnik pozneje izgubi pravni interes za sodno varstvo, ki ga je najprej uveljavljal. Pretrganja zastaranja ob umiku predloga za izvršbo pa ni le tedaj, ko je ta podan z namenom, da se odstopi od izterjave obveznosti.

Vse terjatve, ki so bile ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo zastarajo v desetih letih, tudi tiste, za katere zakon sicer določa krajši zastaralni rok. Vse občasne terjatve (tudi obresti), ki izvirajo iz takšnih odločb ali poravnjav in zapadejo v bodoče, pa zastarajo v roku, določenem za zastaranje občasnih terjatev, to je tri leta od zapadlosti vsake posamezne terjatve. Obresti od glavnice, ki so zapadle v plačilo po koncu glavne obravnave, zastarajo torej v treh letih. Pravnomočno je namreč odločeno le o glavnici ter o obrestih, ki so zapadle do trenutka odločanja v času sojenja, to je do izdaje prvostopenjske sodbe oziroma sklepa. Ta znesek obresti je torej judikatna terjatev.

VSL Sklep I Ip 760/2024, 9. 10. 2024

Materialno procesno vodstvo v izvršilnem postopku je zelo omejeno; na podlagi določbe drugega odstavka 53. člena in določbe 56. člena ZIZ namreč velja breme vložitve obrazloženega ugovora na eni strani in breme prekluzije na drugi. Dolžnik torej v fazi ugovora ne more računati na pomoč sodišča v okviru materialnega procesnega vodstva. Ne samo, ker narok za obravnavo ugovora ni obligatoren (29.a člen ZIZ); zaradi določbe drugega odstavka 53. člena ZIZ (sodišče je dolžno ugovor, ki ni obrazložen, zavrniti) in prekluzije ugovornih navedb (56. člen ZIZ), dolžnik po izteku ugovornega roka ne more učinkovito navajati dejstev, ki bi jih lahko že v predhodnem ugovoru. Dolžnik mora že v ugovoru navesti vsa dejstva, ki so v okviru posameznega ugovornega razloga pomembna, in zanje predložiti dokaze. Sicer pa je o tem poučen tudi v pravnem pouku sklepa o izvršbi. Zahteva po materialnem procesnem vodstvu dlje od tega ne gre. To pomeni, da mora dolžnik trditveno in dokazno breme v celoti izpolniti v pravočasnem ugovoru, ki ga mora vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi. Navedeno pomeni, da dolžnik kasneje, po ugovoru, ne more dopolniti svojih navedb, o katerih naj bi bili predlagani prič zaslišani.

VSL Sklep I Ip 451/2024, 15. 5. 2024

V konkretnem primeru gre za gospodarski spor v smislu 2. točke prvega odstavka 481. člena ZPP. Upnik ima namreč status samostojnega podjetnika, kot izhaja iz pritožbenih trditev in podatkov AJPES-a. Res je upnik vložil predlog za izvršbo brez pristavka pravno organizacijske oblike samostojnega podjetnika, torej s. p., vendar je v posledici enovitosti fizične osebe irelevantno, ali je zahtevnik postavljen v imenu s. p. ali v imenu fizične osebe. Za tak postopek pa je glede na 7. točko drugega odstavka 32. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ stvarno pristojno pristojno okrožno sodišče.

VSL Sklep I Ip 507/2024, 14. 5. 2024

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da izpodbijana določba neposredno posega v njegov pravni položaj

U-I-101/24, 24. 10. 2024

2. Vročanje ugovora v odgovor

Upničina neaktivnost v ugovornem postopku (v smislu zamude roka za odgovor) ima za posledico domnevo resničnosti v ugovoru uveljavljenih dejstev. Ker pa se domneva izrecno razteza le na dejstva in ne velja za ugovore materialnopravne narave ali za materialnopravna pravila, pomembna za presojo utemeljenosti dejanskih trditev dolžnika, priznanje dejstev ne pripelje avtomatično do ugoditve ugovoru, temveč mora

Izvršba

sodišče še vedno presoditi, ali iz takih dejstev in v zvezi z njimi predlaganih dokazov izhaja tudi materialnopravna posledica, kot jo zatrjuje dolžnik.

Dolžnik je uspel izkazati, da je svojo celotno obveznost iz sklepa o določitvi sodnih penalov, torej tudi obveznost iz naslova prenehanja uporabe in odstranitve prezračevalnega jaška in nanj priključene opreme, izpolnil najkasneje 27. 9. 2013, in da je bila izpolnitev obveznosti že pravnomočno ugotovljena v predhodnem izvršilnem postopku. Sodni penali so zato najkasneje tega dne prenehali teči oziroma je bil sklep o določitvi sodnih penalov z izpolnitvijo obveznosti izčrpan, zato upnica sodne penale za obdobje po izpolnitvi obveznosti v tem postopku izterjuje neutemeljeno.

Odločitev o ugovoru v predhodni izvršilni zadevi je formalno in materialno pravnomočna. To pomeni, da njene pravilnosti ni več mogoče izpodbijati, temveč so tako stranke kot sodišče na odločitev in njeno vsebino vezani, prav tako pa zaradi prepovedi ponovnega odločanja o isti stvari ni mogoče ponovno presoјati, ali je bila obveznost že izpolnjena. Res postane pravnomočen samo izrek sodne odločbe, vendar pa so za oceno, kaj pomeni določena odločitev v izreku sodne odločbe in kakšne učinke ima ta odločitev na pravno razmerje med strankama, pomembni tudi razlogi sodne odločbe.

Iz izvršilnega naslova izhaja le obveznost opustitve uporabe oziroma obratovanja jaška in odstranitve jaška, skladno z načelom stroge formalne legalitete pa je sodišče na tako opredelitev obveznosti vezano in je ne more širiti tudi na morebitno prepoved ponovne montaže že odstranjenega jaška. Če bi upnica želela doseči tudi prepoved bodočih istovrstnih ali podobnih dejanj, bi morala takšen zahtevek postaviti že v pravdi, česar ni storila. Na podlagi izvršilnega naslova, po katerem je bila obveznost že v celoti izpolnjena, tako upnica ne more doseči odstranitve zatrjevano ponovno postavljenega jaška, temveč mora za to izposlovati nov izvršilni naslov.

VSL Sklep I Ip 762/2024, 7. 8. 2024

V konkretnem primeru gre za gospodarski spor v smislu 2. točke prvega odstavka 481. člena ZPP. Upnik ima namreč status samostojnega podjetnika, kot izhaja iz pritožbenih trditev in podatkov AJPEs-a. Res je upnik vložil predlog za izvršbo brez pristavka pravno organizacijske oblike samostojnega podjetnika, torej s. p., vendar je v posledici enovitosti fizične osebe irelevantno, ali je zahtevek postavljen v imenu s. p. ali v imenu fizične osebe. Za tak postopek pa je glede na 7. točko drugega odstavka 32. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ stvarno pristojno pristojno okrožno sodišče.

VSL Sklep I Ip 507/2024, 14. 5. 2024

Pravilno je stališče, kot izhaja tudi iz sodne prakse v postopkih zavarovanja, da se za resnične štejejo le navedbe, ki niso v nasprotju z upnikovimi navedbami v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Pri uporabi domnevne resničnosti ugovornih trditev je namreč treba upoštevati ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovim v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Če dolžnik v ugovoru zanika dejstva iz predloga v postopku zavarovanja, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, niti ni potrebno vlagati odgovora na ugovor, saj podvajanje istih navedb in dokazov ne bi bilo smiselno.

V postopku zavarovanja je potrebna širša trditvena in dokazna podlaga že v samem predlogu, na katero mora dolžnik odgovoriti v ugovoru zoper sklep o predhodni odredbi.

VSL Sklep IV Ip 295/2024, 19. 3. 2024

54. člen (Pristojnost)

55. člen (Razlogi za ugovor)

1. Splošno

2. **Ugovor glede izvršilnega naslova - listina ni izvršilni naslov, odločba je razveljavljena, odpravljena ali spremenjena - in obsega terjatve**

3. **Ugovor pobota**

4. **Ugovorni razlog stečaja oziroma prisilne poravnave**

5. **Ugovor zastaranja**

6. **Ugovor pri izvršbi na podedovano premoženje**

O vprašanju višine podedovanega premoženja se ne odloča pri izdaji sklepa o nadaljevanju izvršilnega postopka, zaradi česar tudi navedba višine podedovanega premoženja oziroma, da se izvršilni postopek nadaljuje do višine podedovanega premoženja, v izreku takšnega procesnega sklepa ni potrebna. Neutemeljeno se pritožnica zavzema, da bi se njena odgovornost omejila zgolj na vrednost ugotovljeno po GURS, ki je bila uporabljena v zapuščinskem postopku za potrebe odmere sodne takse. Glede ugovora omejitve odgovornosti dedičev za zapustnikove dolgove je bilo v sodni praksi že večkrat pojasnjeno, da mora biti vrednost podedovanega premoženja v utemeljitev takega ugovora ugotovljena bodisi na podlagi popisa in cenitve v zapuščinskem postopku bodisi s cenitvijo v postopku, v katerem se ugotavlja odgovornost dedičev za zapustnikove dolgove. Če je na eni strani sodišče prve stopnje pojasnilo, da je namen ugotovitve vrednosti zapuščine v zapuščinskem postopku odmera sodne takse, na drugi strani pritožba ne navaja argumentov, ki bi potrjevali njeno stališče o ustreznosti ocenjene vrednosti 57.000 EUR. Trditve o obremenjenosti nepremičnine lahko dolžnik uveljavlja v postopku cenitve nepremičnin v izvršilnem postopku - če je bila ta že opravljena, pa dolžnik tega ni uveljavljal, novi dolžnik takih trditve ne more več podati, saj prevzema izvršbo v zatečenem stanju.

VSL Sklep I Ip 394/2024, 16. 4. 2024

7. **Ugovor pri izvršbi terjatve v tuji valuti**

8. **Ugovor, da terjatev še ni zapadla - predčasna zapadlost, upnik je izpolnitev odložil za čas, ki še ni potekel**

9. **Ugovor pri izvršitvi delovne odločbe**

10. **Ugovor izpolnitve obveznosti oziroma prenehanja obveznosti**

Sprememba firme pomeni le preimenovanje upnika, pri čemer je tudi matična številka gospodarskega subjekta ostala enaka oziroma nespremenjena. Povedano drugače, kot upnik (le z drugim imenom) tudi v tem izvršilnem postopku nastopa ista pravna oseba kot v prvotnem postopku, iz katerega izvirajo izvršilni naslovi, in torej ne gre za statusno preoblikovanje upnika, pri katerem bi prišlo do potrebe po izkazovanju prehoda terjatve.

V skladu z 42. členom ZIZ lahko neutemeljeno potrdilo o pravnomočnosti na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom razveljavi tisto sodišče, ki ga je izdalo. Dokler pa le to ni razveljavljeno, je sodišče v postopku, v katerem se izvršuje terjatev, nanj vezano.

Sodišče pri trditvah, ki niso konkretizirane oziroma niso pravno pomembne, ni dolžno izvajati nobenih dokazov. Dokazni postopek je namreč namenjen temu, da se ugotovi resničnost pravno pomembnih dejstev, ki so že konkretno zatrjevana.

Desetletni zastaralni rok začne teči naslednji dan po pravnomočnosti odločbe, vendar pa se za terjatev, ki je bila pravnomočno ugotovljena v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine, lahko uporabi šele po (neuspešnem) koncu izvršilnega postopka. Ker je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Z vložitvijo predloga za izvršbo je namreč zastaranje pretrgano in dokler teče izvršilni postopek, zastaranje ne teče. Za presojo zastaranja je v teh primerih torej pomemben tudi razlog, zaradi katerega se je ta postopek zaključil. Morebitna aktivnost upnika pred sodiščem namreč nima učinka pretrganja zastaranja, če upnik pozneje izgubi pravni interes za sodno varstvo, ki ga je najprej uveljavljal. Pretrganja zastaranja ob umiku predloga za izvršbo pa ni le tedaj, ko je ta podan z namenom, da se odstopi od izterjave obveznosti.

Vse terjatve, ki so bile ugotovljene s pravnomočno sodno odločbo zastarajo v desetih letih, tudi tiste, za katere zakon sicer določa krajši zastaralni rok. Vse občasne terjatve (tudi obresti), ki izvirajo iz takšnih odločb ali poravnave in zapadejo v bodoče, pa zastarajo v roku, določenem za zastaranje občasnih terjatev, to je tri leta od zapadlosti vsake posamezne terjatve. Obresti od glavnice, ki so zapadle v plačilo po koncu glavne obravnave, zastarajo torej v treh letih. Pravnomočno je namreč odločeno le o glavnici ter o obrestih, ki so zapadle do trenutka odločanja v času sojenja, to je do izdaje prvostopenjske sodbe oziroma sklepa. Ta znesek obresti je torej judikatna terjatev.

VSL Sklep I Ip 760/2024, 9. 10. 2024

11. Ugovor v postopku zavarovanja

12. Ugovor glede predmeta izvršbe (7. točka)

V postopku izvršbe je bil prodan ter domaknjen in izročen kupcu solastniški delež nepremičnin, zaradi česar dolжник ni več solastnik teh nepremičnin in nima več nobene pravne podlage za uporabo oziroma za bivanje v tej nepremičnini. Upnik - kupec je lastninsko pravico na prodanih solastninskih deležih namreč pridobil originarno, že s pravnomočnostjo sklepa o izročitvi. Ne drži, da se 192. člen ZIZ lahko uporablja le pri izpraznitvi cele nepremičnine, ne bi pa tudi bilo narobe, če bi sodišče odločilo, naj dolжник izprazni nepremičnino kot celoto, saj nobenega njenega dela nima več pravice zasedati.

Dolжник zmotno meni, da nepremičnino zaseda na podlagi upravičene pravne podlage - dosmrtnega užitka, ki je bil v zemljiško knjigo vpisan 3. 1. 2019. S prodajo nepremičnine namreč ne ugasnejo le osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice, ki so bile vpisane v zemljiški knjigi pred pravicami zastavnih upnikov oziroma upnika, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo ter upniki zemljiškega dolga (drugi odstavek 174. člena ZIZ). V tej zadevi je bil že 30. 9. 2022 izdan celo izvršilni naslov na izselitev, še toliko prej je upnik pridobil hipoteko, zato šele dne 3. 1. 2019 ustanovljeni dosmrtni užitek ne vpliva na dolžnost dolžnika, da izprazni nepremičnino. Tudi sicer pa bi navedeno dolжник moral uveljavljati že v postopku izdaje izvršilnega naslova.

Prav tako ovira za dani izvršilni postopek ni to, da sta nepremični v solasti še drugih solastnikov. Treba je namreč upoštevati, da ima v skladu s 100. členom Stvarnopravnega zakonika (SPZ) solastnik pravico do tožbe za varstvo lastninske pravice na celi stvari, kar pomeni, da lahko eden od solastnikov s tožbo dobi izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko v izvršilnem postopku doseže toženčevo (dolžnikovo) prisilno izselitev, in torej smiselno enako velja v izvršilnem postopku za kupca, ki postane solastnik prodane nepremičnine, pri izdaji sklepa po 192. členu ZIZ, za katerega je v zakonu izrecno določeno, da predstavlja izvršilni naslov.

Pritožnik ne more uspeti s pritožbenimi navedbami, da je nepremičnine oddal najemniku in je najemno razmerje še vedno v veljavi, o čemer bi moralo sodišče prve stopnje odločiti, on pa zato ne more izprazniti in izročiti nepremičnin kupcu. Dolžnikova obveznost je v tem, da mora nepremičnino izprazniti vseh svojih premečnih stvari in jo izročiti v posest novemu lastniku, medtem ko najemna razmerja s prodajo nepremičnine ne prenehajo (175. člen ZIZ) in kupec vstopi v pravice in obveznosti najemodajalca, torej dolžnika, nadaljevanje najemnega razmerja pa je stvar dogovorov med kupcem kot novim lastnikom in najemnikom.

VSL Sklep I Ip 510/2024, 21. 8. 2024

13. Ugovorni razlog pri izterjavi preživninske terjatve

14. Ugovor družbenika, delničarja

15. Ugovor, da terjatev ni prešla na upnika oziroma obveznost ni prešla na dolžnika (12. točka)

56. člen (Ugovor po izteku roka)

Od povprečnega kupca se pričakuje, da bo naredil vse, da bi lahko dosegel izbris bremen, tudi preveritev ali je pravnomočna podlaga vpisa bremen. Praviloma to stori pred sklenitvijo pravnega posla, saj se v nasprotnem poraja dvom v ekonomski smisel sklepanja takega posla, kajti kupec ve, da se bo njegova nepremičnina prodala za poplačilo terjatve upnika. Vedenje o hipoteki zajemalo tudi vedenje o nepravnomočnosti podlage za vpis hipoteke. Dolžnikov ugovor nepravnomočnosti sklepa o zavarovanju se ne nanaša samo terjatev. Nanaša se na akcesorij terjatve, na hipoteko.

VSC Sklep II Ip 111/2024, 27. 5. 2024

Materialno procesno vodstvo v izvršilnem postopku je zelo omejeno; na podlagi določbe drugega odstavka 53. člena in določbe 56. člena ZIZ namreč velja breme vložitve obrazloženega ugovora na eni strani in breme prekluzije na drugi. Dolžnik torej v fazi ugovora ne more računati na pomoč sodišča v okviru materialnega procesnega vodstva. Ne samo, ker narok za obravnavo ugovora ni obligatoren (29.a člen ZIZ); zaradi določbe drugega odstavka 53. člena ZIZ (sodišče je dolžno ugovor, ki ni obrazložen, zavriniti) in prekluzije ugovornih navedb (56. člen ZIZ), dolžnik po izteku ugovornega roka ne more učinkovito navajati dejstev, ki bi jih lahko že v predhodnem ugovoru. Dolžnik mora že v ugovoru navesti vsa dejstva, ki so v okviru posameznega ugovornega razloga pomembna, in zanje predložiti dokaze. Sicer pa je o tem poučen tudi v pravnem pouku sklepa o izvršbi. Zahteva po materialnem procesnem vodstvu dlje od tega ne gre. To pomeni, da mora dolžnik trditveno in dokazno breme v celoti izpolniti v pravočasnem ugovoru, ki ga mora vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi. Navedeno pomeni, da dolžnik kasneje, po ugovoru, ne more dopolniti svojih navedb, o katerih naj bi bili predlagani priči zaslišani.

VSL Sklep I Ip 451/2024, 15. 5. 2024

56.a člen (Ugovor zoper pravno nasledstvo)

O vprašanju višine podedovanega premoženja se ne odloča pri izdaji sklepa o nadaljevanju izvršilnega postopka, zaradi česar tudi navedba višine podedovanega premoženja oziroma, da se izvršilni postopek nadaljuje do višine podedovanega premoženja, v izreku takšnega procesnega sklepa ni potrebna. Neutemeljeno se pritožnica zavzema, da bi se njena odgovornost omejila zgolj na vrednost ugotovljeno po GURS, ki je bila uporabljena v zapuščinskem postopku za potrebe odmere sodne takse. Glede ugovora omejitve odgovornosti dedičev za zapustnikove dolgove je bilo v sodni praksi že večkrat pojasnjeno, da mora biti vrednost podedovanega premoženja v utemeljitev takega ugovora ugotovljena bodisi na podlagi popisa in cenitve v zapuščinskem postopku bodisi s cenitvijo v postopku, v katerem se ugotavlja odgovornost dedičev za zapustnikove dolgove. Če je na eni strani sodišče prve stopnje pojasnilo, da je namen ugotovitve vrednosti zapuščine v zapuščinskem postopku odmera sodne takse, na drugi strani pritožba ne navaja argumentov, ki bi potrjevali njeno stališče o ustreznosti ocenjene vrednosti 57.000 EUR. Trditve o obremenjenosti nepremičnine lahko dolžnik uveljavlja v postopku cenitve nepremičnin v izvršilnem postopku - če je bila ta že opravljena, pa dolžnik tega ni uveljavljal, novi dolžnik takih trditev ne more več podati, saj prevzema izvršbo v zatečenem stanju.

VSL Sklep I Ip 394/2024, 16. 4. 2024

57. člen (Odgovor na ugovor)

Upničina neaktivnost v ugovornem postopku (v smislu zamude roka za odgovor) ima za posledico domnevo resničnosti v ugovoru uveljavljanih dejstev. Ker pa se domneva izrecno razteza le na dejstva in ne velja za ugovore materialnopravne narave ali za materialnopravna pravila, pomembna za presojo utemeljenosti dejanskih trditev dolžnika, priznanje dejstev ne pripelje avtomatično do ugoditve ugovoru, temveč mora sodišče še vedno presoditi, ali iz takih dejstev in v zvezi z njimi predlaganih dokazov izhaja tudi materialnopravna posledica, kot jo zatrjuje dolžnik.

Dolžnik je uspel izkazati, da je svojo celotno obveznost iz sklepa o določitvi sodnih penalov, torej tudi obveznost iz naslova prenehanja uporabe in odstranitve prezračevalnega jaška in nanj priključene opreme, izpolnil najkasneje 27. 9. 2013, in da je bila izpolnitev obveznosti že pravnomočno ugotovljena v predhodnem izvršilnem postopku. Sodni penali so zato najkasneje tega dne prenehali teči oziroma je bil sklep o določitvi sodnih penalov z izpolnitvijo obveznosti izčrpan, zato upnica sodne penale za obdobje po izpolnitvi obveznosti v tem postopku izterjuje neutemeljeno.

Odločitev o ugovoru v predhodni izvršilni zadevi je formalno in materialno pravnomočna. To pomeni, da njene pravilnosti ni več mogoče izpodbijati, temveč so tako stranke kot sodišče na odločitev in njeno vsebino vezani, prav tako pa zaradi prepovedi ponovnega odločanja o isti stvari ni mogoče ponovno presojati, ali je bila obveznost že izpolnjena. Res postane pravnomočen samo izrek sodne odločbe, vendar pa so za oceno, kaj pomeni določena odločitev v izreku sodne odločbe in kakšne učinke ima ta odločitev na pravno razmerje med strankama, pomembni tudi razlogi sodne odločbe.

Iz izvršilnega naslova izhaja le obveznost opustitve uporabe oziroma obratovanja jaška in odstranitve jaška, skladno z načelom stroge formalne legalitete pa je sodišče na tako opredelitev obveznosti vezano in je ne more širiti tudi na morebitno prepoved ponovne montaže že odstranjenega jaška. Če bi upnica želela doseči tudi prepoved bodočih istovrstnih ali podobnih dejanj, bi morala takšen zahtevek postaviti že v pravdi, česar ni storila. Na podlagi izvršilnega naslova, po katerem je bila obveznost že v celoti izpolnjena, tako upnica ne more doseči odstranitve zatrjevano ponovno postavljenega jaška, temveč mora za to izposlovati nov izvršilni naslov.

VSL Sklep I Ip 762/2024, 7. 8. 2024

58. člen (Sklep o ugovoru)

Upničina neaktivnost v ugovornem postopku (v smislu zamude roka za odgovor) ima za posledico domnevo resničnosti v ugovoru uveljavljanih dejstev. Ker pa se domneva izrecno razteza le na dejstva in ne velja za ugovore materialnopravne narave ali za materialnopravna pravila, pomembna za presojo utemeljenosti dejanskih trditev dolžnika, priznanje dejstev ne pripelje avtomatično do ugoditve ugovoru, temveč mora sodišče še vedno presoditi, ali iz takih dejstev in v zvezi z njimi predlaganih dokazov izhaja tudi materialnopravna posledica, kot jo zatrjuje dolžnik.

Dolžnik je uspel izkazati, da je svojo celotno obveznost iz sklepa o določitvi sodnih penalov, torej tudi obveznost iz naslova prenehanja uporabe in odstranitve prezračevalnega jaška in nanj priključene opreme, izpolnil najkasneje 27. 9. 2013, in da je bila izpolnitev obveznosti že pravnomočno ugotovljena v predhodnem izvršilnem postopku. Sodni penali so zato najkasneje tega dne prenehali teči oziroma je bil sklep o določitvi sodnih penalov z izpolnitvijo obveznosti izčrpan, zato upnica sodne penale za obdobje po izpolnitvi obveznosti v tem postopku izterjuje neutemeljeno.

Odločitev o ugovoru v predhodni izvršilni zadevi je formalno in materialno pravnomočna. To pomeni, da njene pravilnosti ni več mogoče izpodbijati, temveč so tako stranke kot sodišče na odločitev in njeno vsebino vezani, prav tako pa zaradi prepovedi ponovnega odločanja o isti stvari ni mogoče ponovno presojati, ali je bila obveznost že izpolnjena. Res postane pravnomočen samo izrek sodne odločbe, vendar pa so za oceno, kaj pomeni določena odločitev v izreku sodne odločbe in kakšne učinke ima ta odločitev na pravno razmerje med strankama, pomembni tudi razlogi sodne odločbe.

Izvršba

Iz izvršilnega naslova izhaja le obveznost opustitve uporabe oziroma obratovanja jaška in odstranitve jaška, skladno z načelom stroge formalne legalitete pa je sodišče na tako opredelitev obveznosti vezano in je ne more širiti tudi na morebitno prepoved ponovne montaže že odstranjenega jaška. Če bi upnica želela doseči tudi prepoved bodočih istovrstnih ali podobnih dejanj, bi morala takšen zahtevek postaviti že v pravdi, česar ni storila. Na podlagi izvršilnega naslova, po katerem je bila obveznost že v celoti izpolnjena, tako upnica ne more doseči odstranitve zatrjevano ponovno postavljenega jaška, temveč mora za to izposlovati nov izvršilni naslov.

VSL Sklep I Ip 762/2024, 7. 8. 2024

Pravilno je stališče, kot izhaja tudi iz sodne prakse v postopkih zavarovanja, da se za resnične štejejo le navedbe, ki niso v nasprotju z upnikovimi navedbami v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Pri uporabi domnevne resničnosti ugovornih trditev je namreč treba upoštevati ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovim v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Če dolжник v ugovoru zanika dejstva iz predloga v postopku zavarovanja, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, niti ni potrebno vlagati odgovora na ugovor, saj podvajanje istih navedb in dokazov ne bi bilo smiselno.

V postopku zavarovanja je potrebna širša trditvena in dokazna podlaga že v samem predlogu, na katero mora dolжник odgovoriti v ugovoru zoper sklep o predhodni odredbi.

VSL Sklep IV Ip 295/2024, 19. 3. 2024

59. člen (Pravda ali drug postopek za nedopustnost izvršbe)

60. člen (Obravnavanje nedopustnosti)

61. člen (Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine)

1. Splošno

V konkretnem primeru gre za gospodarski spor v smislu 2. točke prvega odstavka 481. člena ZPP. Upnik ima namreč status samostojnega podjetnika, kot izhaja iz pritožbenih trditev in podatkov AJPES-a. Res je upnik vložil predlog za izvršbo brez pristavka pravno organizacijske oblike samostojnega podjetnika, torej s. p., vendar je v posledici enovitosti fizične osebe irelevantno, ali je zahtevek postavljen v imenu s. p. ali v imenu fizične osebe. Za tak postopek pa je glede na 7. točko drugega odstavka 32. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ stvarno pristojno pristojno okrožno sodišče.

VSL Sklep I Ip 507/2024, 14. 5. 2024

2. Obrazložnost ugovora zoper sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine

3. Ugovor po roku

4. Ugovori meničnih zavezancev - menica

62. člen (Postopek pri ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine)

1. Postopek z ugovorom

Drugi odstavek 62. člena ZIZ določa, da sodišče upošteva sporazum o krajevni pristojnosti, če ga je upnik uveljavljal in določno označil v predlogu za izvršbo oziroma če ga je dolжник uveljavljal v ugovoru zoper

Izvršba

sklep o izvršbi in mu ga priložil. Nič od zahtevanega upnik ne navaja v pritožbi.

VSC Sklep II Ip 200/2024, 17. 7. 2024

2. Postopek z ugovorom - menica

3. Sklep o izvršbi izdan na podlagi verodostojne listine kot izvršilni naslov

63. člen (Obnova postopka)

64. člen (Pogoji in rok za ugovor)

Zaradi določbe drugega odstavka 65. člena ZIZ mora sodišče tudi v primeru, da tretja z zelo veliko verjetnostjo izkaže obstoj svoje pravice na predmetu izvršbe, ugovor zavrniti, če mu upnik nasprotuje.

VSC Sklep I Ip 14/2024, 1. 2. 2024

65. člen (Sklep o ugovoru)

1. Splošno

Zaradi določbe drugega odstavka 65. člena ZIZ mora sodišče tudi v primeru, da tretja z zelo veliko verjetnostjo izkaže obstoj svoje pravice na predmetu izvršbe, ugovor zavrniti, če mu upnik nasprotuje.

VSC Sklep I Ip 14/2024, 1. 2. 2024

2. Rok za vložitev tožbe na nedopustnost izvršbe
3. Predlog tretjega za odlog izvršbe zaradi vložitve tožbe na nedopustnost
4. Odločitve v pravnem postopku - nedopustnost izvršbe

66. člen (Kdaj se ne more zahtevati, da se izvršba izreče za nedopustno)

67. člen (Razlogi za nasprotno izvršbo)

68. člen (Postopek s predlogom za nasprotno izvršbo)

69. člen (Sklep o nasprotni izvršbi)

70. člen (Če nasprotna izvršba ni mogoča)

71. člen (Na predlog dolžnika in po uradni dolžnosti)

1. Splošno

2. Pogoji za odlog izvršbe

V primeru, da bo hipotekarni dolžnik uspel s tožbo zaradi izdaje izbrisne pobotnice, bodo zanj nastale enake posledice kot v primeru uspešne tožbe zaradi neveljavnosti pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Za hipotekarnega dolžnika ima analogen učinek ugotovitvi ničnosti notarskega zapisa - izvršilnega naslova - sodba, ki upniku nalaga izdajo izbrisnega dovoljenja. Povedano drugače, sodišče v primeru vložene tožbe iz 5. točke prvega odstavka 71. člena ZIZ lahko ugotovi verjetnost nastanka nenadomestljive ali težko nadomestljive škode zaradi realizacije izvršbe, če je verjetno izkazano, da bo dolžnik v pravnem postopku uspel.

Kot neutemeljene pritožbeno sodišče presoja trditve, da naj bi sodišče preširoko uporabilo analogijo intra legem glede presoje izpolnjenosti objektivnega pogoja za odlog izvršbe, ker takšne analogije dolžnik ni niti zatrjeval. Kot je višje sodišče že navedlo, mora vsako sodišče paziti na ustavne pravice strank, med njimi na pravico do sodnega varstva. Kadar sodišče v zakonu opazi (protiustavno) pravno praznino, jo mora zapolniti z analogijo intra legem oziroma je dolžno zakon ustavno skladno razlagati, kar pritožbeno sodišče meni, da je sodišče prve stopnje povsem pravilno storilo. Gotovo namreč namen zakonodajalca ni bil, da hipotekarnemu dolžniku (ki ni obenem tudi osebni dolžnik upnika, temveč je nepremičnine kupil od prvotnega dolžnika, pri čemer jih ni sam zastavil in tudi ni stranka kreditne pogodbe) v primeru, kot je obravnavani, onemogoči odlog izvršbe oziroma pravico do sodnega varstva.

[VSL Sklep I Ip 633/2024, 6. 9. 2024](#)

Dolžnik neutemeljeno navaja, da obstajajo razlogi za odlog izvršbe na nepremičnine, kajti obravnavana izvršba zoper dolžnikovega dolžnika (delodajalca) po 134. členu ZIZ teče samo na denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet. Prav tako je dolžnik v tej zadevi pravna oseba d.o.o. in ne prvotna dolžnica fizična oseba.

[VSC Sklep II Ip 158/2024, 17. 7. 2024](#)

V izvršilnem postopku upnik uveljavlja svojo terjatev iz izvršilnega naslova in ima pravico do njene izterjave v novem izvršilnem postopku kljub temu, da je bil predhodni izvršilni postopek, v katerem je terjatev prvič

Izvršba

uveljavljaj, že pravnomočno ustavljen. Pravnomočnost sklepa o ustavitvi namreč zajema samo tekočo izvršbo v njenih časovnih mejah, ki obsegajo pravno razmerje, kakršno obstaja v času ustavitve postopka. Upnik lahko zato vloži nov predlog, ki temelji na spremenjenih okoliščinah. Sodišče ustavi izvršbo med drugim v primeru, če ugovoru dolžnika ugodi, ker je podan kateri od ugovornih razlogov, ki preprečujejo izvršbo. V takšnem primeru, torej ko je bila izvršba ustavljena zaradi pravnomočne ugoditve ugovoru proti sklepu o izvršbi, je za presojo pravnega učinka take odločitve bistveno, iz katerega ugovornega razloga je bilo ugovoru ugodeno.

VSL Sklep I Ip 525/2024, 5. 6. 2024

O vprašanju višine podedovanega premoženja se ne odloča pri izdaji sklepa o nadaljevanju izvršilnega postopka, zaradi česar tudi navedba višine podedovanega premoženja oziroma, da se izvršilni postopek nadaljuje do višine podedovanega premoženja, v izreku takšnega procesnega sklepa ni potrebna. Neutemeljeno se pritožnica zavzema, da bi se njena odgovornost omejila zgolj na vrednost ugotovljeno po GURS, ki je bila uporabljena v zapuščinskem postopku za potrebe odmere sodne takse. Glede ugovora omejitve odgovornosti dedičev za zapustnikove dolgove je bilo v sodni praksi že večkrat pojasnjeno, da mora biti vrednost podedovanega premoženja v utemeljitev takega ugovora ugotovljena bodisi na podlagi popisa in cenitve v zapuščinskem postopku bodisi s cenitvijo v postopku, v katerem se ugotavlja odgovornost dedičev za zapustnikove dolgove. Če je na eni strani sodišče prve stopnje pojasnilo, da je namen ugotovitve vrednosti zapuščine v zapuščinskem postopku odmera sodne takse, na drugi strani pritožba ne navaja argumentov, ki bi potrjevali njeno stališče o ustreznosti ocenjene vrednosti 57.000 EUR. Trditve o obremenjenosti nepremičnine lahko dolžnik uveljavlja v postopku cenitve nepremičnin v izvršilnem postopku - če je bila ta že opravljena, pa dolžnik tega ni uveljavljaj, novi dolžnik takih trditev ne more več podati, saj prevzema izvršbo v zatečenem stanju.

VSL Sklep I Ip 394/2024, 16. 4. 2024

Določbe 1. točke drugega odstavka 71. člena ZIZ ni mogoče razlagati na način, da je terjatev v višini 135.000,00 EUR očitno nesorazmerna, posebej še, ker gre za terjatev, ki temelji na (gospodarski) pogodbi, sklenjeni v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Ena četrtina vrednosti stavbe v nobenem primeru ne predstavlja očitnega nesorazmerja. Poleg tega je namen zakona, da se izvršba odloži, če gre za tako majhno terjatev, da je realno pričakovati, da jo bo v času odloga dolžnik poravnal na drug način. Sicer bi se odlog dejansko spremenil v položaj iz 169. člena ZIZ, ki pa se po izrecni določbi osmega odstavka tega člena za terjatve, kakršna je predmetna, ne uporablja.

VSK Sklep II Ip 65/2024, 12. 3. 2024

Izvršba

3. **Odlog iz posebno upravičenih razlogov**
4. **Varščina kot pogoj za odlog**
5. **Izvršba zaradi varstva in vzgoje otrok**
6. **Nedopustnost pogodbenih pogojev**
7. **Izvršba na dolžnikov dom**
8. **Odlog v postopku začasne odredbe**

72. člen (Na predlog upnika)

1. **Splošno**
2. **Odlog premičninske izvršbe**

73. člen (Na predlog tretjega)

1. **Splošno**
2. **Varščina**

74. člen (Čas, za katerega se izvršba odlaga)

75. člen (Nadaljevanje odložene izvršbe)

76. člen (Ustavitev izvršbe)

1. **Splošno**
2. **Ustavitev v zvezi s postopki zavarovanja**

77. člen (Če je v predlogu navedeno, kje so stvari)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na premičnine je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega so stvari, upnik pa lahko tudi predlaga, naj sodišče dovoli izvršbo na premičnine, ne da bi navedel, kje so stvari, v takšnem primeru pa je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

Območje krajevne pristojnosti okrajnih sodišč je opredeljeno s katastrskimi občinami. Uredba vlade RS, ki bi določila katastrske občine, ki obsegajo območje posameznega okrajnega sodišča, še ni sprejeta, zato so katastrske občine, ki spadajo pod določen sodni okraj, še vedno določene z Zakonom o postopku za ustanovitev, združitvev oziroma spremembo območij občine ter območjih občin. Omenjeni ZPUZSO je bil sicer razveljavljen z ZUODNO ter določitvi njihovih območij, ki pa katastrskih območij ne določa in zato pri določanju območja krajevne pristojnosti ni relevanten.

VSL Sklep II R 193/2023, 12. 12. 2023

78. člen (Če v predlogu ni navedeno, kje so stvari)

79. člen (Predmeti, izvzeti iz izvršbe)

Ni mogoče pritrditi pritožbenim očitkom, da bi moralo sodišče pri odreditvi izpraznitve in izročitve nepremičnine upoštevati dolžničin poseg v njeno pravico do spoštovanja doma pred pravico upnikov, da pridejo do vsaj delnega poplčila svojih terjatev. Izpraznitev stanovanja in izročitev nepremičnine je za dolžnico (ki je sama vložila predlog za začetek postopka osebnega stečaja) pričakovana posledica, na katero je ob vložitvi predloga tudi morala računati.

VSL Sklep Cst 233/2024, 23. 9. 2024

80. člen (Omejitve izvršbe proti pravnim osebam, podjetniku in zasebniku)

81. člen (Izvršilna dejanja)

82. člen (Obvestilo o rubežu)

83. člen (Predmet rubeža)

84. člen (Obseg rubeža)

84.a člen (Učinki rubeža gotovine in prostovoljnega plačila)

85. člen (Hramba zarubljenih stvari)

86. člen (Prepoved razpolaganja z zarubljenimi stvarmi)

87. člen (Pridobitev zastavne pravice)

88. člen (Neuspešen ali neizveden rubež)

89. člen (Cenitev)

90. člen (Rubežni in cenilni zapisnik)

91. člen (Zaznamba namesto rubeža)

92. člen (Čas prodaje)

93. člen (Način prodaje)

93.a člen (Spletni iskalnik prodaj premočnin)

Ni relevantne sodne prakse.

94. člen (Prodajna cena)

95. člen (Ustavitev izvršbe)

96. člen (Obveznosti in pravice kupca in izvršitelja)

97. člen (Če je en sam upnik)

98. člen (Če je več upnikov)

99. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

100. člen (Krajevna pristojnost)

101. člen (Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe)

Znesek, ki je bil dolžnici vrnjen kot razlika med plačano akontacijo dohodnine in odmerjeno dohodnino, ohranja svojo izvorno obliko obdavčljivih dohodkov, med katerimi je tudi dohodek iz delovnega razmerja, za katerega veljajo omejitve izvršbe v skladu s 102. členom ZIZ.

[VSRS Sklep II Ips 36/2024, 20. 11. 2024](#)

102. člen (Omejitve izvršbe)

Nikakor pa stečajne mase ni mogoče omejiti v znesku 274,55 EUR, kot to meni pritožnica, saj je to znesek, ki se upošteva v skladu s 26. členom ZSVarPre na ravni cele družine, ko je otrok dodeljen v skupno varstvo in vzgojo obema staršema. V primeru osebnega stečaja nad dolžnikom pa je pri omejitvi zneska prejemkov, ki spadajo v stečajno maso, za preživljanje otroka treba upoštevati le polovico zneska, ki ga določajo merila 26. člena ZSVarPre.

[VSL Sklep Cst 140/2024, 20. 6. 2024](#)

Višjo omejitev zaradi obveznosti preživljanja družinskega člana (ali druge osebe, ki jo je dolžan preživljati po zakonu) izvrševalec sklepa o izvršbi glede na peti odstavek 102. člena ZIZ upošteva, če mu dolžnik obveznost preživljanja izkaže z javno listino. Ugovornim trditvam o dolžnikovi preživninski obveznosti in s tem višji omejitvi, ki jo mora dolžnikov dolžnik iz tega naslova upoštevati pri izvrševanju sklepa o izvršbi, upnik v odgovoru na ugovor ni v ničemer nasprotoval.

[VSC Sklep I Ip 300/2023, 7. 12. 2023](#)

Znesek, ki je bil dolžnici vrnjen kot razlika med plačano akontacijo dohodnine in odmerjeno dohodnino, ohranja svojo izvorno obliko obdavčljivih dohodkov, med katerimi je tudi dohodek iz delovnega razmerja, za katerega veljajo omejitve izvršbe v skladu s 102. členom ZIZ.

[VSRS Sklep II Ips 36/2024, 20. 11. 2024](#)

102.a člen (Nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

103. člen (Davki in prispevki, izvzeti iz izvršbe)

104. člen (Način izvršbe)

105. člen (Obseg izvršbe)

106. člen (Občasne dajatve)

107. člen (Učinek)

108. člen (Rubež terjatve iz vrednostnega papirja)

109. člen (Zastavna pravica na obrestih)

Ni relevantne sodne prakse.

110. člen (Vrstni red)

S prenosom zarubljene terjatve v izterjavo upnik (tožnik) pridobi pravico zahtevati od dolžnikovega dolžnika (toženec) izplačilo zneska, ki je naveden v sklepu o prenosu, kar pomeni, da pridobi pravico zoper dolžnikovega dolžnika vložiti tožbo na plačilo terjatve, če je dolžnikov dolžnik ne izpolni prostovoljno.

Temeljna značilnost zastavne pravice je varovanje vrstnega reda, zato kasneje pridobljena zastavna pravica pride na vrsto šele, ko je s prej pridobljeno zastavno pravico zavarovana terjatev v celoti poplačana.

Tožbeni zahtevek je zavrjen, ker zaradi spoštovanja vrstnega reda upnika s prej opravljenim rubežem in s terjatvijo, ki zarubljeno terjatev po višini bistveno presega, ob odsotnosti tožnikovih trditev o prenehanju terjatve z boljšim vrstnim redom, v tem trenutku tožencu ni mogoče naložiti plačila v korist tožnika s slabšim vrstnim redom. Kljub temu tožniku pravno varstvo v smislu varovanja njegovega vrstnega reda in pravice do poplačila s tem vrstnim redom ostaja, saj z zavrnitvijo zahtevka ni v ničemer poseženo v njegovo z rubežem pridobljeno zastavno pravico, v veljavi ostaja tudi sklep o prenosu terjatve v izterjavo. V primeru prenehanja terjatve upnika z boljšim vrstnim redom bo tožnik lahko vložil novo tožbo, saj bo njegov zahtevek takrat temeljil na drugih okoliščinah glede vrstnega reda. V primeru spremenjenega dejanskega stanja ne gre za res iudicata.

VSL Sodba II Cp 2041/2023, 13. 8. 2024

111. člen (Izjava dolžnikovega dolžnika)

112. člen (Odgovornost dolžnikovega dolžnika)

113. člen (Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v

zemljiški knjigi)

114. člen (Vrsta prenosa)

115. člen (Sklep o prenosu)

116. člen (Posebni pogoji za prenos nedeljive terjatve)

117. člen (Kdaj je prenos opravljen)

118. člen (Obveznosti dolžnika in upnika)

119. člen (Položitev terjatve pri sodišču)

S prenosom zarubljene terjatve v izterjavo upnik (tožnik) pridobi pravico zahtevati od dolžnikovega dolžnika (toženec) izplačilo zneska, ki je naveden v sklepu o prenosu, kar pomeni, da pridobi pravico zoper dolžnikovega dolžnika vložiti tožbo na plačilo terjatve, če je dolžnikov dolžnik ne izpolni prostovoljno.

Temeljna značilnost zastavne pravice je varovanje vrstnega reda, zato kasneje pridobljena zastavna pravica pride na vrsto šele, ko je s prej pridobljeno zastavno pravico zavarovana terjatev v celoti poplačana.

Tožbeni zahtevek je zavrjen, ker zaradi spoštovanja vrstnega reda upnika s prej opravljenim rubežem in s terjatvijo, ki zarubljeno terjatev po višini bistveno presega, ob odsotnosti tožnikovih trditev o prenehanju terjatve z boljšim vrstnim redom, v tem trenutku tožencu ni mogoče naložiti plačila v korist tožnika s slabšim vrstnim redom. Kljub temu tožniku pravno varstvo v smislu varovanja njegovega vrstnega reda in pravice do poplačila s tem vrstnim redom ostaja, saj z zavrnitvijo zahtevka ni v ničemer poseženo v njegovo z rubežem pridobljeno zastavno pravico, v veljavi ostaja tudi sklep o prenosu terjatve v izterjavo. V primeru prenehanja terjatve upnika z boljšim vrstnim redom bo tožnik lahko vložil novo tožbo, saj bo njegov zahtevek takrat temeljil na drugih okoliščinah glede vrstnega reda. V primeru spremenjenega dejanskega stanja ne gre za res iudicata.

VSL Sodba II Cp 2041/2023, 13. 8. 2024

120. člen (Pravice upnika)

121. člen (Prenos v izterjavo terjatve, vpisane v zemljiški knjigi)

122. člen (Če je obveznost dolžnikovega dolžnika pogojena z izročitvijo stvari)

123. člen (Obvestilo o tožbi za izterjavo prenesene terjatve)

S prenosom zarubljene terjatve v izterjavo upnik (tožnik) pridobi pravico zahtevati od dolžnikovega dolžnika (toženec) izplačilo zneska, ki je naveden v sklepu o prenosu, kar pomeni, da pridobi pravico zoper dolžnikovega dolžnika vložiti tožbo na plačilo terjatve, če je dolžnikov dolžnik ne izpolni prostovoljno.

Temeljna značilnost zastavne pravice je varovanje vrstnega reda, zato kasneje pridobljena zastavna pravica

pride na vrsto šele, ko je s prej pridobljeno zastavno pravico zavarovana terjatev v celoti poplačana.

Tožbeni zahtevek je zavrjen, ker zaradi spoštovanja vrstnega reda upnika s prej opravljenim rubežem in s terjatvijo, ki zarubljeno terjatev po višini bistveno presega, ob odsotnosti tožnikovih trditev o prenehanju terjatve z boljšim vrstnim redom, v tem trenutku tožencu ni mogoče naložiti plačila v korist tožnika s slabšim vrstnim redom. Kljub temu tožniku pravno varstvo v smislu varovanja njegovega vrstnega reda in pravice do poplačila s tem vrstnim redom ostaja, saj z zavrnitvijo zahtevka ni v ničemer poseženo v njegovo z rubežem pridobljeno zastavno pravico, v veljavi ostaja tudi sklep o prenosu terjatve v izterjavo. V primeru prenehanja terjatve upnika z boljšim vrstnim redom bo tožnik lahko vložil novo tožbo, saj bo njegov zahtevek takrat temeljil na drugih okoliščinah glede vrstnega reda. V primeru spremenjenega dejanskega stanja ne gre za res iudicata.

VSL Sodba II Cp 2041/2023, 13. 8. 2024

124. člen (Zamuda pri izterjavi prenesene terjatve)

S prenosom zarubljene terjatve v izterjavo upnik (tožnik) pridobi pravico zahtevati od dolžnikovega dolžnika (toženec) izplačilo zneska, ki je naveden v sklepu o prenosu, kar pomeni, da pridobi pravico zoper dolžnikovega dolžnika vložiti tožbo na plačilo terjatve, če je dolžnikov dolžnik ne izpolni prostovoljno.

Temeljna značilnost zastavne pravice je varovanje vrstnega reda, zato kasneje pridobljena zastavna pravica pride na vrsto šele, ko je s prej pridobljeno zastavno pravico zavarovana terjatev v celoti poplačana.

Tožbeni zahtevek je zavrjen, ker zaradi spoštovanja vrstnega reda upnika s prej opravljenim rubežem in s terjatvijo, ki zarubljeno terjatev po višini bistveno presega, ob odsotnosti tožnikovih trditev o prenehanju terjatve z boljšim vrstnim redom, v tem trenutku tožencu ni mogoče naložiti plačila v korist tožnika s slabšim vrstnim redom. Kljub temu tožniku pravno varstvo v smislu varovanja njegovega vrstnega reda in pravice do poplačila s tem vrstnim redom ostaja, saj z zavrnitvijo zahtevka ni v ničemer poseženo v njegovo z rubežem pridobljeno zastavno pravico, v veljavi ostaja tudi sklep o prenosu terjatve v izterjavo. V primeru prenehanja terjatve upnika z boljšim vrstnim redom bo tožnik lahko vložil novo tožbo, saj bo njegov zahtevek takrat temeljil na drugih okoliščinah glede vrstnega reda. V primeru spremenjenega dejanskega stanja ne gre za res iudicata.

VSL Sodba II Cp 2041/2023, 13. 8. 2024

125. člen (Poplačilo upnika)

126. člen (Izterjava zneska, ki presega upnikovo terjatev)

Ni relevantne sodne prakse.

127. člen (Prenos namesto plačila)

128. člen (Uporaba določb tega poglavja)

129. člen (Sklep o izvršbi)

130. člen (Povečanje plače)

Ni relevantne sodne prakse.

131. člen (Če ima več oseb pravico do preživnine)

Ni relevantne sodne prakse.

132. člen (Kraj plačila)

133. člen (Prenehanje delovnega razmerja)

133.a člen (Ustavitev izvršbe)

Sodišče druge stopnje v zvezi z izpodbijano odločitvijo ob uradnem preizkusu pravilne uporabe materialnega prava ugotavlja, da je sodišče prve stopnje v obravnavani zadevi zmotno uporabilo določbo 133.a člena ZIZ. V pozivu z dne 25. 10. 2023 sodišče prve stopnje namreč ni opredelilo obdobja iz 133.a člena ZIZ, za katerega je štelo, da mora dolžnikov delodajalec sporočiti, da dolžnik ne prejema rubljevih prejemkov, zaradi česar je bil tudi odgovor dolžnikovega delodajalca nepopoln. Sodišče prve stopnje, ki se je pri svoji odločitvi oprlo na takšen odgovor, posledično ni ugotavljalo vseh odločilnih dejstev, ki so potrebna za presojo pogojev za ustavitev izvršbe na podlagi tretjega odstavka 133.a člena ZIZ, zaradi česar je dejansko stanje ostalo nepopolno ugotovljeno. K temu sodišče druge stopnje dodaja, da je glede na namen določb prvega, drugega in tretjega odstavka 133.a člena ZIZ treba šteti, da so pogoji za ustavitev izvršbe po tretjem odstavku 133.a podani ne le tedaj, ko dolžnik v enem letu po vročitvi sklepa o izvršbi delodajalcu ni prejel rubljevih prejemkov, ampak tudi takrat, ko je dolžnik v obdobju po vročitvi sklepa o izvršbi delodajalcu najprej prejemal rubljev prejemke, nato pa vsaj v obdobju enega leta zgolj prejemke, ki niso rubljev.

VSM Sklep I Ip 79/2024, 27. 5. 2024

134. člen (Odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo zapadlih zneskov)

Višjo omejitev zaradi obveznosti preživljanja družinskega člana (ali druge osebe, ki jo je dolžan preživljati po zakonu) izvrševalec sklepa o izvršbi glede na peti odstavek 102. člena ZIZ upošteva, če mu dolžnik obveznost preživljanja izkaže z javno listino. Ugovornim trditvam o dolžnikovi preživninski obveznosti in s tem višji omejitvi, ki jo mora dolžnikov dolžnik iz tega naslova upoštevati pri izvrševanju sklepa o izvršbi, upnik v odgovoru na ugovor ni v ničemer nasprotoval.

VSC Sklep I Ip 300/2023, 7. 12. 2023

135. člen (Upravna izplačilna prepoved)

136. člen (Uporaba določb tega poglavja)

137. člen (Omejitev izvršbe)

138. člen (Sklep o izvršbi)

Revizija se dopusti glede vprašanj:

- Ali ZIZ omejuje izvršbo po izvršilnih sredstvih iz 7. poglavja "izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet", zlasti iz 138. člena, zgolj na organizacije za plačilni promet v Republiki Sloveniji?

- Kaj se šteje za domicil denarnih sredstev pri dolžnikih, ki imajo račune odprte pri kreditnih institucijah, ki dejavnost v Republiki Sloveniji opravljajo na podlagi Direktive 2013/36/EU?

[VSRS Sklep III DoR 54/2024, 10. 9. 2024](#)

139. člen (Izvršba na sredstva v tuji valuti)

141. člen (Način poplačila terjatev)

- 1. Splošno**
- 2. Odlog izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet**

142. člen (Izvršba na hranilno vlogo)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

143. člen (Občasne dajatve)

144. člen (Vrstni red poravnave terjatev s posameznih računov)

145. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

146. člen (Izvršba proti solidarnemu dolžniku)

147. člen (Odgovornost organizacije za plačilni promet)

148. člen (Gospodarske zadeve)

149. člen (Izvršba na sredstva države, samoupravnih lokalnih skupnosti in javnih zavodov)

150. člen (Prenos pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi)

151. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

Ni relevantne sodne prakse.

152. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

153. člen (Način izvršbe)

154. člen (Učinek prenosa)

155. člen (Če dolžnikova terjatev še ni zapadla; tožba proti dolžnikovemu dolžniku)

156. člen (Uporaba določb o izvršbi na denarno terjatev)

157. člen (Izročitev premičnin v hrambo)

158. člen (Prodaja stvari in poplačilo upnika)

159. člen (Izročitev upniku)

Ni relevantne sodne prakse.

160. člen (Prodaja)

Ni relevantne sodne prakse.

161. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

Ni relevantne sodne prakse.

162. člen (Krajevna pristojnost)

163. člen (Način izvršbe)

Neprava stvarna služnost je služnost, ki je po svoji vsebini stvarna služnost in ki se lahko ustanovi tudi v korist določene osebe. V takih primerih se glede nastanka in prenehanja uporabljajo določila zakona, ki urejajo osebne služnosti. Torej zakon izrecno določa, da se pravila o osebnih služnostih uporabljajo le glede ustanovitve in prenehanje te služnosti, izrecne določbe o prenosljivosti neprave stvarne služnosti pa SPZ ne vsebuje. Iz navedenega izhaja, da če bi zakon želel, da je neprava stvarna služnost neprenosljiva, bi jo uredil v poglavju o osebni služnosti. Premoženjske pravice so v dvomu prenosljive, neprenosljive so samo tiste premoženjske pravice, katerih zakon ali njihova narava določata, da so vezane na točno določeno osebo. Ker je neprava stvarna služnost izvzeta iz poglavja o osebnih služnostih, torej neprenosljivost neprave stvarne služnosti ni določena z zakonom. Sicer pa za prenos neprave stvarne služnosti ne govori niti njena pravna narava. Glede na povedano ne drži, da izvršba na nepravo stvarno služnost ni dovoljena.

VSL Sklep I Ip 537/2024, 24. 9. 2024

163.a člen (Krajevna pristojnost)

163.b člen (Vpis sklepa o izvršbi)

163.c člen (Izvršba za izterjavo denarne terjatve)

163.č člen (Izvršba za izročitev vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

164. člen (Krajevna pristojnost)

165. člen (Način izvršbe)

Drži sicer pritožbeno izvajanje, da gre v obravnavani zadevi za postopek vpisa zaznambe sklepa o izvršbi, ki se izvede po uradni dolžnosti in ki ga sproži izvršilno sodišče. Zanj skladno z v pritožbi citirano sodno prakso velja, da registrsko sodišče presojo utemeljenosti predloga za vpis iz 34. člena ZSReg izvede zgolj v omejenem obsegu in da ni pristojno presojati, ali je odločitev izvršilnega sodišča glede (zaznambe) izvršbe na poslovni delež prvega udeleženca pravilna ali ne. Sodišče prve stopnje s svojo presojo v obravnavani situaciji ni ravnalo v nasprotju s pravkar povedanim. Izpodbijana odločitev ne temelji na presoji vsebinske (ne)pravilnosti sklepa o izvršbi. Vanjo se namreč sodišče prve stopnje sploh ni spuščalo. Temelji na objektivnem dejstvu, do katerega je prišlo po izdaji sklepa o izvršbi, t.j. začetku stečajnega postopka nad prvim udeležencem. Tudi po presoji pritožbenega sodišča je treba tovrstne okoliščine, ki imajo določene pravne posledice, upoštevati po uradni dolžnosti v postopkih, ki se nanašajo na (položaj) stečajnega dolžnika.

[VSM Sklep I Cpg 169/2024, 5. 9. 2024](#)

166. člen (Krajevna pristojnost)

167. člen (Izvršilna dejanja)

Sicer velja, da se lahko hipotekarni upnik svoji hipoteki odpove, vendar je izbris prisilne hipoteke neločljivo povezan z izbrisom zaznambe izvršbe. Ta zaznamba predstavlja eno od izvršilnih dejanj izvršilnega sodišča v postopku nepremičninske izvršbe. Tega izvršilnega dejanja pa ni mogoče izbrisati zgolj na podlagi zasebne listine, kot je predlagala upnica v tej zadevi, brez vsake odločbe izvršilnega sodišča, ki bi dokazovala ustavitev izvršbe oziroma končanje izvršilnega postopka.

[VSK Sklep CDn 216/2023, 27. 3. 2024](#)

Ne glede na materialnopravno upravičenje hipotekarnih upnikov iz tretje alineje drugega odstavka 154. člena SPZ, da dosežejo prenehanje hipoteke, in splošno pravilo iz prvega odstavka 40. člena ZZK-1, je treba pri izbrisu prisilne hipoteke v zemljiški knjigi upoštevati posebnosti in smisel prisilne hipoteke, ki je intrinzično vezana na izvršilni postopek. Ker je v primeru prisilne hipoteke matični postopek izvršilni, zemljiškoknjžni postopek pa ima le izvedbeno funkcijo, je zmotna razlaga, da pravna ureditev upnikom prisilne hipoteke omogoča, da v izvršilnem postopku, ki ni končan oziroma izvršba ni bila ustavljena, dosežejo izbris prisilnih hipotek (in zaznamb izvršbe) mimo izvršilnega (v tem primeru "matičnega") postopka.

Vrhovno sodišče ne soglaša s stališčem, da črtanje četrtega odstavka 90. člena ZZK-1 nima pravnih posledic. Strinja se s stališčem pravne teorije, da upnika, ki je hkrati hipotekarni upnik (materialnopravni upravičenec),

Izvršba

ni treba varovati pred tveganjem, da bo izgubil procesni položaj zavarovanega upnika v izvršbi. V izvršilnem postopku pa ne gre le za položaj strank, ampak tudi drugih oseb - udeležencev -, ki vstopijo v že začeti postopek, da bi zavarovali svoj pravni položaj; pri izvršbi na nepremičnine so to tudi potencialni kupci (udeleženci dražbe) in dejanski kupec nepremičnine.

VSRS Sklep II Ips 37/2024, 4. 9. 2024

168. člen (Dokaz o dolžnikovi lastnini)

1. Splošno

V pravdni zadevi zakoniti dediči tožijo dolžnico (kot oporočno dedinjo) na razveljavitev oporoke in uveljavljajo, da ta ni veljavna. V navedeni pravdni zadevi, v kateri upnik niti ni udeležen kot stranka, se torej ne zahteva vpis lastninske pravice na dolžnico. Kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, s tožbo po petem odstavku 168. člena ZIZ upnik vpisa lastninske pravice na dolžnico na podlagi oporoke niti ne more zahtevati. Zaključek sodišča prve stopnje, da je dejansko stanje v tej zadevi drugačno od tistega, ki ga predvideva določilo petega odstavka 168. člena ZIZ, je zato pravilno.

VSC Sklep I Ip 295/2021, 8. 9. 2021

2. Dolžnik ni vpisan kot lastnik nepremičnine

3. Nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo

169. člen (Izvršba na druga sredstva ali na drugo nepremičnino)

1. Splošno

Določbe 1. točke drugega odstavka 71. člena ZIZ ni mogoče razlagati na način, da je terjatev v višini 135.000,00 EUR očitno nesorazmerna, posebej še, ker gre za terjatev, ki temelji na (gospodarski) pogodbi, sklenjeni v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Ena četrtnina vrednosti stavbe v nobenem primeru ne predstavlja očitnega nesorazmerja. Poleg tega je namen zakona, da se izvršba odloži, če gre za tako majhno terjatev, da je realno pričakovati, da jo bo v času odloga dolžnik poravnal na drug način. Sicer bi se odlog dejansko spremenil v položaj iz 169. člena ZIZ, ki pa se po izrecni določbi osmega odstavka tega člena za terjatve, kakršna je predmetna, ne uporablja.

VSK Sklep II Ip 65/2024, 12. 3. 2024

2. Izvršba na nepremičnino, ki je dolžnikov dom

170. člen (Zaznamba izvršbe)

Ne glede na materialnopravno upravičenje hipotekarnih upnikov iz tretje alineje drugega odstavka 154. člena SPZ, da dosežejo prenehanje hipoteke, in splošno pravilo iz prvega odstavka 40. člena ZZK-1, je treba pri izbrisu prisilne hipoteke v zemljiški knjigi upoštevati posebnosti in smisel prisilne hipoteke, ki je intrinzično vezana na izvršilni postopek. Ker je v primeru prisilne hipoteke matični postopek izvršilni, zemljiškoknjžni postopek pa ima le izvedbeno funkcijo, je zmotna razlaga, da pravna ureditev upnikom prisilne hipoteke omogoča, da v izvršilnem postopku, ki ni končan oziroma izvršba ni bila ustavljena, dosežejo izbris prisilnih hipotek (in zaznamb izvršbe) mimo izvršilnega (v tem primeru "matičnega") postopka.

Vrhovno sodišče ne soglašata s stališčem, da črtanje četrtega odstavka 90. člena ZZK-1 nima pravnih posledic. Strinja se s stališčem pravne teorije, da upnika, ki je hkrati hipotekarni upnik (materialnopravni upravičenec), ni treba varovati pred tveganjem, da bo izgubil procesni položaj zavarovanega upnika v izvršbi. V izvršilnem postopku pa ne gre le za položaj strank, ampak tudi drugih oseb - udeležencev -, ki vstopijo v že začeti

postopek, da bi zavarovali svoj pravni položaj; pri izvršbi na nepremičnine so to tudi potencialni kupci (udeleženci dražbe) in dejanski kupec nepremičnine.

VSRS Sklep II Ips 37/2024, 4. 9. 2024

171. člen (Pristop k izvršbi)

171.a člen (Prodaja nepremičnine kot celote)

172. člen (Poplačilo zastavnega upnika in upnika zemljiškega dolga)

172.a člen (Oklic imetniku zemljiškega pisma)

173. člen (Prenehanje zastavne pravice in zemljiškega dolga)

174. člen (Služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

V postopku izvršbe je bil prodan ter domaknjen in izročen kupcu solastniški delež nepremičnin, zaradi česar dolжник ni več solastnik teh nepremičnin in nima več nobene pravne podlage za uporabo oziroma za bivanje v tej nepremičnini. Upnik - kupec je lastninsko pravico na prodanih solastninskih deležih namreč pridobil originarno, že s pravnomočnostjo sklepa o izročitvi. Ne drži, da se 192. člen ZIZ lahko uporablja le pri izpraznitvi cele nepremičnine, ne bi pa tudi bilo narobe, če bi sodišče odločilo, naj dolжник izprazni nepremičnino kot celoto, saj nobenega njenega dela nima več pravice zasedati.

Dolжник zmotno meni, da nepremičnino zaseda na podlagi upravičene pravne podlage - dosmrtnega užitka, ki je bil v zemljiško knjigo vpisan 3. 1. 2019. S prodajo nepremičnine namreč ne ugasnejo le osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice, ki so bile vpisane v zemljiški knjigi pred pravicami zastavnih upnikov oziroma upnika, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo ter upniki zemljiškega dolga (drugi odstavek 174. člena ZIZ). V tej zadevi je bil že 30. 9. 2022 izdan celo izvršilni naslov na izselitev, še toliko prej je upnik pridobil hipoteko, zato šele dne 3. 1. 2019 ustanovljeni dosmrtni užitek ne vpliva na dolžnost dolžnika, da izprazni nepremičnino. Tudi sicer pa bi navedeno dolжник moral uveljavljati že v postopku izdaje izvršilnega naslova.

Prav tako ovira za dani izvršilni postopek ni to, da sta nepremični v solasti še drugih solastnikov. Treba je namreč upoštevati, da ima v skladu s 100. členom Stvarnopravnega zakonika (SPZ) solastnik pravico do tožbe za varstvo lastninske pravice na celi stvari, kar pomeni, da lahko eden od solastnikov s tožbo dobi izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko v izvršilnem postopku doseže toženčevo (dolžnikovo) prisilno izselitev, in torej smiselno enako velja v izvršilnem postopku za kupca, ki postane solastnik prodane nepremičnine, pri izdaji sklepa po 192. členu ZIZ, za katerega je v zakonu izrecno določeno, da predstavlja izvršilni naslov.

Pritožnik ne more uspeti s pritožbenimi navedbami, da je nepremičnine oddal najemniku in je najemno razmerje še vedno v veljavi, o čemer bi moralo sodišče prve stopnje odločiti, on pa zato ne more izprazniti in izročiti nepremičnin kupcu. Dolžnikova obveznost je v tem, da mora nepremičnino izprazniti vseh svojih premečnih stvari in jo izročiti v posest novemu lastniku, medtem ko najemna razmerja s prodajo nepremičnine ne prenehajo (175. člen ZIZ) in kupec vstopi v pravice in obveznosti najemodajalca, torej dolžnika, nadaljevanje najemnega razmerja pa je stvar dogovorov med kupcem kot novim lastnikom in najemnikom.

VSL Sklep I Ip 510/2024, 21. 8. 2024

175. člen (Najemno in zakupno razmerje)

V postopku izvršbe je bil prodan ter domaknjen in izročen kupcu solastniški delež nepremičnin, zaradi česar dolžnik ni več solastnik teh nepremičnin in nima več nobene pravne podlage za uporabo oziroma za bivanje v tej nepremičnini. Upnik - kupec je lastninsko pravico na prodanih solastninskih deležih namreč pridobil originarno, že s pravnomočnostjo sklepa o izročitvi. Ne drži, da se 192. člen ZIZ lahko uporablja le pri izpraznitvi cele nepremičnine, ne bi pa tudi bilo narobe, če bi sodišče odločilo, naj dolžnik izprazni nepremičnino kot celoto, saj nobenega njenega dela nima več pravice zasedati.

Dolžnik zmotno meni, da nepremičnino zaseda na podlagi upravičene pravne podlage - dosmrtnega užitka, ki je bil v zemljiško knjigo vpisan 3. 1. 2019. S prodajo nepremičnine namreč ne ugasnejo le osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice, ki so bile vpisane v zemljiški knjigi pred pravicami zastavnih upnikov oziroma upnika, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo ter upniki zemljiškega dolga (drugi odstavek 174. člena ZIZ). V tej zadevi je bil že 30. 9. 2022 izdan celo izvršilni naslov na izselitev, še toliko prej je upnik pridobil hipoteko, zato šele dne 3. 1. 2019 ustanovljeni dosmrtni užitek ne vpliva na dolžnost dolžnika, da izprazni nepremičnino. Tudi sicer pa bi navedeno dolžnik moral uveljavljati že v postopku izdaje izvršilnega naslova.

Prav tako ovira za dani izvršilni postopek ni to, da sta nepremični v solasti še drugih solastnikov. Treba je namreč upoštevati, da ima v skladu s 100. členom Stvarnopravnega zakonika (SPZ) solastnik pravico do tožbe za varstvo lastninske pravice na celi stvari, kar pomeni, da lahko eden od solastnikov s tožbo dobi izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko v izvršilnem postopku doseže toženčevo (dolžnikovo) prisilno izselitev, in torej smiselno enako velja v izvršilnem postopku za kupca, ki postane solastnik prodane nepremičnine, pri izdaji sklepa po 192. členu ZIZ, za katerega je v zakonu izrecno določeno, da predstavlja izvršilni naslov.

Pritožnik ne more uspeti s pritožbenimi navedbami, da je nepremičnine oddal najemniku in je najemno razmerje še vedno v veljavi, o čemer bi moralo sodišče prve stopnje odločiti, on pa zato ne more izprazniti in izročiti nepremičnin kupcu. Dolžnikova obveznost je v tem, da mora nepremičnino izprazniti vseh svojih premoženskih stvari in jo izročiti v posest novemu lastniku, medtem ko najemna razmerja s prodajo nepremičnine ne prenehajo (175. člen ZIZ) in kupec vstopi v pravice in obveznosti najemodajalca, torej dolžnika, nadaljevanje najemnega razmerja pa je stvar dogovorov med kupcem kot novim lastnikom in najemnikom.

VSL Sklep I Ip 510/2024, 21. 8. 2024

176. člen (Ogled nepremičnine)

177. člen (Nepremičnine izvzete iz izvršbe)

178. člen (Način ugotovitve vrednosti)

- 1. Splošno**
- 2. Ponovna ugotovitev vrednosti nepremičnine**

179. člen (Sklep o ugotovitvi vrednosti)

180. člen (Ustavitev izvršbe po predlogu)

181. člen (Odredba o prodaji)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

181.a člen (Spletni iskalnik prodaj nepremičnin)

182. člen (Predkupna in odkupna pravica)

183. člen (Način prodaje)

184. člen (Pogoji za prodajo)

185. člen (Položitev varščine)

186. člen (Če je pri prodaji navzoč en sam ponudnik)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

[VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024](#)

187. člen (Kdo ne more biti kupec)

188. člen (Prodajna cena)

188.a člen (Spletna javna dražba)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje

najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

189. člen (Prodajni narok in domik)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

189.a člen (Prodaja z zavezujočim zbiranjem ponudb)

Ni relevantne sodne prakse.

190. člen (Domik pri prodaji z neposredno pogodbo)

191. člen (Položitev kupnine)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

192. člen (Izročitev nepremičnine kupcu)

V postopku izvršbe je bil prodan ter domaknjen in izročen kupcu solastniški delež nepremičnin, zaradi česar dolжник ni več solastnik teh nepremičnin in nima več nobene pravne podlage za uporabo oziroma za bivanje v tej nepremičnini. Upnik - kupec je lastninsko pravico na prodanih solastninskih deležih namreč pridobil originarno, že s pravnomočnostjo sklepa o izročitvi. Ne drži, da se 192. člen ZIZ lahko uporablja le pri izpraznitvi cele nepremičnine, ne bi pa tudi bilo narobe, če bi sodišče odločilo, naj dolжник izprazni nepremičnino kot celoto, saj nobenega njenega dela nima več pravice zasedati.

Dolжник zmotno meni, da nepremičnino zaseda na podlagi upravičene pravne podlage - dosmrtnega užitka, ki je bil v zemljiško knjigo vpisan 3. 1. 2019. S prodajo nepremičnine namreč ne ugasnejo le osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice, ki so bile vpisane v zemljiški knjigi pred pravicami zastavnih upnikov oziroma upnika, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo ter upniki zemljiškega dolga (drugi odstavek 174. člena ZIZ). V tej zadevi je bil že 30. 9. 2022 izdan celo izvršilni naslov na izselitev, še toliko prej je upnik pridobil hipoteko, zato šele dne 3. 1. 2019 ustanovljeni dosmrtni užitek ne vpliva na dolžnost dolžnika, da izprazni nepremičnino. Tudi sicer pa bi navedeno dolжник moral uveljavljati že v postopku izdaje izvršilnega naslova.

Prav tako ovira za dani izvršilni postopek ni to, da sta nepremični v solasti še drugih solastnikov. Treba je namreč upoštevati, da ima v skladu s 100. členom Stvarnopravnega zakonika (SPZ) solastnik pravico do tožbe za varstvo lastninske pravice na celi stvari, kar pomeni, da lahko eden od solastnikov s tožbo dobi izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko v izvršilnem postopku doseže toženčevo (dolžnikovo) prisilno izselitev, in torej smiselno enako velja v izvršilnem postopku za kupca, ki postane solastnik prodane nepremičnine, pri izdaji sklepa po 192. členu ZIZ, za katerega je v zakonu izrecno določeno, da predstavlja izvršilni naslov.

Pritožnik ne more uspeli s pritožbenimi navedbami, da je nepremičnine oddal najemniku in je najemno razmerje še vedno v veljavi, o čemer bi moralo sodišče prve stopnje odločiti, on pa zato ne more izprazniti in izročiti nepremičnin kupcu. Dolžnikova obveznost je v tem, da mora nepremičnino izprazniti vseh svojih premečnih stvari in jo izročiti v posest novemu lastniku, medtem ko najemna razmerja s prodajo nepremičnine ne prenehajo (175. člen ZIZ) in kupec vstopi v pravice in obveznosti najemodajalca, torej dolžnika, nadaljevanje najemnega razmerja pa je stvar dogovorov med kupcem kot novim lastnikom in najemnikom.

VSL Sklep I Ip 510/2024, 21. 8. 2024

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

193. člen (Varstvo kupčevih pravic)

194. člen (Ustavitev izvršbe)

195. člen (Kdaj se poplačajo)

196. člen (Kateri upniki se poplačajo)

197. člen (Prednost pri poplačilu)

Pravilno je materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, da mora v skladu s 191. ZIZ kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in to ne glede na to, kdaj je izdan sklep o domiku, in da ker pritožnik ni plačal kupnine v roku, določenemu v 9. točki odredbe o prodaji, to je v 30. dneh od spletne javne dražbe, nastopijo pravne posledice iz drugega odstavka 191. člena ZIZ. Navedeno velja tudi v primeru, če je opravljena spletna javna dražba, saj 188.a člen ZIZ določa, da če se nepremičnina prodaja na spletni javni dražbi, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o javnih dražbah, razen drugega odstavka 186. člena tega zakona in če ni v tem členu določeno drugače. Ker v tem členu, torej 188.a ZIZ, ni določeno drugače, velja prvi odstavek 191. člena ZIZ, da mora kupec položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji in drugi odstavek 191. člena ZIZ, ki določa, da če kupec v določenem roku ne položi kupnine, se mu položena varščina ne vrne, ampak razdeli v skladu s 197. in 189. členom tega zakona, sodišče pa lahko na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo. Glede na citirana določila dolžnost plačila kupnine v roku, določene v odredbi o prodaji, ni vezana na izdajo sklepa o domiku, ki sicer sledi uspešnemu zaključku spletne javne dražbe.

VSL Sklep I Ip 625/2024, 18. 6. 2024

Upnik ali kdo drug, ki ima pravico biti poplačan iz kupnine, lahko izpodbija terjatev drugega upnika, njeno višino in vrstni red, po katerem ima ta pravico do poplačila, kolikor to vpliva na njegovo poplačilo.

Izvršilni upnik A. d. d. je po pooblaščenju na razdelitvenem naroku prerokal terjatev zastavnega upnika B. d. d., in sicer jo je prerokal kot zastarano terjatev.

VSL Sklep I Ip 64/2024, 20. 2. 2024

198. člen (Vrstni red drugih terjatev)

Upnik ali kdo drug, ki ima pravico biti poplačan iz kupnine, lahko izpodbija terjatev drugega upnika, njeno višino in vrstni red, po katerem ima ta pravico do poplačila, kolikor to vpliva na njegovo poplačilo.

Izvršilni upnik A. d. d. je po pooblaščenju na razdelitvenem naroku prerokal terjatev zastavnega upnika B. d. d., in sicer jo je prerokal kot zastarano terjatev.

VSL Sklep I Ip 64/2024, 20. 2. 2024

199. člen (Nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Ni relevantne sodne prakse.

200. člen (Sorazmerno poplačilo terjatev)

200.a člen (Poplačilo upnika, ki je kupec nepremičnine)

200.b člen (Povezane osebe)

201. člen (Izpodbijanje terjatev)

Upnik ali kdo drug, ki ima pravico biti poplačan iz kupnine, lahko izpodbija terjatev drugega upnika, njeno višino in vrstni red, po katerem ima ta pravico do poplačila, kolikor to vpliva na njegovo poplačilo.

Izvršilni upnik A. d. d. je po pooblaščenju na razdelitvenem naroku prerekal terjatev zastavnega upnika B. d. d., in sicer jo je prerekal kot zastarano terjatev.

VSL Sklep I Ip 64/2024, 20. 2. 2024

202. člen (Napotitev na pravdo)

203. člen (Nezapadla terjatev)

204. člen (Nezapadla terjatev občasnih prejemkov)

205. člen (Pogojna terjatev)

206. člen (Predznamba zastavne pravice in zaznamba spora)

Ni relevantne sodne prakse.

207. člen (Razdelitveni narok)

208. člen (Sklep o poplačilu)

209. člen (Izbris pravic in bremen)

210. člen (Dolžnikova pravica na prodanem stanovanju)

211. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo)

211.a člen (Izvršba na stavbno pravico)

Ni relevantne sodne prakse.

212. člen (Sodni penali)

Čeprav o upnikovi zahtevi, naj se dolžniku nedenarne obveznosti naloži plačilo sodnih penalov, odloči izvršilno sodišče, postopek naložitve plačila sodnih penalov po svoji naravi ni izvršilni postopek, ampak tako imenovani adhezijski postopek, v katerem upnik šele pridobi izvršilni naslov za izterjavo sodnih penalov, to je pravnomočen sklep o določitvi sodnih penalov, ki se nato izterjujejo kot denarna terjatev. S sklepom o določitvi sodnih penalov tako sodišče določi povsem novo obveznost dolžnika, pri čemer je skladno z drugim odstavkom 212. člena ZIZ predpostavka za njegovo izvršljivost pravnomočnost. Po 313. členu ZPP pa v primeru vložitve pritožbe začne teči paricijski rok prvi dan po vročitvi odločbe, s katero je sodišče druge stopnje odločilo o pravnem sredstvu.

Dolžniku je bilo naloženo upnici oziroma njenemu zakonitemu zastopniku omogočiti vstop, torej dati možnost vstopa, kar pomeni, da na dan in uro, ko bi upnica želela preveriti stanje nepremičnine, zagotovi, da so prostori odklenjeni. Dolžnik bi tako naloženo obveznost kršil le, če se na poziv upnice ne bi odzval oziroma ji ogleda nepremičnine ne bi omogočil. Šele v tem primeru bi bila upnica upravičena do naloženih sodnih penalov.

[VSL Sklep I Ip 582/2024, 21. 8. 2024](#)

Ker tožeča stranka ni predlagala ustreznega izvršilnega sredstva, je že predlog za izdajo začasne odredbe neutemeljen, zato do vprašanja, ali bi bilo mogoče sklep o začasni odredbi, ki ne vsebuje izvršilnega sredstva, realizirati z določitvijo sodnih penalov, sploh ne more priti. Tudi sicer pa je sodna praksa že zavzela stališče, da določitev sodnih penalov na podlagi sklepa o začasni odredbi ni mogoča, v bistvenem zato, ker ima že sklep o začasni odredbi učinek sklepa o izvršbi.

[VSL Sklep II Cp 76/2024, 26. 1. 2024](#)

Izvršljivost terjatve je materialna predpostavka tako izvršbe kot določitve sodnih penalov. Presoja izvršljivosti terjatve pa vsekakor sodi v pristojnost izvršilnega sodišča. Terjatev je izvršljiva, če je njen predmet, vrsta, obseg določen. Predmet je določen, če je določen ali vsaj določljiv. Takšna terjatev mora biti tudi mogoča in dopustna. V pristojnosti izvršilnega sodišča je presoja, ali je obveznost kot taka neizvršljiva, ker ni dopustna ali mogoča. Do neizvršljivosti obveznosti po izvršilnem naslovu pride tudi takrat, ko je dejanje, ki ga mora dolžnik narediti, nedopustno. Predmet obveznosti je nedopusten, kadar nasprotuje ustavi, morali ali prisilnim predpisom.

VSL Sklep I Ip 663/2022, 12. 7. 2022

Načelo stroge formalne legitete ne pomeni, da morajo biti nedenarne obveznosti brez izjeme izpolnjene dobesedno tako, kot se glasijo, ampak je treba ustrezno upoštevati tudi namen, ki naj se doseže z izpolnitvijo obveznosti. Zlasti, kadar je predmet obveznosti storitev, ki je po naravi stvari tehnično zahtevna in podvržena zapletenim pravilom stroke, pri čemer vsi tehnični detajli izvedbe vnaprej, zaradi narave stvari, ne morejo biti znani ali pa bi njihovo poznavanje predstavljalo nesorazmerno visoke stroške (v primerljivih zadevah celo vnaprejšnja izdelava projekta za izvedbo, geološke raziskave...), izreka sodbe ni vedno mogoče razlagati dobesedno, saj tehnične podrobnosti izvedbe storitve ne predstavljajo bistva obveznosti. V konkretnem primeru je torej treba upoštevati naravo stvari, ki je predmet obveznosti in upnikov interes v zvezi z namenom uporabe stvari, t.j. ali ima zgrajena (javna!) cesta lastnosti, ki ustrezajo običajni rabi - ali ima običajne lastnosti, med katere sodijo zlasti lastnosti, ki so določene s tehničnimi in drugimi predpisi oziroma jih opredeljujejo pravila stroke. Pri tem je kot bistveno potrebno upoštevati tudi, da dolžnica ni smela zgraditi ceste, ki pravilom stroke ne bi ustrezala in ki bi zato ogrožala splošno varnost, tako uporabnikov dostopne ceste, kot uporabnikov štiripasovnice ob njej. Če bi bilo izrek sodbe treba razlagati in izpolniti dobesedno, bi ob tem lahko trčili ob situacijo, ko bi bil predmet obveznosti po sodbi lahko celo nedopusten ter bi lahko v poštev prišla presoja odreka izvršljivosti sodbi kot celoti.

VSL Sklep II Ip 15/2019, 30. 1. 2019

213. člen (Krajevna pristojnost)

214. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

215. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

216. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

217. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Ni relevantne sodne prakse.

218. člen (Če stvari ni bilo mogoče kupiti niti drugje)

Ni relevantne sodne prakse.

219. člen (Pravica do odškodnine)

220. člen (Krajevna pristojnost)

221. člen (Način izvršbe)

Sodišče prve stopnje je nekritično sledilo navedbam in specifikaciji upnika (podane s strani selitvenega servisa) o številu dni oprave deložacije, postavki 20,00 EUR za delavca na uro, številu opravljenih ur, številu uporabljenih vozil, voženj in o ceni vožnje vsakega od vozil, saj teh navedb upnik, kot pravilno uveljavljata dolžnika, ni z ničemer izkazal. Dolžnika sta že v prejšnji pritožbi navedla, katere so tiste (na primer)

primerne listine oziroma dokazila, s katerimi bi upnik navedeno lahko izkazal, vsekakor pa vse navedeno ni izkazano na podlagi specifikacije selitvenega servisa, ki se, kot pravilno opozarjata dolžnika, niti ne začne na pravi dan. Sodišče prve stopnje tej specifikaciji ne more slediti zgolj na podlagi domnevnih razmer na trgu, kjer gre za opravljanje profitne dejavnosti, glede na velikost prostorov, ki jih je bilo treba izprazniti, drugih del, ki jih je bilo ob tem treba opraviti (demotaža kuhinj itd...), s sklepanjem, da gre za bruto zneske, nekaj od tega pa odpade še na stroške delavcev v administraciji in stroške kapitala, saj ne gre za odločanje po prostem preudarku, temveč morajo biti nastali stroški izkazani.

VSL Sklep I Ip 939/2024, 22. 10. 2024

222. člen (Odstranitev premičnin)

223. člen (Prodaja premičnih stvari)

224. člen (Krajevna pristojnost)

224.a člen (Sodelovanje izvršitelja)

225. člen (Dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drug)

226. člen (Dejanje, ki ga more opraviti le dolžnik)

Dolžniku je bila po izvršilnem naslovu naložena zgolj obveznost, da upnici predloži v podpis pogodbo o služnosti, kar pa ne obsega tudi obveznosti dolžnika, da z upnico (tudi dejansko) sklene pogodbo o služnosti.

Za situacijo, ko ne pride do sklenitve pogodbe o služnosti v javnem interesu sporazumno med strankami, je predviden postopek, ki se (sprva) vodi pred upravnim organom. V primeru, da stranke po pravnomočno zaključenem upravnem postopku ne dosežejo soglasja glede (višine) nadomestila za služnost, pa nadomestilo določi sodišče v nepravdnem postopku.

VSL Sklep I Ip 986/2024, 22. 10. 2024

Okoliščine so se občutno spremenile. Stiki se niso več izvajali. Ravno z namenom njihove ponovne vzpostavitve je sodišče izdalo izpodbijani sklep, v katerem je stike uredilo v skladu z načelom postopnosti.

Ob upoštevanju nove situacije je na mestu pritožbeni očitke, da bi morale predaje/prezvemi potekati pred stavbo pristojnega CSD. To okolje bo za deklino bolj domače, poleg tega je tudi zelo blizu njenega doma.

VSL Sklep IV Cp 1627/2024, 17. 10. 2024

S sklepom o začasni odredbi sodišče določi denarno kazen in v primeru, če dolžnik ne izpolni obveznosti, opravi po uradni dolžnosti izvršbo na podlagi sklepa o izrečeni denarni kazni. Sklep o izrečeni denarni kazni je izvršljiv takoj po izteku v njem določenega roka za opravo nenadomestnega dejanja in teče od vročitve sklepa, v katerem je denarna kazen dolžniku izrečena za primer neizpolnitve obveznosti ne glede na to, ali je sklep tedaj že pravnomočen ali ne. Sodišče prve stopnje mora tako ugotoviti, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi v naloženem roku izpolnil ali ne, pri tem pa dolžnikov ugovor zoper sklep o izdani začasni odredbi ne zadrži izvršitve dolžnikove obveznosti iz sklepa o začasni odredbi. Bistveno torej je, da sodišče ugotovi, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi izpolnil pravočasno in v celoti. Namen izrečene denarne kazni v sklepu o začasni odredbi ni le v prisiljevanju dolžnika k izpolnitvi nederarne obveznosti kadarkoli, temveč k izpolnitvi v roku, ki ga je določilo sodišče. V nasprotnem primeru bi izrečena denarna kazen izgubila svoj pomen. Z drugimi besedami to pomeni, da bi lahko dolžnik sam po lastni presoji

in mimo naloženega roka kasneje izpolnil obveznost, pa bi se izognil izterjavi že izrečene denarne kazni.

VSL Sklep IV Ip 736/2024, 10. 7. 2024

Skladno s prvim odstavkom 27. člena ZIZ mora upnik, če ima dolžnik po izvršilnem naslovu pravico izbirati med več predmeti svoje obveznosti, v predlogu za izvršbo označiti predmet, s katerim naj bo obveznost izpolnjena. Dolžnik ima pravico izbire, vse dokler upnik ni vsaj delno prejel predmeta, ki ga je v predlogu za izvršbo zahteval. Alternativna obveznost je obveznost z več predmeti, dolžnik pa je prost obveznosti, če izpolni en predmet. Z namenom izpolnitve obveznosti po izvršilnem naslovu je upnik sicer predlagal izvršbo, vendar pa v prvi vrsti niti ni povsem jasno označil predmeta, s katerim naj se obveznost izpolni, saj je po eni strani predlagal, da se dolžniku naloži vgradnja cilindričnega vložka (ključavnice), ki je bil vgrajen pred motilnim ravnanjem, kumulativno k temu pa še izročitev ključev, kar pa je del druge, alternativno določene obveznosti dolžnika. Že iz tega razloga njegov predlog za izvršbo ni povsem ustrezal določilom 27. člena ZIZ. Poleg tega pa upnik za opravo izvršbe tudi ni predlagal pravnega izvršilnega sredstva. Ker gre za nenadomestno obveznost, bi upnik za izterjavo obveznosti moral predlagati izvršbo z izterjavo denarne kazni po 226. členu ZIZ, sam pa je predlagal izvršbo z napačnim izvršilnim sredstvom, t.j. opravo izvršbe z izvršiteljem. Sredstvo izvršbe je materialna predpostavka izvršbe, zato upnika niti ne bi bilo mogoče pozivati k popravilu predloga.

VSL Sklep I Ip 531/2024, 3. 7. 2024

ZIZ pri izvršbi denarnih terjatev sredstva izvršbe našteva taksativno. Katera izvršilna sredstva so dovoljena za uveljavljanje nedenarnih terjatev, pa je razvidno iz zakonskih določb, ki urejajo način izvršbe posameznih nedenarnih terjatev.

Izbira izvršilnega sredstva pri nedenarnih terjatvah ni v dispoziciji strank. Bistvo denarne kazni iz 226. člena ZIZ ni v obogatitvi tožnika, ampak je njen namen vplivati na voljo toženke, da izpolni obveznost, ki jo lahko izpolni le ona. Denarna kazen se plača v korist proračuna in ne v korist tožnika.

VSL Sklep II Cp 903/2024, 30. 5. 2024

Predpogodba v primeru spremenjenih okoliščin strank ne veže. Tako upravičenje lahko stranka uveljavi tako, da odkloni sklenitev glavne pogodbe. V konkretnem primeru se dolžnik v ugovoru res sklicuje na spremenjene okoliščine, a kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, za svoje trditve ne predlaga in tudi ne predloži nobenega dokaza. Res je, da bo svoje trditve lahko uveljavljal v pravdi, ki jo je sprožila upnica, a neobrazloženih ugovornih navedb v postopku zavarovanja sodišče glede na procesne določbe ni moglo upoštevati - nobene zakonske podlage namreč nima, da bi samo delalo poizvedbe in izvajalo dokaze brez ustreznega dokaznega predloga. Sodišče prve stopnje je upoštevalo trditve obeh strank, pri tem pa ugotovilo, da dolžnik za svoje trditve ni predložil in tudi ne predlagal nobenega dokaza.

Tudi presoja obstoja nevarnosti, da bo uveljavitev terjatve brez izdane začasne odredbe onemogočena ali precej otežena, je pravilna. Dolžnik res navaja v ugovoru, da je še pred izdano začasno odredbo na spletu pri spornem stanovanju spremenil status stanovanja v "rezervirano" in torej začasno stanovanje umaknil iz prodaje, a vendar ne zanika, da bi upnici rekel, da bo, če ne bo vrnila podpisane pogodbe (za višjo ceno od tiste iz predpogodbe), vrnil aro z obrestmi in po preteku roka začel z aktivno prodajo stanovanja.

Sodišče prve stopnje se je (kljub pravilni odločitvi) oprlo na napačno pravno podlago. Začasne odredbe ni izdalo na podlagi 2. točke prvega odstavka 273. člena ZIZ, saj je del le-te tudi zaznamba prepovedi odtujitve in obremenitve v zemljiški knjigi. Ker nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo, je zato v obravnavanem primeru treba izhajati iz 3. točke prvega odstavka 273. člena ZIZ, ki pa, kot opozarja tudi pritožba, narekuje določitev denarne kazni (drugi odstavek 273. člena ZIZ). Z izdano začasno odredbo je sodišče prve stopnje sicer res prepovedalo odtujitev odtujitve in obremenitve nepremičnine. Ker pa ta ni vpisana v zemljiško knjigo, gre pri tem (pri prepovedi odtujitve in obremenitve) za prepoved dejanja, s katerim bi dolžnik povzročil škodo upnici. Tudi sicer iz smisla zavarovanja in uvoda 273. člena ZIZ izhaja, da se sme za zavarovanje nedenarne terjatve izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja. Namen zavarovanja je v obravnavani zadevi prepričitev dolžniku, da v času pravde, ki se nanaša na sporno stanovanje, tega stanovanja ne bi prodal in s tem v primeru pravnega uspeha upnice, preprečil realizacije

Izvršba

pravnomočne sodbe. Ko gre za začasno odredbo po 2. točki prvega odstavka 273. člena ZIZ, je preprečitvi odsvojitve namenjena zaznamba prepovedi v zemljiški knjigi. Ko imamo opravka z nevpisano nepremičnino, pa je ekvivalent zaznambi lahko le določitev denarne kazni, kar je storilo z izpodbijanem sklepom tudi sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 339/2024, 3. 4. 2024

227. člen (Dopustitev in opustitev)

Okoliščine so se občutno spremenile. Stiki se niso več izvajali. Ravno z namenom njihove ponovne vzpostavitve je sodišče izdalo izpodbijani sklep, v katerem je stike uredilo v skladu z načelom postopnosti.

Ob upoštevanju nove situacije je na mestu pritožbeni očitek, da bi morale predaje/prevzemi potekati pred stavbo pristojnega CSD. To okolje bo za deklico bolj domače, poleg tega je tudi zelo blizu njenega doma.

VSL Sklep IV Cp 1627/2024, 17. 10. 2024

228. člen (Vzpostavitev prejšnjega stanja)

229. člen (Ponovno motenje posesti)

230. člen (Krajevna pristojnost)

231. člen (Rok za vložitev predloga za izvršbo)

232. člen (Način izvršbe)

233. člen (Nadomestilo plače pri vrnitvi delavca na delo)

234. člen (Krajevna pristojnost)

235. člen (Fizična razdelitev)

236. člen (Razdelitev s prodajo)

237. člen (Stroški postopka)

238. člen (Izjava volje)

238.a člen (Krajevna pristojnost)

238.b člen (Izvršilni predlog in sklep)

238.c člen (Učinkovanje sklepa)

238.č člen (Izvršilna sredstva)

238.d člen (Posredna izročitev)

238.e člen (Neposredna izročitev)

238.f člen (Izvršitev odločbe o osebnih stikih)

238.g člen (Izvršitev odločbe o prepovedi stikov)

Ni relevantne sodne prakse.

239. člen (Uporaba določb o izvršbi)

Pogoj težko nadomestljive škode iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ je upošteva SEU treba razlagati tako, da je izpolnjen, kadar je izkazano, da brez začasnega ukrepa za odlog plačila mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi obravnavane pogodbe z nepoštenim pogodbenim pogojem, ne bi bilo mogoče zagotoviti polnega učinka končne meritorne odločitve. To je po že pojasnjenem mogoče doseči le, če potrošnik lahko vse svoje zahtevke v celoti uveljavi v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo. Sprejetje takih začasnih ukrepov je še toliko nujnejše, kadar je potrošnik banki plačal znesek, ki je višji od izposojenega zneska, še preden je začel ta postopek. Položaj, v katerem se znajde potrošnik, ki mu to ni omogočeno, glede na ustaljeno sodno prakso že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot na nepremoženjskem področju, to pa ob lojalni evroskladni razlagi Sodbe SEU ustreza standardu težko nadomestljive škode.

V fazi zavarovanja terjatve je treba upoštevati le evrsko glavnico brez obrestnega dela.

Vprašnji reverzibilnosti in tehtanja neugodnih posledic za upnika in dolžnika za ureditvenečasne odredbe za zadržanje izvrševanja potrošniških pogodb z nepoštenimi pogodbenimi pogoji nista pravno odločilni.

[VSL Sklep II Cp 1364/2024, 24. 10. 2024](#)

Pravilno je stališče, kot izhaja tudi iz sodne prakse v postopkih zavarovanja, da se za resnične štejejo le navedbe, ki niso v nasprotju z upnikovimi navedbami v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Pri uporabi domnevne resničnosti ugovornih trditev je namreč treba upoštevati ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovim v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Če dolžnik v ugovoru zanika dejstva iz predloga v postopku zavarovanja, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, niti ni potrebno vlagati odgovora na ugovor, saj podvajanje istih navedb in dokazov ne bi bilo smiselno.

V postopku zavarovanja je potrebna širša trditvena in dokazna podlaga že v samem predlogu, na katero mora dolžnik odgovoriti v ugovoru zoper sklep o predhodni odredbi.

[VSL Sklep IV Ip 295/2024, 19. 3. 2024](#)

239.a člen (Sklep o zavarovanju in določitev izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

240. člen (Sredstva zavarovanja)

241. člen (Nedopustnost zavarovanja)

242. člen (Krajevna pristojnost)

243. člen (Pogoji za zastavno pravico)

244. člen (Način pridobitve zastavne pravice na nepremičnini)

245. člen (Učinek vknjižbe in zaznambe)

245.a člen (Krajevna pristojnost)

245.b člen (Pogoji za zastavno pravico)

245.c člen (Način pridobitve zastavne pravice na poslovnem deležu)

246. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

247. člen (Pogoji za zastavno pravico)

248. člen (Način pridobitve zastavne pravice na premičnini)

254. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiški knjigi)

256. člen (Krajevna pristojnost)

257. člen (Pogoji za predhodno odredbo)

1. Splošno

Pravilno je stališče, kot izhaja tudi iz sodne prakse v postopkih zavarovanja, da se za resnične štejejo le navedbe, ki niso v nasprotju z upnikovimi navedbami v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Pri uporabi domnevne resničnosti ugovornih trditev je namreč treba upoštevati ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovim v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo predhodne odredbe. Če dolžnik v ugovoru zanika dejstva iz predloga v postopku zavarovanja, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, niti ni potrebno vlagati odgovora na ugovor, saj podvajanje istih navedb in dokazov ne bi bilo smiselno.

V postopku zavarovanja je potrebna širša trditvena in dokazna podlaga že v samem predlogu, na katero mora dolžnik odgovoriti v ugovoru zoper sklep o predhodni odredbi.

VSL Sklep IV Ip 295/2024, 19. 3. 2024

2. Odločba, ki je podlaga za izdajo predhodne odredbe

3. Izkaz nevarnosti

258. člen (Domnevana nevarnost)

259. člen (Zavarovanje še ne zapadlih občasnih dajatev)

260. člen (Vrste predhodnih odredb)

1. Rubež premičnin

2. Rubež denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari

3. Rubež drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic

4. Rubež denarnega zneska na dolžnikovem računu pri organizaciji za plačilni promet

5. Vpis zastavne pravice v sodnem registru na deležu družbenika v družbi oziroma v centralnem registru vrednostnih papirjev na nematerializiranih vrednostnih papirjih

6. Predznamba zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici vknjiženi na nepremičnini

7. Več predhodnih odredb

8. Razno

262. člen (Prodaja zarubljenih stvari in prenos dolžnikove terjatve)

263. člen (Sklep o predhodni odredbi)

264. člen (Prenehanje predhodne odredbe)

265. člen (Ustavitev v primeru, če upnik ne zahteva izvršbe)

266. člen (Krajevna pristojnost)

267. člen (Kdaj je mogoče izdati začasno odredbo)

Pogoj težko nadomestljive škode iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ je upošteva SEU treba razlagati tako, da je izpolnjen, kadar je izkazano, da brez začasnega ukrepa za odlog plačila mesečnih

obrokov, zapadlih na podlagi obravnavane pogodbe z nepoštenim pogodbenim pogojem, ne bi bilo mogoče zagotoviti polnega učinka končne meritorne odločitve. To je po že pojasnjem mogoče doseči le, če potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavi v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo. Sprejetje takih začasnih ukrepov je še toliko nujnejše, kadar je potrošnik banki plačal znesek, ki je višji od izposojenega zneska, še preden je začel ta postopek. Položaj, v katerem se znajde potrošnik, ki mu to ni omogočeno, glede na ustaljeno sodno prakso že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot na nepremoženjskem področju, to pa ob lojalni evroskladni razlagi Sodbe SEU ustreza standardu težko nadomestljive škode.

V fazi zavarovanja terjatve je treba upoštevati le evrsko glavnico brez obrestnega dela.

Vprašanji reverzibilnosti in tehtanja neugodnih posledic za upnika in dolžnika za ureditvenečasne odredbe za zadržanje izvrševanja potrošniških pogodb z nepoštenimi pogodbenimi pogoji nista pravno odločilni.

VSL Sklep II Cp 1364/2024, 24. 10. 2024

268. člen (Učinek sklepa o začasni odredbi)

ZIZ pri izvršbi denarnih terjatev sredstva izvršbe našteva taksativno. Katera izvršilna sredstva so dovoljena za uveljavljanje nedenarnih terjatev, pa je razvidno iz zakonskih določb, ki urejajo način izvršbe posameznih nedenarnih terjatev.

Izbira izvršilnega sredstva pri nedenarnih terjativah ni v dispoziciji strank. Bistvo denarne kazni iz 226. člena ZIZ ni v obogatitvi tožnika, ampak je njen namen vplivati na voljo toženke, da izpolni obveznost, ki jo lahko izpolni le ona. Denarna kazen se plača v korist proračuna in ne v korist tožnika.

VSL Sklep II Cp 903/2024, 30. 5. 2024

Ker tožeča stranka ni predlagala ustreznega izvršilnega sredstva, je že predlog za izdajo začasne odredbe neutemeljen, zato do vprašanja, ali bi bilo mogoče sklep o začasni odredbi, ki ne vsebuje izvršilnega sredstva, realizirati z določitvijo sodnih penalov, sploh ne more priti. Tudi sicer pa je sodna praksa že zavzela stališče, da določitev sodnih penalov na podlagi sklepa o začasni odredbi ni mogoča, v bistvenem zato, ker ima že sklep o začasni odredbi učinek sklepa o izvršbi.

VSL Sklep II Cp 76/2024, 26. 1. 2024

269. člen (Nedopustnost začasne odredbe)

270. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

2. Verjeten obstoj terjatve

Ker je sodišče prve stopnje v obravnavni zadevi v sklepu o začasni odredbi ugotovilo, da sta izpolnjena že pogoja iz prvega in drugega odstavka 270. člena ZIZ, česar toženec v ugovoru ni prerekal, se glede na določbo 270. člena ZIZ izkaže kot pravno nepomembno, ali je verjetno izkazan tudi pogoj neznatne škode iz tretjega odstavka 270. člena ZIZ. To namreč niti ni potrebno, saj, kot rečeno, za izdajo začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve poleg pogoja verjetnega izkaza obstoja terjatve zadošča že verjetni izkaz enega od pogojev iz drugega ali tretjega odstavka 270. člena ZIZ.

VSL Sklep I Cp 300/2024, 14. 8. 2024

3. Verjeten obstoj nevarnosti

Objektivna nevarnost za začasno odredbo ne zadošča. Enako je v našem primeru sodišče prve stopnje

evidentno ugotovilo, da tožena stranka v smeri kakršnegakoli odtujevanja, zmanjševanja oziroma skrivanja premoženja ne ravna in tega tudi tožeča stranka v postopku ni zatrjevala. Le konkretno ravnanje v tej smeri pa je tisto, ki bi lahko vplivalo na vprašanje (ne)utemeljenosti začasne odredbe, s tem bi bila izpolnjena subjektivna nevarnost v smislu drugega odstavka 270. člena ZIZ, pretekla poslovanja tožene stranke, ki sicer resda vplivajo na vprašanje plačovitosti tožene stranke do svojih upnikov, pa sama po sebi ne morejo vplivati na vprašanje (ne)utemeljenosti začasne odredbe.

VSM Sklep I Cpg 184/2024, 19. 9. 2024

Ugotovljeni prilivi in odlivi na transakcijskih računih dolžnika v zadnjih šestih oz. osmih mesecih dokazujejo, da je imel slabih 130.000,00 EUR pozitivnega salda in je kljub plačevanju mesečnega obroka kredita 30.000,00 EUR več je razlogov za to, da bo sposoben plačati kapitalizirani znesek upnikove terjatve, zaokrožene na 70.000,00 EUR. Ugotovljeno dolžnikovo stanje v zadnjem delu leta 2023 in v začetku leta 2024 po izpiskih iz TRR pretehta starejši upnikov dokaz z revidiranimi letnima poročiloma iz leta 2021 in 2022.

VSC Sklep II Ip 193/2024, 3. 7. 2024

Dejstvo namreč je, da se je toženec na podlagi svojega članskega položaja v družbi B. B. d.o.o., kot njen edini družbenik in nosilec članskih upravičenj, (že) odločil za povečanje osnovnega kapitala - sprejel je ustrezen sklep, s katerim je ustvaril korporacijsko podlago za to, da je lahko družba v postopku povečanja osnovnega kapitala proti vplačilu novega vložka v njeno premoženje, vplačniku tega vložka izdala nov poslovni delež in ga na ta način sprejela v svojo člansko strukturo. Svoje upravičenje je že realiziral (posegel je v strukturo poslovnega deleža), na njegovi podlagi pa sta družba in tretja oseba (C. C.) sklenili vpisno pogodbo, ki je specifičen institut korporacijskega prava.

VSM Sklep I Cpg 67/2024-2, 19. 4. 2024

Preoblikovanje toženčevega premoženja v likvidnejšo obliko v povezavi z njegovim slabšim dohodkovnim stanjem verjetno izkazuje nevarnost precej otežene uveljavitve tožnikove terjatve.

Nenazadnje je imel pritožnik možnost ponuditi drugačen način zavarovanja terjatve (drugi odstavek 274. člena ZIZ), a tega doslej ni storil.

VSL Sklep I Cp 157/2024, 13. 2. 2024

4. Neznatna škoda

V skladu z ustaljeno sodno prakso vsak poseg v tujo lastnino predpostavlja za lastnika škodo, saj omejuje upravičenje, da s stvarjo razpolaga. Kljub navedenemu bi lahko šlo za neznatno škodo, vendar le, če bi tožnica to utemeljila s posebnimi okoliščinami primera, česar pa ni storila. Zgolj okoliščina, na katero se sklicuje, in sicer, da je nepremičnina, ki je zaobsežena z začasno odredbo, že obremenjena, po mnenju višjega sodišča, ne zadostuje za zaključek, da je pravni standard neznatne škode izpolnjen. Sam obstoj hipoteke namreč ne zožuje toženkinih lastninskih upravičenj na nepremičninah v primeru razpolaganja s to nepremičnino. S prepovedjo obremenitve in odtujitve, kot jo zahteva tožnica, pa bi se toženki prepovedalo vsakršno razpolaganje z nepremičnino, kar je hud poseg v lastninsko pravico.

Neznatna škoda je pravni standard, ki je odvisen od okoliščin konkretnega primera. Zato mora tožnica, ki nosi trditveno in dokazno breme, z navedbo specifičnih okoliščin konkretnega primera verjetno izkazati, da je večina argumentov v prid njeni trditvi, da bo toženka z izdajo začasne odredbe utrpela zgolj neznatno škodo.

VSL Sklep I Cpg 234/2024, 18. 6. 2024

Vsaka obveznost tožene stranke ne pomeni razpolaganja s premoženjem, še manj verjetne nevarnosti, da bo uveljavitev terjatve onemogočena.

Možnost razpolaganja s premoženjem obstoji vedno, ne pomeni pa to avtomatizma izpolnitve pogoja razpolaganja, zaradi katerega bi bila uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

VSC Sklep II Cpg 34/2024, enako tudi 22. 5. 2024

5. Domneva nevarnosti

6. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

Zgolj na podlagi izvedenih listinskih dokazov ni mogoče ugotoviti, da tožeča stranka ni niti verjetno izkazala, da se ne more več čelno vključevati v promet na javno cesto.

Po (ustavno)sodni praksi in teoriji je treba pogoje za izdajo začasnih odredb, ki so le provizorično pravno varstvo, razlagati restriktivno. To še toliko bolj velja za regulacijske začasne odredbe, sploh tiste, pri katerih se njihova vsebina ujema s tožbenim zahtevkom.

VSL Sklep II Cp 389/2024, 9. 4. 2024

271. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

2. Namen začasne odredbe

3. Prepoved, da dolžnik ne sme razpolagati s premičninami in hramba teh stvari ter vpis prepovedi v register

4. Prepoved, da dolžnik ne sme odtujiti ali obremeniti svoje nepremičnine ali stvarnih pravic in zaznamba te prepovedi v zemljiški knjigi

5. Prepoved dolžnikovemu dolžniku, da dolžniku ne sme izplačati terjatve ali mu izročiti stvari ter prepoved dolžniku, da ne sme sprejeti stvari, izterjati terjatve ali razpolagati z njimi

6. Nalog organizaciji za plačilni promet, da mora dolžniku ali drugemu po njegovem nalogu odreči izplačilo denarnega zneska za katerega je izdana začasna odredba, z dolžnikovega računa

7. Druge vrste začasnih odredb

272. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

2. Predpostavke za izdajo začasne odredbe - nederarne terjatve

Pogoj težko nadomestljive škode iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ je upošteva Sodbo SEU treba razlagati tako, da je izpolnjen, kadar je izkazano, da brez začasnega ukrepa za odlog plačila mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi obravnavane pogodbe z nepoštenim pogodbenim pogojem, ne bi bilo mogoče zagotoviti polnega učinka končne meritorne odločitve. To je po že pojasnjenem mogoče doseči le, če potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavi v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo. Sprejetje takih začasnih ukrepov je še toliko nujnejše, kadar je potrošnik banki plačal znesek, ki je višji od izposojenega zneska, še preden je začel ta postopek. Položaj, v katerem se znajde potrošnik, ki mu to ni omogočeno, glede na ustaljeno sodno prakso že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot na nepremoženjskem področju, to pa ob lojalni evroskladni razlagi Sodbe SEU ustreza standardu težko nadomestljive škode.

V fazi zavarovanja terjatve je treba upoštevati le evrsko glavnico brez obrestnega dela.

Vprašani reverzibilnosti in tehtanja neugodnih posledic za upnika in dolžnika za ureditvenečasne odredbe za zadržanje izvrševanja potrošniških pogodb z nepoštenimi pogodbnimi pogoji nista pravno odločilni.

VSL Sklep II Cp 1364/2024, 24. 10. 2024

V skladu z načelom evropskoskladne (lojalne) razlage je za zagotovitev polnega učinka direktive in dosego v njej določenih ciljev nacionalno sodišče dolžno upoštevati celotno nacionalno pravo in uporabiti vse načine razlage, ki jih priznava nacionalno pravo, kar vključuje tudi spremembo ustaljene sodne prakse.

Polni učinek Direktive 13/93 je dosežen (še)le, če potrošniku v primeru ugotovitve ničnosti ni treba razširiti tožbe ali vložiti nove tožbe za vračilo zneskov, ki jih bo plačal med postopkom in presegajo izposojeni znesek, pogojene s plačilom sodnih stroškov.

Z vidika zagotovitve ciljev Direktive 13/93 pogoj reverzibilnosti za ugoditev potrošnikovemu predlogu za začasno odložitev plačevanja mesečnih obrokov posojila ni sprejemljiv.

Zmotno je stališče izpodbijanega sklepa, da mora za izkaz težko nadomestljive škode v predlogu za izdajo začasnih ukrepov v pravdi zaradi ugotovitve ničnosti potrošniške kreditne pogodbe tožnik (upniku) podati navedbe o tem, da bi se mu z nadaljnjim plačevanjem kreditnih obrokov znatno poslabšal premoženjski položaj in ne bi več zmozel plačila stroškov, povezanih z vložitvijo novih tožb.

VSL Sklep I Cp 1484/2024, 23. 9. 2024

Glede na to, da je tožnica tista, ki jo regulacijska začasna odredba močno ščiti še pred pravnomočno odločitvijo v rednem postopku, bi morali biti njeni argumenti in dokazi o škodi do dokazne stopnje verjetnosti močnejši in prepričljivejši od toženčevih, v kolikor bi želela izdano začasno odredbo ohraniti v veljavi. Kljub temu tožnica v ugovornem postopku glede škode ni ponudila nobenih dodatnih in prepričljivejših navedb in dokazov od toženca, na podlagi katerih bi bil mogoč zaključek, da je njeno stališče verjetnejše oziroma ima večjo težo kot toženčev ugovor. Kot je pravilno ugotovilo že sodišče prve stopnje, določenih ugovornih navedb ni niti prerekala.

Zatrjevano zmanjšanje vrednosti premoženja podjetja predstavlja premoženjsko škodo, ki ni tiste vrste škoda, ki bi bila sama po sebi težko nadomestljiva. Ta škoda se v okviru preizkusa obstoja pogojev za izdajo regulacijske začasne odredbe zato upošteva le, če bi bila za tožnico eksistenčnega pomena. Pravilna je ugotovitev sodišča prve stopnje, da tožnica ni trdila, da v obravnavanem primeru obstajajo takšne okoliščine, ki po njenem mnenju utemeljujejo, sodišču pa omogočijo presojo, da bi zatrjevano premoženjsko škodo težko nadomestila.

VSL Sklep I Cpg 211/2024, 27. 8. 2024

Zgolj pavšalnega zatrjevanja, da sta tožnika onemogočena pri izvajanju socialne in ekonomske funkcije lastnine, ni mogoče upoštevati. Če so stališča in navedbe stranke pavšalne, tudi opredelitev sodišča do takih navedb in stališč ne more biti drugačna.

Dejstvo, da je toženka brez soglasja tožnikov postavila sporno ograjo, ki je ne želi odstraniti in/ali izročiti ključev, avtomatično ne pomeni, da je toženka tožnikoma preprečila dostop do hiše. Iz zahtevka tožnikov je moč zaključiti, da bi v primeru, če bi jima toženka ključ ograje izročila, dostop imela. Dostop do hiše jima je torej onemogočen samo, če je ograja zaklenjena. Tega pa ne trdita, toženka pa to v odgovoru na pritožbo tudi izrecno zanika.

VSL Sklep II Cp 1337/2024, 21. 8. 2024

Začasna odredba je le provizorično pravno varstvo, izjema od pravila, da sodišče zagotavlja sodno varstvo v rednem sodnem postopku z vsemi zagotovljenimi procesnimi jamstvi. Navedeno še toliko bolj velja za regulacijske začasne odredbe, pri katerih se začasna odredba pokriva s tožbenim zahtevkom.

Za nedopustno odločbo presenečenja gre lahko le takrat, ko stranka kljub vsej potrebni skrbnosti z določenim pravnim stališčem sodišča ni mogla računati. V konkretnem primeru iz izpodbijanega sklepa ne izhajajo kakšna takšna stališča sodišča, ki jih tožnika (ki ju zastopa kvalificirana pravna pooblaščenka) ob zadostni

skrbnosti že pred izdajo izpodbijanega sklepa ne bi mogla vzeti v zakup.

Zgolj dejstvo, da sta izkazana oba kumulativno predpisana pogoja za izdajo začasne odredbe, še ne pomeni, da je ta nujno utemeljena.

VSL Sklep I Cp 1050/2024, 14. 8. 2024

Iz tožbenih trditev izhaja, da sta pravdni stranki v letu 2011 sklenili aneks h kreditni pogodbi, s katerim sta spremenili valuto kredita iz CHF v EUR in tudi obrestno mero (iz LIBOR v EURIBOR). Po tako spremenjeni kreditni pogodbi, ki naj bi bila nična, glavni predmet obveznosti ni več isti. Tako spremenjena pogodba ne vsebuje več zatrjevanega nedovoljenega pogoja in verjetnost tožnikove terjatve za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe ni izkazana.

VSL Sklep I Cp 224/2024, 19. 6. 2024

V zadevi C-287/22 pa je SEU razsodilo, da je treba člen 6 (/1) in člen 7 (1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. 4. 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah v povezavi z načelom učinkovitosti razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni sodni praksi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče zavrne predlog potrošnika za sprejetje začasnih ukrepov, s katerim se predlaga, naj se do sprejetja končne odločitve o ugotovitvi neveljavnosti potrošniške kreditne pogodbe, ker ta kreditna pogodba vsebuje nepoštene pogoje, odloži plačilo mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi navedene kreditne pogodbe, kadar je sprejetje teh začasnih ukrepov potrebno za zagotovitev polnega učinka te odločitve.

VSL Sklep IV Ip 613/2024, 5. 6. 2024

Zgolj na podlagi izvedenih listinskih dokazov ni mogoče ugotoviti, da tožeča stranka ni niti verjetno izkazala, da se ne more več čelno vključevati v promet na javno cesto.

Po (ustavno)sodni praksi in teoriji je treba pogoje za izdajo začasnih odredb, ki so le provizorično pravno varstvo, razlagati restriktivno. To še toliko bolj velja za regulacijske začasne odredbe, sploh tiste, pri katerih se njihova vsebina ujema s tožbenim zahtevkom.

VSL Sklep II Cp 389/2024, 9. 4. 2024

Glede enega izmed ključnih pogojev za izpodbijanje pravnih dejanj dolžnika (da gre za pravno dejanje, ki je storjeno v škodo upnikov), je praviloma treba izhajati iz stališča, da pri odplačnih pravnih dejanjih pogoji za izpodbijanje niso izpolnjeni, če ima pravno dejanje za posledico (le) prerazporeditev strukture dolžnikovega premoženja, zaradi česar ta pogoj (načeloma) izključuje izpodbijanje dvostranskih pogodb, kjer je med nasprotnima izpolnitvama vzpostavljena vsaj približna objektivna ekvivalenca.

VSM Sklep I Cpg 156/2023, 14. 7. 2023

3. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

4. Začasne odredbe - razmerje med starši in otroki

5. Začasne odredbe - delovna razmerja

Pravilen je zaključek sodišča prve stopnje, da tožnica ni verjetno izkazala, da je predlagana začasna odredba potrebna, da se prepreči nastanek težko nadomestljive škode. Zatrjevana škoda zaradi prejete izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi (izpad dohodka) sama po sebi ni nenadomestljiva ali težko nadomestljiva škoda, saj bo v primeru uspeha v tem delovnem sporu tožnica lahko uveljavljala vse pravice iz delovnega razmerja za nazaj. Tožnica v predlogu za začasno odredbo ni obrazložila svojega siceršnjega premoženjskega in finančnega stanja (ali ima prihranke oziroma premoženje, s katerim se lahko preživlja) niti ni s tem v zvezi podala nobenih dokazil. Zgolj zatrjevana izguba dohodka in obveznosti iz naslova kredita še ne zadoščajo za ugotovitev ogroženosti preživljanja.

Ker za izdajo predlagane začasne odredbe ni izpolnjen že pogoj nastanka težko nadomestljive škode, izdaja regulacijske začasne odredbe ni mogoča, zato presoja dodatnega pogoja verjetnosti obstoja terjatve (prvi

odstavek 272. člena ZIZ) in možnosti vzpostavitve prejšnjega stanja (pogoja reverzibilnosti) s strani pritožbenega sodišča niti ni bila potrebna.

[VDSS Sklep Pdp 359/2024, 14. 8. 2024](#)

Tožnica odločitvi, da se ne zadrži učinkovanje prenehanja njene pogodbe o zaposlitvi po pravnomočnosti odločitve sodišča o njenem predlogu za izdajo začasne odredbe, nasprotuje z zatrjevanjem, da ji je toženka z vročitvijo Prepovedi opravljanja dela v času zadržanja učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi z dne 4. 4. 2024 (listina A 14) podelila pravico zadržanja učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi do odločitve v sporu pred sodiščem prve stopnje oziroma najdlje za šest mesecev. To zavzemanje ni utemeljeno. Iz navedene listine, s katero je toženka tožnici prepovedala opravljanje dela v času zadržanja učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi, ne izhaja, da bi toženka tožnici podelila kakršnokoli pravico. Gre za listino, s katero toženka tožnici skladno s četrtem odstavkom 113. člena ZDR-1 prepoveduje opravljanje dela v času, ko še ne učinkuje prenehanje pogodbe o zaposlitvi, ko je torej tožnica še v delovnem razmerju pri njej in bi delo še opravljala, če ji tega toženka ne bi prepovedala. Dejstva, da je zaradi sklicevanja na besedilo člena 113. ZDR-1, ki se uporablja šele od 16. 11. 2024 dalje, toženka v tej listini tožnici prepovedala opravljanje dela v času zadržanja učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi do odločitve sodišča v sporu na prvi stopnji oziroma najdlje za šest mesecev, ni mogoče šteti za podelitev pravice do zadržanja učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi do odločitve v sporu oziroma za največ šest mesecev. Take pravice delodajalec delavcu niti ne more podeliti (o tem odloča sodišče), še posebej ne ob podaji izredne odpovedi, ki jo v skladu s prvim odstavkom 109. člena ZDR-1 delodajalec lahko poda le, če ob upoštevanju vseh okoliščin in interesov obeh pogodbenih strank ni mogoče nadaljevati delovnega razmerja do izteka odpovednega roka oziroma do poteka časa, za katerega je bila sklenjena pogodba o zaposlitvi.

[VDSS Sklep Pdp 268/2024, 10. 6. 2024](#)

6. Začasne odredbe – insolventnost

273. člen (Vrste začasnih odredb)

- 1. Splošno**
- 2. Prepoved odtujitve in obremenitve premičnin**
- 3. Prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin**
- 4. Prepoved dolžniku, da ne sme storiti ničesar, kar bi lahko povzročalo škodo upniku, ter prepoved, da ne sme nič spremeniti na stvareh**

S sklepom o začasni odredbi sodišče določi denarno kazen in v primeru, če dolžnik ne izpolni obveznosti, opravi po uradni dolžnosti izvršbo na podlagi sklepa o izrečeni denarni kazni. Sklep o izrečeni denarni kazni je izvršljiv takoj po izteku v njem določenega roka za opravo nenadomestnega dejanja in teče od vročitve sklepa, v katerem je denarna kazen dolžniku izrečena za primer neizpolnitve obveznosti ne glede na to, ali je sklep tedaj že pravnomočen ali ne. Sodišče prve stopnje mora tako ugotoviti, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi v naloženem roku izpolnil ali ne, pri tem pa dolžnikov ugovor zoper sklep o izdani začasni odredbi ne zadrži izvršitve dolžnikove obveznosti iz sklepa o začasni odredbi. Bistveno torej je, da sodišče ugotovi, ali je dolžnik obveznost iz sklepa o začasni odredbi izpolnil pravočasno in v celoti. Namen izrečene denarne kazni v sklepu o začasni odredbi ni le v prisiljevanju dolžnika k izpolnitvi nederarne obveznosti kadarkoli, temveč k izpolnitvi v roku, ki ga je določilo sodišče. V nasprotnem primeru bi izrečena denarna kazen izgubila svoj pomen. Z drugimi besedami to pomeni, da bi lahko dolžnik sam po lastni presoji in mimo naloženega roka kasneje izpolnil obveznost, pa bi se izognil izterjavi že izrečene denarne kazni.

[VSL Sklep IV Ip 736/2024, 10. 7. 2024](#)

5. Plačevanje nadomestila plače delavcu

Neutemeljeno je pritožbeno razlogovanje, da ker četrti odstavek 70. člena ZDSS-1 določa, da sečasne odredbe izdajo po določbah zakona, ki ureja zavarovanje, če ni določeno drugače, bi moral sklep očasni odredbi vsebovati tudi izrek denarne kazni po drugem odstavku 273. člena ZIZ. V tem socialnem sporu je kot tožnik udeležen zavarovanec iz socialnih zavarovanj in kot toženec Zavod za zdravstveno zavarovanje, ki je kot javni zavod nosilec in izvajalec obveznega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji. Namen izdanečasne odredbe je v odložitvi izvršitve obvestila toženca o zadržanju pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja. Varstvo in zaščita pravice, ki se zasleduje zčasno odredbo v socialnem sporu ni istovetno s pravicami, ki so predmet časnih odredb po 273. členu ZIZ. Določilo 70. člena ZDSS-1 je v prvem odstavku glede vrste časnih odredb jasno. Izrecno je določeno, da lahko med postopkom sodišče na predlog stranke ali po uradni dolžnosti odloži izvršitev izpodbijanega upravnega akta, če bi z izvršbo nastala stranki težko nadomestljiva škoda in ni nevarnosti, da bi nasprotni stranki nastala večja nepopravljiva škoda, ali naloži nasprotni strankičasno plačilo dajatev.

Ker je smiselčasne odredbe v konkretni in učinkoviti zaščiti pravic, ki so predmet zavarovanja ali pripadajo udeležencu izvršilnega postopka, sodišče pri izreku denarne kazni ni vezano na predlog upnika. Sodišče je v 13. točki obrazložitve pravilno pojasnilo, da ko gre za izdajočasne odredbe po 70. členu ZDSS-1, pogoji za določitev denarne kazni iz drugega odstavka 273. člena ZIZ v socialnem sporu, niso izpolnjeni.

VDSS Sklep Psp 93/2024, 5. 6. 2024

6. Neprimerno sredstvo zavarovanja

273.a člen (Pogoji začasno odredbo)

V postopku za varstvo koristi otrok sodišče izdačasno odredbo, če je verjetno izkazano, da je otrok ogrožen. Otrok je ogrožen, če je utrpel ali je zelo verjetno, da bo utrpel škodo, in je ta škoda oziroma verjetnost, da bo škoda nastala, posledica storitve ali opustitve staršev ali posledica otrokovih psihosocialnih težav, ki se kažejo kot vedenjske, čustvene, učne ali druge težave v njegovem odraščanju. Škoda iz prejšnjega odstavka obsega škodo na telesnem ali duševnem zdravju in razvoj otroka ali na otrokovem premoženju.

VSM Sklep III Cp 681/2024, 12. 9. 2024

273.b člen (Zčasne odredbe za varstvo koristi otrok)

274. člen (Varščina namestočasne odredbe)

Preoblikovanje toženčevega premoženja v likvidnejšo obliko v povezavi z njegovim slabšim dohodkovnim stanjem verjetno izkazuje nevarnost precej otežene uveljavitve tožnikove terjatve.

Nenazadnje je imel pritožnik možnost ponuditi drugačen način zavarovanja terjatve (drugi odstavek 274. člena ZIZ), a tega doslej ni storil.

VSL Sklep I Cp 157/2024, 13. 2. 2024

275. člen (Varščina kot pogoj za začasno odredbo)

276. člen (Več začasnih odredb)

277. člen (Čas, za katerega se izdaja začasna odredba)

Predpogodba v primeru spremenjenih okoliščin strank ne veže. Tako upravičenje lahko stranka uveljavi tako, da odkloni sklenitev glavne pogodbe. V konkretnem primeru se dolžnik v ugovoru res sklicuje na spremenjene okoliščine, a kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, za svoje trditve ne predlaga in tudi ne predloži nobenega dokaza. Res je, da bo svoje trditve lahko uveljavljal v pravdi, ki jo je sprožila upnica, a neobrazloženih ugovornih navedb v postopku zavarovanja sodišče glede na procesne določbe ni moglo upoštevati - nobene zakonske podlage namreč nima, da bi samo delalo poizvedbe in izvajalo dokaze brez ustreznega dokaznega predloga. Sodišče prve stopnje je upoštevalo trditve obeh strank, pri tem pa ugotovilo, da dolžnik za svoje trditve ni predložil in tudi ne predlagal nobenega dokaza.

Tudi presoja obstoja nevarnosti, da bo uveljavitev terjatve brez izdane začasne odredbe onemogočena ali precej otežena, je pravilna. Dolžnik res navaja v ugovoru, da je še pred izdano začasno odredbo na spletu pri spornem stanovanju spremenil status stanovanja v "rezervirano" in torej začasno stanovanje umaknil iz prodaje, a vendar ne zanika, da bi upnici rekel, da bo, če ne bo vrnila podpisane pogodbe (za višjo ceno od tiste iz predpogodbe), vrnil aro z obrestmi in po preteku roka začel z aktivno prodajo stanovanja.

Sodišče prve stopnje se je (kljub pravilni odločitvi) oprlo na napačno pravno podlago. Začasne odredbe ni izdalo na podlagi 2. točke prvega odstavka 273. člena ZIZ, saj je del le-te tudi zaznamba prepovedi odtujitve in obremenitve v zemljiški knjigi. Ker nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo, je zato v obravnavanem primeru treba izhajati iz 3. točke prvega odstavka 273. člena ZIZ, ki pa, kot opozarja tudi pritožba, narekuje določitev denarne kazni (drugi odstavek 273. člena ZIZ). Z izdano začasno odredbo je sodišče prve stopnje sicer res prepovedalo odtujitev odtujitve in obremenitve nepremičnine. Ker pa ta ni vpisana v zemljiško knjigo, gre pri tem (pri prepovedi odtujitve in obremenitve) za prepoved dejanja, s katerim bi dolžnik povzročil škodo upnici. Tudi sicer iz smisla zavarovanja in uvoda 273. člena ZIZ izhaja, da se sme za zavarovanje nederarne terjatve izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja. Namen zavarovanja je v obravnavani zadevi prepričitev dolžniku, da v času pravde, ki se nanaša na sporno stanovanje, tega stanovanja ne bi prodal in s tem v primeru pravnega uspeha upnice, preprečil realizacije pravnomočne sodbe. Ko gre za začasno odredbo po 2. točki prvega odstavka 273. člena ZIZ, je preprečitvi odsvojitve namenjena zaznamba prepovedi v zemljiški knjigi. Ko imamo opravka z nevpisano nepremičnino, pa je ekvivalent zaznambi lahko le določitev denarne kazni, kar je storilo z izpodbijanim sklepom tudi sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 339/2024, 3. 4. 2024

278. člen (Prenehanje začasne odredbe)

279. člen (Povrnitev škode dolžniku)

279.a člen (Uporaba določb postopka o začasnih odredbah)

279.b člen (Pristojnost za izdajo naloga za zamrznitev na podlagi odločbe, poravnave in javne listine)

279.c člen (Pristojnost za pridobivanje informacij o bančnem računu)

279.č člen (Preklic naloga za zamrznitev ali ustavitev njegovega izvrševanja)

279.d člen (Pristojnost za izvršitev tujega naloga za zamrznitev)

279.e člen (Izvršitev naloga za zamrznitev)

279.f člen (Pristojnost za odločanje o pravnih sredstvih)

280. člen (Služba izvršitelja)

281. člen (Pogoji za imenovanje za izvršitelja)

282. člen (Nezdružljivost opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja)

Ni relevantne sodne prakse.

283. člen (Imenovanje izvršitelja)

284. člen (Nastop službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

285. člen (Zavarovanje za odgovornost)

285.a člen (Skrbniški račun)

286. člen (Identifikacijski znaki izvršitelja)

286.a člen (Razrešitev izvršitelja)

287. člen (Dejanja po razrešitvi izvršitelja)

287.a člen (Izobraževanje izvršiteljev)

288. člen (Opravljanje službe izvršitelja)

289. člen (Odgovornost za škodo)

Res je o ustavitvi postopka odločilo sodišče, vendar pa je bila to posledica dejstva, da je toženec razpisal javno dražbo in da je ta dražba dejansko bila druga dražba, pri čemer iz zapisnika sporne javne dražbe ne izhaja, da bi bila ta prekinjena. To pa pomeni, da je bil pravno upošteven vzrok za ustavitev postopka in vračilo premičnin dolžniku ravnanje izvršitelja.

VSL Sklep I Cpg 603/2022, 14. 5. 2024

290. člen (Čas oprave dejanj izvršbe in zavarovanja)

291. člen (Vrstni red oprave dejanj izvršbe in zavarovanja in evidenca)

292. člen (Plačilo za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja)

293. člen (Stroški izvršitelja)

294. člen (Namestnik izvršitelja)

294.a člen (Imenovanje namestnika izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

294.b člen (Pomočnik izvršitelja)

294.c člen (Nadomeščanje izvršitelja)

295. člen (Evidenca izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

295.a člen (Evidenca izkaznic, priponk in pečatov)

Ni relevantne sodne prakse.

296. člen (Zbornica izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

297. člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.a člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja v dodeljenih zadevah)

Ni relevantne sodne prakse.

297.b člen (Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.c člen (Poročanje o poslovanju izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.č člen (Učinkovitost in ocena dela izvršitelja)

298. člen (Disciplinska odgovornost izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

298.a člen (Uvedba postopka)

298.b člen (Disciplinski ukrepi)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

298.c člen (Odmera sankcije)

Ni relevantne sodne prakse.

298.č člen (Hujše disciplinske kršitve)

298.d člen (Disciplinski postopek)

Ni relevantne sodne prakse.

298.e člen (Zastaranje)

Ni relevantne sodne prakse.

298.f člen (Smiselna uporaba zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

298.g člen (Sodni izvršitelj)

Ni relevantne sodne prakse.

298.h člen (Kazenska določba)

Ni relevantne sodne prakse.

298.i člen (Nadzor nad izvrševanjem zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

299. člen

Ni relevantne sodne prakse.

300. člen

Ni relevantne sodne prakse.

301. člen

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

302. člen

Ni relevantne sodne prakse.